

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יומא ד:ב

ויקרא א, א) ויקרא אל משה וידבר למה הקדים קריאה לדיבור לימדה תורה דרך ארץ שלא יאמר אדם דבר לחבירו אלא א"כ קורוהו

נזיר לה:א

ר' בא אמר נפקא ליה מהאי קרא (ויקרא א, י) ואם מן פרט הצאן כלל כבשים ועזים חזר ופרט פרט וכלל ופרט אי אתה דן אלא כעין הפרט אמר ליה ר' יהודה מדיסקרתא לרבא ולילף מן הדין קרא (ויקרא א, ב) מן פרט הבהמה כלל בקר וצאן חזר ופרט פרט וכלל ופרט אי אתה דן אלא כעין הפרט

ראש השנה לג:א

דתניא (ויקרא א, ב) דבר אל בני ישראל בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות דברי רבי יהודה רבי יוסי ורבי שמעון אומרים נשים סומכות רשות: אבל מתעסקין בהם עד שילמדו

עירובין סט:ב

כיצד אומר לו רשותי קנויה לך רשותי מבוטלת לך קנה ואין צריך לזכות רב אשי אמר האי תנא הוא דחמירא עליה שבת כע"ז כדתניא (ויקרא א, ב) מכם ולא כולכם פרט למומר מכם בכם חלקתי ולא באומות מן הבהמה להביא בני אדם הדומין לבהמה מכאן אמרו מקבלין קרבנות מפושעי ישראל כדי שיחזרו בתשובה חוץ מן המומר והמנסך יין והמחלל שבתות בפרהסיא

סוכה ל:א

לא שנא לפני יאוש ולא שנא לאחר יאוש בשלמא לפני יאוש (ויקרא א, ב) אדם כי יקריב מכם אמר רחמנא ולא דידיה הוא אלא לאחר יאוש הא קנייה ביאוש אלא לאו משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה

עירובין צו:ב

דתנן אין מעכבין את התינוקות מלתקוע הא נשים מעכבין וסתם מתני' רבי מאיר ולא ר' יהודה סבר לה כר' יוסי דתניא (ויקרא א, ב) דבר אל בני ישראל וסמך בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות

חגיגה טז:ב

ויקרא א, ב) דבר אל בני ישראל וסמך בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות

נדרים י:ב

מנין שלא יאמר אדם לה' עולה לה' מנחה לה' תודה לה' שלמים ת"ל ויקרא א:ב קרבן לה' **ק"ו** ומה זה שלא נתכוון אלא להזכיר שם שמים על הקרבן אמרה תורה קרבן לה' לבטלה על אחת כמה וכמה

קידושין לו:א

הסמיכות והתנופות וההגשות והקמיצות והקטרות והמליקות והקבלות והזאות נוהגים באנשים ולא בנשים חוץ ממנחת סוטה ונזירה שהן מניפות: גמ' סמיכות דכתיב (ויקרא א, ב) דבר אל בני ישראל וסמך בני ישראל סומכים ואין בנות ישראל סומכות

קידושין נ:א

דתנן (ויקרא א, ג) יקריב אותו מלמד שכופין אותו יכול בעל כרחו תלמוד לומר לרצונו הא כיצד כופין אותו עד שיאמר רוצה אני

ראש השנה ו:א

דתניא (ויקרא א, ג) יקריב אותו מלמד שכופין אותו יכול בעל כרחו ת"ל (ויקרא א, ג) לרצונו הא כיצד כופין אותו עד שיאמר רוצה אני

ראש השנה ו:א

דתניא (ויקרא א, ג) יקריב אותו מלמד שכופין אותו יכול בעל כרחו ת"ל (ויקרא א, ג) לרצונו הא כיצד כופין אותו עד שיאמר רוצה אני

פסחים סב:א

בהאי קרא קמיפלגי (ויקרא א, ד) ונרצה לו לכפר עליו ולא על חבירו רבה סבר חבירו דומיא דידיה מה הוא דבר כפרה אף חבירו דבר כפרה לאפוקי האי ערל דלאו בר כפרה הוא ורב חסדא סבר האי ערל נמי כיון דבר חיובא הוא בר כפרה הוא [הואיל] דאי בעי מתקן נפשיה

יומא ה:א

ולדורות מנא לן דלא מעכבא דתניא (ויקרא א, ד) וסמך ונרצה וכי סמיכה מכפרת והלא אין כפרה אלא בדם שנאמר (ויקרא יז, יא) כי הדם הוא בנפש יכפר ומה ת"ל וסמך ונרצה שאם עשאה לסמיכה שירי מצוה מעלה עליו הכתוב כאילו לא כפר וכפר

יומא כז:א

מקבלה ואילך מצות כהונה (ויקרא א, ד) וסמך ידו ושחט לימד על השחיטה שכשירה בזר מכדי מקבלה ואילך מצות כהונה ונתנו בני אהרן למה לי למעוטי הפשט וניתוח

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

מגילה ח:א

איזו היא נדבה האומר הרי זו עולה ומה בין נדרים לנדבות נדרים מתו או נגנבו או אבדו חייב באחריותו נדבות מתו או נגנבו או אבדו אינו חייב באחריותו מנהגי מילי דתנו רבנן [\(ויקרא א, ז\)](#) ונרצה לו לכפר עליו ר' שמעון אומר את שעליו חייב באחריותו ואת שאינו עליו אינו חייב באחריותו

עירובין נז:א

אמר ליה רבינא לרב אשי והא סביב כתיב מאי סביב דקרנות דאי לא תימא הכי גבי עולה דכתיב [\(ויקרא א, ה\)](#) וזרקו (בני אהרן) את הדם על המזבח סביב ה"נ סביב ממש אלא מאי סביב דקרנות ה"נ מאי סביב דקרנות

יומא כז:א

האי מיבעי ליה לגופיה אמר רב שימי בר אשי אשכחתייה לאביי דהוה מסבר ליה לבריה [\(ויקרא א, ה\)](#) ושחט שחיטה בזר כשירה וכי מאין באת מכלל שנאמר [\(במדבר יח, ז\)](#) ואתה ובניך אתך תשמרו את כהונתכם שומע אני אפילו שחיטה ת"ל [\(ויקרא א, ה\)](#) ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם

קידושין לו:א

הקבלות דכתיב [\(ויקרא א, ה\)](#) והקריבו בני אהרן ואמר מר והקריבו זו קבלת הדם

יומא כז:א

האי מיבעי ליה לגופיה אמר רב שימי בר אשי אשכחתייה לאביי דהוה מסבר ליה לבריה [\(ויקרא א, ה\)](#) ושחט שחיטה בזר כשירה וכי מאין באת מכלל שנאמר [\(במדבר יח, ז\)](#) ואתה ובניך אתך תשמרו את כהונתכם שומע אני אפילו שחיטה ת"ל [\(ויקרא א, ה\)](#) ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם

חגיגה יא:א

מיכתב כתיבן לא נצרכא אלא להולכת הדם דתניא [\(ויקרא א, ה\)](#) והקריבו זו קבלת הדם ואפקה רחמנא בלשון הולכה דכתיב [\(ויקרא א, יג\)](#) והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה ואמר מר זו הולכת אברים לכבש למימרא דהולכה לא תפקה מכלל קבלה

קידושין לו:א

המליקות דכתיב [\(ויקרא א, טו\)](#) ומלק והקטיר **איתקש** מליקה להקטרה הקבלות דכתיב [\(ויקרא א, ה\)](#) והקריבו בני אהרן ואמר מר

יומא כו:ב

תנא הפשיטון וניתוחן שוין בזר אמר חזקיה מניין להפשט וניתוח ששוה בזר שנאמר [\(ויקרא א, ז\)](#) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח נתנת אש בעיני כהונה הפשט וניתוח לא בעיני כהונה

יומא מה:א

מהיכא דנפקא ליה לרבי שמעון דתניא [\(ויקרא א, ז\)](#) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח לימד על הצתת אליתא שלא תהא אלא בכהן כשר ובכלי שרת דברי ר' יהודה אמר לו רבי שמעון וכי תעלה על דעתך שזר קרב לגבי מזבח אלא לימד על הצתת אליתא שלא תהא אלא בראשו של מזבח

יומא נג:א

כדתניא ר"א אומר לא מתו בני אהרן אלא על שהורו הלכה בפני משה רבן מאי דרוש [\(ויקרא א, ז\)](#) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח אע"פ שהאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט

יומא כו:ב

תנא הפשיטון וניתוחן שוין בזר אמר חזקיה מניין להפשט וניתוח ששוה בזר שנאמר [\(ויקרא א, ז\)](#) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח נתנת אש בעיני כהונה הפשט וניתוח לא בעיני כהונה

יומא כו:ב

תניא רשב"י אומר מניין לתמיד של בין הערבים שטעון שני גזירי עצים בשני כהנים שנאמר [\(ויקרא א, ז\)](#) וערכו עצים אם אינו ענין לתמיד של שחר דכתיב [\(ויקרא ו, ה\)](#) ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה תניהו ענין לתמיד של בין הערבים

יומא כד:ב

דליק ליחייב הדלקה לאו עבודה היא ולא והתניא [\(ויקרא א, ז\)](#) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש לימד על הצתת אליתא שלא תהא אלא בכהן כשר ובכלי שרת

יומא כא:ב

דתניא [\(ויקרא א, ז\)](#) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח אע"פ שאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

עירובין סג:א

אמר רבא בפניו אסור וחייב מיתה שלא בפניו אסור ואין חייב מיתה ושלא בפניו לא והא תניא ר"א אומר לא מתו בני אהרן עד שהורו הלכה בפני משה רבן מאי דרוש (ויקרא א, ז) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח אמרו אף על פי שהאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט

יומא כז:א

לא מהכא (ויקרא א, ח) וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר מכדי מקבלה ואילך מצות כהונה וערכו למה לי למעוטי הפשט וניתוח

יומא כז:א

לר"א האי בון הבקר כתיב ובן הבקר עשרים וארבעה בעי וניחא ליה (ויקרא א, ח) על העצים אשר על האש אשר על המזבח איזהו דבר שנאמר בו עצים אש ומזבח הוי אומר זה טלה

נזיר לה:א

רבא אמר נפקא ליה מהאי קרא (ויקרא א, י) ואם מן פרט הצאן כלל כבשים ועזים חזר ופרט פרט וכלל ופרט אי אתה דן אלא כעין הפרט אמר ליה רב יהודה מדיסקרתא לרבא ולילף מן הדין קרא (ויקרא א, ב) מן פרט הבהמה כלל בקר וצאן חזר ופרט פרט וכלל ופרט אי אתה דן אלא כעין הפרט

פסחים סד:ב

דתניא ר' יוסי הגלילי אומר (במדבר יח, יז) את דמם תזרוק על המזבח ואת חלבם תקטיר דמו לא נאמר אלא דמם חלבו לא נאמר אלא חלבם למד על בכור ומעשר ופסח שהן טעונין מתן דמים ואימורין לגבי מזבח מנלן דטעונין יסוד אמר רבי אלעזר אתיא זריקה זריקה מעולה כתיב הכא את דמם תזרוק על המזבח וכתוב התם (ויקרא א, יא) וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב מה עולה טעונה יסוד אף פסח נמי טעון יסוד

יומא לד:א

מדקאמר לצפון המזבח מכלל דמזבח לאו בצפון קאי מני ראב"י היא דתניא (ויקרא א, יא) צפונה לפני ה' שיהא צפון כולו פנוי דברי ראב"י

יומא סח:א

מה להלן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט אף כאן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט והתם מנא לן דתניא (ויקרא ד, יא) וקרבו ופרשו והוציא מלמד שמוציאו שלם יכול ישרפנו שלם נאמר כאן (ויקרא ד, יא) ראשו וכרעיו ונאמר להלן (ויקרא א, יב) ראש וכרעיים) מה להלן על ידי ניתוח אף כאן על ידי ניתוח

יומא סח:א

נאמר כאן (ויקרא ד, יא) ראשו וכרעיו ונאמר להלן (ויקרא א, יב) ראש וכרעיים) מה להלן על ידי ניתוח אף כאן על ידי ניתוח

פסחים סה:ב

והתניא (ויקרא ו, ג) מדו בד מדו כמדתו שלא יחסר ולא יותיר בהולכת איברין לכבש דלאו עבודה היא ולא והא מדבעי כהונה עבודה היא דתניא (ויקרא א, ג) והקריב הכהן את הכל המזבחה זו הולכת אברים לכבש

חגיגה יא:א

מיכתב כתיבן לא נצרכא אלא להולכת הדם דתניא (ויקרא א, ה) והקריבו זו קבלת הדם ואפקה רחמנא בלשון הולכה דכתיב (ויקרא א, יג) והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה ואמר מר זו הולכת אברים לכבש למימרא דהולכה לא תפקה מכלל קבלה

עירובין קד:א

וכתיב (דברי הימים א כה, יט) הכל בכתב מיד ה' עלי השכיל ואי דלא קא מבטליה קא הויא חציצה בהולכת אברים לכבש דלאו עבודה היא ולא והא כתיב (ויקרא א, יג) והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה ואמר מר זו הולכת אברים לכבש

יומא כז:א

ואימא למעוטי סידור שני גזירי עצים מסתברא דיבחה דכותיה ממעט אדרבה סדור דכותיה ממעט לא ס"ד דאמר מר (ויקרא א, ג) והקריב הכהן את הכל המזבחה זו הולכת אברים לכבש הולכת כהונה הולכת עצים לא בעיא כהונה הא סידור שני גזירי עצים בעיא כהונה וערכו למה לי למעוטי הפשט

קידושין לו:א

המליקות דכתיב (ויקרא א, טו) ומלק והקטיר איתקש מליקה להקטרה הקבלות דכתיב (ויקרא א, ה) והקריבו בני אהרן ואמר מר

פסחים לו:א

והכתיב (ויקרא ב, א) ויצק עליה שמן וגו' והביאה אל הכהן מקמיצה ואילך מצות כהונה לימד על יציקה ובלילה שכשירה בכל אדם לישא נהי דבזריזין ליתא במקום זריזין איתא

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

קידושין לו:א

קמיצות דכתיב (ויקרא ב, ב) והביאה אל בני אהרן וקמץ - בני אהרן ולא בנות אהרן

סוטה טו:א

קרב הקומץ שיריה נאכלין: מנלן דכתיב (ויקרא ב, ב) והקטיר הכהן את אזכרתה וגו' וכתוב (ויקרא ב, ג) והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו

סוטה יד:ב

וקומץ ממקום שנתרבה שמנה: מנלן דכתיב (ויקרא ב, ב) מסלתה ומשמנה מגרשה ומשמנה: ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת: למה לי הא קדשה חדא זימנא מידי דהוה אדם דם אע"ג דקדישתיה סכין בצואר בהמה הדר מקדיש ליה בכלי שרת הכא נמי לא שנא: ומלקט את לבוניה ונותנה על גביו: דכתיב (ויקרא ז, ג) ואת כל הלבונה אשר על המנחה

סוטה טו:א

קרב הקומץ שיריה נאכלין: מנלן דכתיב (ויקרא ב, ב) והקטיר הכהן את אזכרתה וגו' וכתוב (ויקרא ב, ג) והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו

יומא סא:א

אמר מר מתנות הראש אין מעכבות מאי טעמא אילימא משום דכתיב (ויקרא יד, כט) והנותר מן השמן אלא מעתה (ויקרא ב, ג) והנותרת מן המנחה הכי נמי דלא מעכבי

פסחים מג:ב

וכי תימא כי כל ר"א לא דריש והתניא (ויקרא ב, יא) שאור בל תקטירו אין לי אלא כולו מקצתו מניין ת"ל כל עירובו מניין ת"ל כי כל

שבת קיא:א

הכל מודים במחמץ אחר מחמץ שהוא חייב שנאמר (ויקרא ו, י) לא תאפה חמץ (ויקרא ב, יא) לא תעשה חמץ במסרס אחר מסרס שהוא חייב שנאמר (ויקרא כב, כד) ומעוך וכתות ונתוק וכתות אס על כרות חייב על נתוק לא כל שכן אלא להביא נותק אחר כורת שהוא חייב

סוטה טו:א

ומקטירו בכלי שרת בכלי שרת מקטיר ליה אלא אימא מעלהו בכלי שרת להקטירו: ומולחו ונותנו על גבי האישים דכתיב (ויקרא ב, ג) וכל קרבן מנחתך במלח תמלח

ברכות ה:א

דאמר רשב"ל נאמר ברית במלח ונאמר ברית ביסורין נאמר ברית במלח דכתיב (ויקרא ב, יג) ולא תשבית מלח ברית ונאמר ברית ביסורין דכתיב (דברים כח, טט) אלה דברי הברית מה ברית האמור במלח ממתקת את הבשר אף ברית האמור ביסורין יסורין ממרקין כל עונותיו של אדם

יומא סב:ב

אמר שמואל שלמים ששחטן קודם שנפתחו דלתות ההיכל פסולין שנאמר (ויקרא ג, ב) ושחטו פתח אהל מועד בזמן שהוא פתוח ולא בזמן שהוא נעול

יומא סג:ב

שומע אני אפילו קדשי בדיק הבית שנקראו קרבן כענין שנא' (במדבר לא, ו) ונקרב את קרבן השם ת"ל (ויקרא ז, ד) ואל פתח אהל מועד לא הביאו כל הראוי לפתח אהל מועד חייב עליו בחוץ כל שאינו ראוי לפתח אהל מועד אין חייבין עליו בחוץ

זיר מה:א

ת"ר (במדבר ו, יח) וגלח הנזיר פתח אהל מועד וגו' בשלמים הכתוב מדבר שנאמר (ויקרא ג, ב) ושחטו פתח אהל מועד אתה אומר בשלמים הכתוב מדבר או אינו אלא פתח אהל מועד ממש אמרת אם כן דרך בזיון הוא

קידושין נז:ב

אמר אביי מהכא (ויקרא ג, ב) ושחטו (ויקרא ג, ח) ושחט אותו (ויקרא ג, יג) ושחט אותו תלתא קראי יתירי מה תלמוד לומר לפי שנאמר (דברים יב, כא) כי ירחק ממך המקום וזבחת ברחוק מקום אתה זובח ואי אתה זובח במקום קרוב פרט לחולין שלא ישחטו בעזרה

עירובין ב:א

דתנן פתחו של היכל גבהו עשרים אמה ורחבו עשר אמות ושל אולם גבהו ארבעים אמה ורחבו עשרים אמות ושניהן מקרא אחד דרשו (ויקרא ג, ב) ושחטו פתח אהל מועד דרבנן סברי קדושת היכל לחוד וקדושת אולם לחוד וכי כתיב פתח אהל מועד אהיכל כתיב ורבי יהודה סבר היכל ואולם קדושה אחת היא

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

פסחים טז:ב

ושהיה בדרך רחוקה ואין לך כל פסח ופסח שלא נמנו עליו יותר מעשרה בני אדם והיו קוראין אותו פסח מעובין נטל כוליא הא בעי אקטורה דהדר מקטיר להו והכתיב (ויקרא ג, ה) והקטירו שלא יערב חלביו של זה בזה דהדר מקטיר להו חדא חדא והתניא (ויקרא ג, טז) והקטירם שיהא כולו כאחד אלא תפיסה בעלמא דשקיל מינייהו עד דיהבין ליה מידי אחרינא

קידושין לו:א

הקטרות דכתיב (ויקרא ג, ה) והקטירו אותו בני אהרן בני אהרן ולא בנות אהרן

קידושין לו:א

הקטרות דכתיב (ויקרא ג, ה) והקטירו אותו בני אהרן בני אהרן ולא בנות אהרן

פסחים נז:ב

ר"ש אומר כבשים קודמים לעזים בכל מקום יכול מפני שמובחרין במינן ת"ל (ויקרא ד, לב) אם כבש יביא קרבנו מלמד ששניהן שקולין כאחד רבינא אמר אפילו מקרא נמי לא קרא דכתיב (ויקרא ג, ז) אם כבש אם עז אי בעי כבש ליתיה אי בעי עז ליתיה

פסחים צו:ב

מר רבא לא שנו אלא שנמצא אחר שחיטה והמיר בו אחר שחיטה אבל נמצא קודם שחיטה והמיר בו אחר שחיטה תמורתו מכח קדושה דחוויה קא אתא ולא קרבה איתביה אביי (ויקרא ז, ז) אם כשב מה ת"ל אם כשב לרבות תמורת הפסח אחר הפסח

מגילה כ:ב

לסמיכה ולשחיטה: דכתיב (ויקרא ג, ח) וסמך ושחט וכתיב בה בשחיטה (ויקרא יט, ו) ביום זבחכם ולתנופה דכתיב (ויקרא כג, יב) ביום הניפכם את העומר ולהגשה דאיתקש לתנופה דכתיב (במדבר ה, כה) ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאות

קידושין נז:ב

אמר אביי מהכא (ויקרא ג, ב) ושחטו (ויקרא ג, ח) ושחט אותו (ויקרא ג, יג) ושחט אותו תלתא קראי יתירי מה תלמוד לומר לפי שנאמר (דברים יב, כא) כי ירחק ממך המקום וזבחת ברחוק מקום אתה זובח ואי אתה זובח במקום קרוב פרט לחולין שלא ישחטו בעזרה

קידושין נז:ב

אמר אביי מהכא (ויקרא ג, ב) ושחטו (ויקרא ג, ח) ושחט אותו (ויקרא ג, יג) ושחט אותו תלתא קראי יתירי מה תלמוד לומר לפי שנאמר (דברים יב, כא) כי ירחק ממך המקום וזבחת ברחוק מקום אתה זובח ואי אתה זובח במקום קרוב פרט לחולין שלא ישחטו בעזרה

פסחים טז:ב

ושהיה בדרך רחוקה ואין לך כל פסח ופסח שלא נמנו עליו יותר מעשרה בני אדם והיו קוראין אותו פסח מעובין נטל כוליא הא בעי אקטורה דהדר מקטיר להו והכתיב (ויקרא ג, ה) והקטירו שלא יערב חלביו של זה בזה דהדר מקטיר להו חדא חדא והתניא (ויקרא ג, טז) והקטירם שיהא כולו כאחד אלא תפיסה בעלמא דשקיל מינייהו עד דיהבין ליה מידי אחרינא

יומא לו:ב

לכל חטאתם אלו השגגות וכן הוא אומר (ויקרא ד, ב) נפש כי תחטא בשגגה ומאחר שהתודה על הזדונות ועל המרדים חוזר ומתודה על השגגות

יומא לו:ב

לכל חטאתם אלו השגגות וכן הוא אומר (ויקרא ד, ב) נפש כי תחטא בשגגה ומאחר שהתודה על הזדונות ועל המרדים חוזר ומתודה על השגגות

שבת ע:א

דתניא רבי יוסי אומר (ויקרא ד, ב) ועשה מאחת מהנה פעמים שחייבים אחת על כולן ופעמים שחייבין על כל אחת ואחת

שבת סט:א

מאי טעמא דרשב"ל אמר קרא (ויקרא ד, ב) אשר לא תעשינה (בשגגה) ואשם עד שישגוג בלאו וכתת שבה ורבי יוחנן האי קרא דרשב"ל מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדתניא (ויקרא ד, כז) מעם הארץ פרט למומר

יבמות ט:א

אשכחן צבור משיח מנלן דכתיב במשיח (ויקרא ד, ג) לאשמת העם הרי משיח כצבור יחיד ונשיא אתיא מצות מצות ולא בעבודת כוכבים אלא על דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת

מגילה ט:ב

הא לענין פר יום כפורים ועשירית האיפה זה וזה שוין מתניתין דלא כר"מ דאי ר"מ [הא תניא] מרובה בגדים מביא פר הבא על כל המצות דברי ר"מ וחכ"א אינו מביא מ"ט דר"מ דתניא (ויקרא ד, ג) משיח אין לי אלא משוח בשמן המשחה

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

קידושין לו:ב

והזאות: הזאה דהיכא אי דפרה אלעזר כתוב בה אי דפנים (ויקרא ד, ג) הכהן המשיח כתוב בה אלא הזאה דבן עוף דאתיא בק"ו מכן : צאן ומה בן צאן שלא קבע לו כהן לשחיטתו קבע לו כהן להזאתו בן עוף שקבע לו כהן למליקתו אינו דין שיקבע לו להזאתו

שבת עא:ב

איתמר אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד ונודע לו על הראשון וחזר ונודע לו על השני ר' יוחנן אמר חייב שתיים וריש לקיש אמר אינו חייב אלא אחת רבי יוחנן אמר חייב (ויקרא ד, ג) על חטאתו והביא וריש לקיש אמר פטור (ויקרא ד, כו) מחטאתו ונסלח לו וריש לקיש הכתיב על חטאתו והביא הוא לאחר כפרה ולרבי יוחנן נמי הכתיב מחטאתו ונסלח לו הכא במאי עסקינן כגון שאכל כזית ומחצה ונודע לו על כזית וחזר ואכל כחצי זית אחר בהעלמו של שני מהו דתימא ליצטרפו קמ"ל

יומא מח:א

ת"ר (ויקרא ד, ה) ולקח מדם הפר מדם הנפש ולא מדם העור ולא מדם התמצית מדם הפר דם מהפר יקבלנו דאי סלקא דעתך מדם הפר מדם ואפילו מקצת דם והאמר רב יהודה המקבל צריך שיקבל את כל דמו של פר שנאמר (ויקרא ד, ז) ואת כל דם הפר ישפוך אל יסוד מזבח

יומא נו:ב

והאמר רב יהודה השוחט צריך שיקבל את כל דמו של פר שנאמר (ויקרא ד, ז) ואת כל דם הפר ישפוך אל יסוד המזבח

יומא נט:א

שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון: דאמר קרא (ויקרא ד, ז) ואת כל דם הפר ישפוך

יומא נח:ב

אמר רבי נחמיה לפי שמצינו בפר ושעיר של יום הכפורים שכהן עומד לפניו מן המזבח ומזה על הפרוכת בשעה שהוא מזה יכול אף זה כן תלמוד לומר (ויקרא ד, ז) מזבח קטרת הסמים לפני ה' אשר באהל מועד מזבח לפני ה' ואין כהן לפני ה' הא כיצד עומד חוץ למזבח ומזה

פסחים סה:א

ולה גופה מנלן אמר קרא (ויקרא ד, ז) אל יסוד מזבח העולה אלמא עולה טעונה יסוד

יומא מח:א

ת"ר (ויקרא ד, ה) ולקח מדם הפר מדם הנפש ולא מדם העור ולא מדם התמצית מדם הפר דם מהפר יקבלנו דאי סלקא דעתך מדם הפר מדם ואפילו מקצת דם והאמר רב יהודה המקבל צריך שיקבל את כל דמו של פר שנאמר (ויקרא ד, ז) ואת כל דם הפר ישפוך אל יסוד מזבח

יומא סח:א

מה להלן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט אף כאן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט והתם מנא לן דתניא (ויקרא ד, יא) וקרבו ופרשו והוציא מלמד שמוציאו שלם יכול ישראל שלם נאמר כאן (ויקרא ד, יא) ראשו וכרעיו ונאמר להלן (ויקרא א, יב) ראש וכרעיים) מה להלן על ידי ניתוח אף כאן על ידי ניתוח

יומא סח:א

נאמר כאן (ויקרא ד, יא) ראשו וכרעיו ונאמר להלן (ויקרא א, יב) ראש וכרעיים) מה להלן על ידי ניתוח אף כאן על ידי ניתוח

יומא סח:א

מה להלן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט אף כאן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט והתם מנא לן דתניא (ויקרא ד, יא) וקרבו ופרשו והוציא מלמד שמוציאו שלם יכול ישראל שלם נאמר כאן (ויקרא ד, יא) ראשו וכרעיו ונאמר להלן (ויקרא א, יב) ראש וכרעיים) מה להלן על ידי ניתוח אף כאן על ידי ניתוח

יומא סח:ב

ר' אליעזר בן יעקב הוא דתניא (ויקרא ד, יב) אל שפך הדשן ישרף שיהא לשם דשן

יומא סח:א

והתם מנא לן דתניא (ויקרא ד, יב) והוציא את כל הפר חוץ לשלש מחנות אתה אומר חוץ לשלש מחנות או אינו אלא חוץ למחנה אחת כשהוא אומר בפר העדה אל מחוץ למחנה

פסחים עה:ב

יקרא ד, יב) על שפך הדשן ישרף אמרי ההוא ישרף מיבעי ליה לכדתניא ישרף אע"פ שאין שם דשן ישרף אע"פ שהצית האור ברובו

פסחים עה:א

דכתיב באש תשרף לרבות כל שריפות הבאות מחמת אש הוא גבי פרים הנשרפים דכתיב בהו (ויקרא ד, יב) ושרף אותו על עצים באש ותניא באש ולא בסיד רותח ולא בגפסיס רותח

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יומא נ:א

אייתיביה רבי יצחק נפחא לר' אמי (ויקרא ד, יב) והוציא את כל הפר שיוציא את כולו ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אמר רב פפא בעור ובשר ופרש דכולי עלמא לא פליגי כי פליגי בדם מר סבר דם איקרי פר ומר סבר דם לא איקרי פר

יומא סח:א

שאין ת"ל שהרי כבר נאמר (ויקרא ד, יב) אל שפך הדשן תן לו מחנה שלישי ור"ש האי מחוץ למחנה

יבמות ט:א

דת"ר (ויקרא ד, יד) ונודעה החטאת אשר חטאו עליה רבי אומר נאמר כאן עליה ונאמר להלן עליה מה להלן דבר שחייבים על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת אף כאן דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת

סוטה מד:ב

ור' יהודה גמר זקני זקני (ויקרא ד, טו) מזקני העדה מה להלן מיוחדין שבעדה אף כאן מיוחדין שבעדה

יומא סח:א

לכדתניא ר"א אומר נאמר כאן מחוץ למחנה ונאמר להלן (במדבר יט, ג) מחוץ למחנה מה כאן חוץ לשלש מחנות אף להלן חוץ לג' מחנות ומה להלן במזרחה של ירושלים אף כאן במזרחה של ירושלים

שבת קג:א

אלא ר' יהודה שתי אותיות והן שני שמות הוא דמחייב שתי אותיות והן שם אחד לא מחייב והתניא (ויקרא ד, כב) ועשה אחת יכול עד שיכתוב כל השם ועד שיארוג כל הבגד ועד שיעשה כל הנפה ת"ל מאחת אי מאחת יכול אפילו לא כתב אלא אות אחת ולא ארג אלא חוט אחד ולא עשה אלא בית אחד בנפה

שבת קג:ב

לפיכך שרט שריטה אחת על שני נסרין או שתי שריטות על נסר אחד חייב רבי שמעון אומר (ויקרא ד, כב) ועשה אחת יכול עד שיכתוב את כל השם עד שיארוג כל הבגד עד שיעשה את כל הנפה ת"ל מאחת אי מאחת יכול אפילו לא כתב אלא אות אחת ואפילו לא ארג אלא חוט אחד ואפילו לא עשה אלא בית אחד בנפה ת"ל אחת

יומא פ:א

א"ר אלעזר האוכל חלב בזמן הזה צריך שיכתוב לו שיעור שמא יבא בית דין אחר וירבה בשיעורין מאי ירבה בשיעורין אי נימא דמחייבי קרבן אכזית קטן והתניא (ויקרא ד, כב) אשר לא תעשינה בשגגה ואשם השב מידיעתו מביא קרבן על שגגתו לא שב מידיעתו אין מביא קרבן על שגגתו אלא דלא מחייבי קרבן עד דאיכא כזית

נזיר כז:ב

יכול לא יצא בקרבנו של אביו שהפריש מן הקלה על החמורה או מן החמורה על הקלה אבל יוצא בקרבן שהפריש אביו מן הקלה על הקלה או מן החמורה על החמורה ת"ל (ויקרא ד, כג) קרבנו קרבנו בקרבנו הוא יוצא ואינו יוצא בקרבנו של אביו יכול לא יצא בקרבן אביו בבהמה שהפריש אפי' מן הקלה על הקלה מן החמורה על החמורה שהרי אין אדם מגלח על בהמת אביו בנזירות אבל יוצא במעות שהפריש אביו אפי' מן החמורה על הקלה או מן הקלה על החמורה

יבמות פז:ב

הא אישתיק מהימן אלמא עד אחד מהימן מדאורייתא מנא לן דתניא (ויקרא ד, כג) או הודע אליו חטאתו ולא שיודיעוהו אחרים יכול אע"פ שאינו מכחישו יהא פטור תלמוד לומר או הודע אליו

נזיר כז:ב

ת"ש כיצד אמרו האיש מגלח על נזירות אביו בזמן שהיה הוא ואביו נזירים והפריש אביו מעות לנזירותו ומת ואמר הריני נזיר ע"מ שאגלח על מעות אבא היו לו מעות סתומות יפלו לנדבה היתה לו בהמה מופרשת חטאת תמות עולה תקרב עולה ושלמים יקרבו שלמים מאי לאו אפי' בעלת מום לא תמימה אבל בעלת מום כסתומה דמיא מאי איריא מעות לימא היתה לו בהמה בעלת מום יפלו לנדבה הכי נמי בעלת מום למאי קדישא לדמי דמי היינו מעות מתיב רבא (ויקרא ד, כג) קרבנו בקרבנו הוא יוצא ואינו יוצא בקרבן אביו

יומא נז:ב

אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא אדרבה אפילו למאן דאמר כוס אחד עושה חבירו דחוי הני מילי דחיייה בידים אבל היכא דלא דחיייה בידים לא דתניא למעלה הוא אומר (ויקרא ד, כה) ואת דמו ישפוך ולמטה הוא אומר (ויקרא ד, ל) ואת כל דמה ישפוך

שבת עא:ב

איתמר אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד ונודע לו על הראשון וחזר ונודע לו על השני ר' יוחנן אמר חייב שתיים וריש לקיש אמר אינו חייב אלא אחת רבי יוחנן אמר חייב (ויקרא ד, ג) על חטאתו והביא וריש לקיש אמר פטור (ויקרא ד, כו) מחטאתו ונסלח לו וריש לקיש הכתיב על חטאתו והביא הוא לאחר כפרה ולרבי יוחנן נמי הכתיב מחטאתו ונסלח לו הכא במאי עסקינן כגון שאכל כזית ומחצה ונודע לו על כזית וחזר ואכל כחצי זית אחר בהעלמו של שני מהו דתימא ליצטרפו קמ"ל

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

שבת צב:ב

המוציא ככר לרשות הרבים חייב הוציאו שנים רבי מאיר מחייב ורבי יהודה אומר אם לא יכול אחד להוציאו והוציאו שנים חייבין ואם לאו פטורים ורבי שמעון פוטר מנא הני מילי דתנו רבנן (ויקרא ד, כז) בעשותה העושה את כולה ולא העושה את מקצתה כיצד שנים שהיו אוחזין במלגז ולוגזין בכרכר ושובטין בקולמוס וכותבין בקנה והוציאו לרשות הרבים יכול יהו חייבין תלמוד לומר בעשותה העושה את כולה ולא העושה מקצתה

שבת צג:א

רבי יהודה אומר אם לא יכול אחד להוציאו והוציאו שנים חייבין ואם לאו פטורין ר"ש אומר אע"פ שלא יכול אחד להוציאו והוציאו שנים פטורים לכך נאמר בעשותה יחיד שעשאה חייב שנים שעשאוה פטורין במאי קמיפלגי בהאי קרא (ויקרא ד, כז) ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשותה

שבת סט:א

מאי טעמא דרשב"ל אמר קרא (ויקרא ד, ב) אשר לא תעשינה (בשגגה) ואשם עד שישגוג בלאו וכרת שבה ורבי יוחנן האי קרא דרשב"ל מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדתניא (ויקרא ד, כז) מעם הארץ פרט למומר

פסחים נז:ב

ר"ש אומר כבשים קודמים לעזים בכל מקום יכול מפני שמובחרין במינן ת"ל (ויקרא ד, לב) אם כבש יביא קרבנו מלמד ששניהן שקולין כאחד רבינא אמר אפילו מקרא נמי לא קרא דכתיב (ויקרא ג, ז) אם כבש אם עז אי בעי כבש לייתיה אי בעי עז לייתיה

יומא נז:ב

אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא אדרבה אפילו למאן דאמר כוס אחד עושה חבירו דחוי הני מילי דדחייה בידיה אבל היכא דלא דחייה בידיה לא דתניא למעלה הוא אומר (ויקרא ד, כה) ואת דמו ישפוך ולמטה הוא אומר (ויקרא ד, ל) ואת כל דמה ישפוך

יומא נז:ב

מניין לחטאת שקבל דמה בארבע כוסות ונתן מזה אחת ומזה אחת שכולן נשפכין ליסוד ת"ל (ויקרא ד, ל) ואת כל דמה ישפוך יכול אפילו נתן ארבע מתנות מאחת מהן ת"ל ואת דמו ישפוך הוא נשפך ליסוד והן נשפכין לאמה

יומא נט:א

ת"ר (ויקרא ד, ל) יסוד המזבח זה יסוד דרומית אתה אומר יסוד דרומית או אינו אלא יסוד מערבית אמרת ילמד ירידתו מן הכבש ליציאתו מן ההיכל מה יציאתו מן ההיכל בסמוך לו ואי זה יסוד מערבי אף ירידתו מן הכבש בסמוך לו ואי זה יסוד דרומי

סוטה לג:א

שבועת הפקדון:אתיא תחטא תחטא משבועת העדות

סוטה לג:א

שבועת העדות:דכתיב (ויקרא ה, א) ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה בכל לשון שהיא שומעת

גיטין עא:א

ואי בעית אימא כדאמרי אינשי אישתקיל מילוליה אמר ר' זירא אי קשיא לי הא קשיא לי דתניא (ויקרא ה, א) אם לא יגיד פרט לאלם שאינו יכול להגיד אמאי הא יכול להגיד מתוך הכתב אמר ליה אבבי עדות קאמרת שאני עדות דרחמנא אמר מפיהם ולא מפי כתבם

זיר סב:ב

אלא אמר אבבי למה רבו צריך לכפותו לנזירות ואין צריך לכפותו לנדרים ואינו צריך לכפותו לשבועה מ"ט דאמר קרא (ויקרא ה, ד) להרע או להיטיב מה הטבה רשות אף הרעה רשות יצא להרע לאחרים שאין הרשות בידו

נדרים יז:א

תלמוד לומר ויקרא ה, ד: להרע או להיטיב מה הטבה רשות אף הרעה רשות יצא נשבע לבטל את המצוה ולא ביטל שאין הרשות בידו חד קרא למיפטריה מקרבן שבועה וחד למיפטריה מן לאו דשבועה

סוטה טו:א

וכל המנחות טעונות שמן ולבונה והאיכא מנחת חוטא דרחמנא אמר (ויקרא ה, יא) לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה הכי קאמר כל המנחות טעונות שמן ולבונה ובאות מן החיטין ובאות סלת מנחת

פסחים לב:ב

אבא שאול אומר את שיש בו שוה פרוטה חייב בתשלומין את שאין בו שוה פרוטה אינו חייב בתשלומין אמרו לו לא אמרו שוה פרוטה אלא לענין מעילה בלבד אבל לתרומה אינו חייב עד שיהא בו כזית ואם איתא כיון שיש בו כזית מיבעי ליה תיובתא ואף רב פפא הדר ביה דתניא (ויקרא ה, טו) וחטאה בשגגה פרט למזיד והלא דין הוא ומה שאר מצות שחייב בהן כרת פוטר בהן את המזיד מעילה שאין בה כרת **אינו דין** שפטר את המזיד לא אם אמרת בשאר מצות שכן לא חייב בהן מיתה תאמר במעילה שחייב בה מיתה ת"ל בשגגה פרט למזיד

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

קידושין מב:ב

והדתניא שליח שלא עשה שליחותו שליח מעל עשה שליחותו בעל הבית מעל כי עשה שליחותו דבעל הבית בעל הבית מיהא מעל אמאי נימא אין שליח לדבר עבירה שאני מעילה דילפא **חטא חטא** מתרומה מה תרומה משוי שליח אף מעילה משוי שליח

פסחים לג:א

הזיד במעילה רבי אומר במיתה וחכמים אומרים באזהרה מאי טעמא דרבי אמר רבי אבהו גמר **חטא חטא** מתרומה מה תרומה במיתה אף מעילה במיתה ומינה מה תרומה בכזית אף מעילה בכזית

זיר כג:א

כיוצא בדבר אתה אומר (**ויקרא ה, יז**) ולא ידע ואשם ונשא עונו ומה מי שנתכוון לעלות בידו בשר טלה ועלה בידו בשר חזיר כגון חתיכה ספק של שומן ספק של חלב אמר קרא ונשא עונו מי שנתכוון לעלות בידו בשר חזיר ועלה בידו בשר חזיר **עאכ"ו**

קידושין פא:ב

רבי עקיבא כי הוה מטי להאי פסוקא הוה בכי אמר ומה מי שנתכוין לאכול בשר חזיר ועלה בידו בשר טלה אמרה תורה צריכה כפרה וסליחה מי שנתכוין לאכול בשר חזיר ועלה בידו בשר חזיר על אחת כמה וכמה כיוצא בדבר אתה אומר (**ויקרא ה, יז**) ולא ידע ואשם ונשא עונו כשהיה רבי עקיבא מגיע לפסוק זה היה בוכה ומה מי שנתכוין לאכול שומן ועלה בידו חלב אמרה תורה ולא ידע ואשם ונשא עונו מי שנתכוין לאכול חלב ועלה בידו חלב על אחת כמה וכמה

סוטה לג:א

שבועת הפקדון:אתיא **תחטא תחטא** משבועת העדות

כתובות מב:ב

מדרישא בשעמד בדין סיפא נמי בשעמד בדין דקתני רישא אין לי אלא דברים שמשלמין עליהם את הקרן תשלומי כפל תשלומי ארבעה וחמשה והאונס והמפתה ומוציא שם רע מנין ת"ל (**ויקרא ה, כא**) ומעלה מעל ריבה היכי דמי אי דלא עמד בדין כפילא מי איכא אלא פשיטא בשעמד בדין ומדרישא בשעמד בדין סיפא נמי בשעמד בדין

קידושין נב:ב

נימא מתניתין דלא כרבי יוסי הגלילי דתניא (**ויקרא ה, כא**) ומעלה מעל בה' לרבות קדשים קלים שהן ממונו דברי ר' יוסי הגלילי

כתובות מב:א

יכול יהא חייב ת"ל (**ויקרא ה, כא**) וכחש בעמיתו או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו או מצא אבידה וכחש בה ונשבע על שקר מה אלו מיוחדין שהן ממון אף כל שהן ממון יצאו אלו שהן קנס

יומא כ:א

תנן התם אברים שפקעו מעל גבי המזבח קודם חצות יחזיר ומועלין בהן לאחר חצות לא יחזיר ואין מועלין בהן מנה"מ אמר רב כתוב אחד אומר (**ויקרא ו, ב**) כל הלילה והקטיר וכתוב אחד אומר (**ויקרא ו, ב**) כל הלילה והרים הא כיצד חלקהו חציו להקטרה וחציו להרמה

יומא מה:א

אמר קרא (**ויקרא ו, ב**) היא העולה על המזבח כל הלילה זו מערכה גדולה ואש המזבח תוקד בו זו מערכה שניה של קטורת

יומא כ:א

תנן התם אברים שפקעו מעל גבי המזבח קודם חצות יחזיר ומועלין בהן לאחר חצות לא יחזיר ואין מועלין בהן מנה"מ אמר רב כתוב אחד אומר (**ויקרא ו, ב**) כל הלילה והקטיר וכתוב אחד אומר (**ויקרא ו, ב**) כל הלילה והרים הא כיצד חלקהו חציו להקטרה וחציו להרמה

חגיגה י:ב

ויקרא ו, ב) כל הלילה עד הבקר כתיב דלמא אי מההוא הוה אמינא ההוא לעשה כתב רחמנא האי ללאו ללאו כתב קרא אחרינא (**דברים טז, ד**) ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר

מגילה כא:א

ולקטר חלבים ואברים:דכתיב (**ויקרא ו, ב**) כל הלילה עד הבוקר

יומא לג:א

אמר מר מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת מנא לן דתניא (**ויקרא ו, ב**) היא העולה על המזבח כל הלילה זו מערכה גדולה ואש המזבח תוקד בו זו מערכה שניה של קטורת

פסחים סה:ב

והתניא (**ויקרא ו, ג**) מדו בד מדו כמדתו שלא יחסר ולא יותיר בהולכת איברין לכבש דלאו עבודה היא ולא והא מדבעי כהונה עבודה היא דתניא (**ויקרא א, יג**) והקריב הכהן את הכל המזבחה זו הולכת אברים לכבש

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יומא מה:ב

דתניא מניין לאיברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב שסודרן על גבי מזבח ואם אין מחזיקן שסודרן על הכבש או ע"ג סובב עד שיעשה מערכה גדולה וסודרן ת"ל (ויקרא ו, ג) אשר תאכל האש את העולה על המזבח

פסחים נח:ב

תנו רבנן מניין שלא יהא דבר קודם לתמיד של שחר תלמוד לומר (ויקרא ו, ה) וערך עליה העולה מאי תלמודא אמר רבא (ויקרא ו, ג) העולה עולה ראשונה

יומא כד:א

דתני ר' חייא נאמר כאן (במדבר יח, כו) והרים ונאמר להלן (ויקרא ו, ג) והרים מה להלן בקומצו אף כאן בקומצו

פסחים כו:א

והרי תרומת הדשן דנעשית מצותה ויש בה משום מעילה דכתיב (ויקרא ו, ג) ושמו אצל המזבח שלא יפזר ושמו שלא יהנה משום דהוה תרומת הדשן

יומא יב:ב

לא נחלקו אלא באבנטו של כהן הדיוט בין בשאר ימות השנה בין ביום הכפורים שרבי אומר של כלאים ורבי אלעזר בר' שמעון אומר של בוע אמר רב נחמן בר יצחק אף אנן נמי תנינא (ויקרא ו, ג) על בשרו מה תלמוד לומר ילבש להביא מצנפת ואבנט להרמת הדשן

יומא כג:ב

לכדתניא מניין שלא יהא דבר קודם למכנסים שנאמר (ויקרא ו, ג) ומכנסי בד ילבש על בשרו

יומא כד:א

דתני ר' חייא נאמר כאן (במדבר יח, כו) והרים ונאמר להלן (ויקרא ו, ג) והרים מה להלן בקומצו אף כאן בקומצו

שבת קיד:א

מניין לשנוי בגדים מן התורה שנא' (ויקרא ו, ד) ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים ותנא דבי רבי ישמעאל לימדך תורה דרך ארץ בגדים שבישל בהן קדירה לרבו אל ימזוג בהן כוס לרבו

יומא כג:ב

וגם דם נקי שפך מנשה שמע מינה שפיכות דמים הוא זול וטהרת כלים כדקיימא קיימא ת"ר (ויקרא ו, ד) ופשט ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן שומעני כדרך יום הכפורים שפושט בגדי קודש ולובש בגדי חול תלמוד לומר ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים **מקיש** בגדים שלובש לבגדים שפושט מה להלן בגדי קודש אף כאן בגדי קודש

יומא כו:ב

תניא רשב"י אומר מניין לתמיד של בין הערבים שטעון שני גזירי עצים בשני כהנים שנאמר (ויקרא א, ז) וערכו עצים אם אינו ענין לתמיד של שחר דכתיב (ויקרא ו, ה) ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה תניהו ענין לתמיד של בין הערבים

יומא לג:א

ואיבעית אימא אי לא משכח עצים למערכה שניה מי לא מעייל ממערכה גדולה מערכה שניה של קטורת קודמת לסידור שני גזירי עצים מנא לן דכתיב (ויקרא ו, ה) ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר עליה ולא על חברתה

פסחים נח:ב

ומנין שאין דבר קרב אחר תמיד של בין הערבים ת"ל (ויקרא ו, ה) והקטיר עליה חלבי השלמים מאי תלמודא אמר אביי עליה שלמים ולא על חברתה שלמים

יומא לג:א

והטבת שתי נרות קודם לקטורת וקטורת קודם לאברים ואברים למנחה ומנחה לחביתין וחביתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין לביזכין וביזכין לתמיד של בין הערבים שנאמר (ויקרא ו, ה) והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות כולן

פסחים נח:ב

תנו רבנן מניין שלא יהא דבר קודם לתמיד של שחר תלמוד לומר (ויקרא ו, ה) וערך עליה העולה מאי תלמודא אמר רבא (ויקרא ו, ג) העולה עולה ראשונה

פסחים נט:ב

רב כהנא רמי כתיב (שמות כג, יח) לא ילין חלב חגי עד בקר עד בוקר הוא דלא ילין הא כל הלילה כולה ילין וכתיב (ויקרא ו, ה) והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות כולן

יומא מה:א

רבי יהודה אומר מניין להצתת אליתא שלא תהא אלא בראשו של מזבח תלמוד לומר (ויקרא ו, ה) והאש על המזבח תוקד בו

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יומא מה:ב

דכולי עלמא מיהת מוסיפין בו ביום אית להו מנא להו נפקא להו (ויקרא ו, ה) מוהאש ואפילו למאן דלא דריש וא"ו וא"ו ה"א דריש

יומא מה:ב

אש תמיד למאי אתא מבעי ליה לכדתניא (ויקרא ו, ו) אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה לימד על מערכה שניה של קטורת שלא תהא אלא על המזבח החיצון

יומא מז:א

ת"ר (ויקרא ו, ח) בקומצו שלא יעשה מדה לקומץ

יבמות לט:ב

אימא רישא (ויקרא ו, ט) מצות תאכל במקום קדוש מצוה

שבת קיא:ב

הכל מודים במחמץ אחר מחמץ שהוא חייב שנאמר (ויקרא ו, י) לא תאפה חמץ (ויקרא ב, יא) לא תעשה חמץ במסרס אחר מסרס שהוא חייב שנאמר (ויקרא כב, כד) ומעוך וכתות ונתוק וכתות אש על כרות חייב על נתוק לא כל שכן אלא להביא נותק אחר כורת שהוא חייב

יבמות מ:א

אלא רצה מצה אוכלה רצה חמץ אוכלה והכתיב (ויקרא ו, י) לא תאפה חמץ חלקם

סוטה טו:א

ורשאינן הכהנים ליתן לתוכו יין ושמן ודבש מאי טעמא אמר קרא למשחה לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין: ואין אסורין אלא מלחמץ דכתיב (ויקרא ו, י) לא תאפה חמץ חלקם א"ר שמעון בן לקיש אפילו חלקם לא תאפה חמץ

סוטה כג:ב

כהן אוכל בקדשי קדשים: דכתיב (ויקרא ו, יא) כל זכר בבני אהרן יאכלנה

יומא ה:ב

מנא לן אתיא זה זה (ויקרא ו, יג) מוזה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' עשירית האיפה

סוטה כג:ב

בת ישראל הנשואה וכו': מ"ט דאמר קרא (ויקרא ו, טז) וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל כהן ולא כהנת: כהנת מתחללת כהן אין מתחלל

פסחים מה:א

משום דהוה נזיר וחטאת שני כתובין הבאין כאחד ואין מלמדין נזיר הא דאמרן חטאת מאי היא דתניא (ויקרא ו, כ) כל אשר יגע בבשרה יקדש וגו' יכול אפילו לא בלעה ת"ל בבשרה (יקדש) עד שיבלע בבשר יקדש להיות כמוה

נזיר לז:ב

וכל ב' כתובין הבאין כאחד אין מלמדין נזיר הא דאמרן חטאת מאי היא דתניא (ויקרא ו, כ) כל אשר יגע בבשרה יקדש יכול אפי' שלא בלע ת"ל בבשרה עד שיבלע בבשרה יקדש להיות כמוה שאם פסולה היא יפסל ואם כשרה תאכל כחמור שבה ורבנן צריכי דאי כתב רחמנא גבי חטאת ה"א נזיר לא אתי מינה משום דנזיר מקדשים לא ילפינן ואי כתב רחמנא גבי נזיר הוה אמינא מנזיר לא ילפינן משום דחמיר איסוריה דאפי' חרצן אסיר ליה הלכך לא אתיא מיניה

פסחים כג:ב

מהיכא דנפקא ליה לר' יהודה (שמות כב, ל) מלכלב תשליכון אותו קסבר חולין שנשחטו בעזרה דאורייתא מנין דכתיב (ויקרא ו, כג) כל חטאת אשר יובא מדמה וגו'

פסחים פב:ב

נשפך דמה יצא דמה חוץ לקלעים דקיימא לן בשריפה מנלן נפקא לן מדר"ש דתניא ר"ש אומר (ויקרא ו, כג) בקדש באש תשרף לימד על חטאת ששריפתה בקודש

סוטה יד:ב

וקומץ ממקום שנתרבה שמנה: מנלן דכתיב (ויקרא ב, ב) מסלתה ומשמנה מגרשה ומשמנה: ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת: למה לי הא קדשה חדא זימנא מידי דהוה אדם דם אע"ג דקדישתיה סכין בצואר בהמה הדר מקדיש ליה בכלי שרת הכא נמי לא שנא: ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו: דכתיב (ויקרא ז, ג) ואת כל הלבונה אשר על המנחה

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יומא עד:א

אלא כל שישנו בעונש ישנו באזהרה כוי וחצי שיעור הואיל ואינו בעונש יכול אינו באזהרה ת"ל [\(ויקרא ז, ג\)](#) כל חלב מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא הכי נמי מסתברא דאי סלקא דעתך דאורייתא כוי ספיקא הוא איצטריך קרא לאתויי ספיקא אי משום הא לא איריא קסברי

סוכה נו:א

אילימא קרבנות מהתם נפקא [\(ויקרא ז, ט\)](#) לכהן המקריב אותה לו תהיה

קידושין נג:א

יכול לא יחלקו מנחות כנגד עופות שהללו מיני דמים והללו מיני קמחים אבל יחלקו עופות כנגד זבחים שהללו מיני דמים ת"ל [\(ויקרא ז, ט\)](#) על מחבת

קידושין נג:א

דתניא מנין שאין חולקים מנחות כנגד זבחים ת"ל [\(ויקרא ז, ט\)](#) וכל מנחה אשר תאפה בתנור [\(ויקרא ז, י\)](#) לכל בני אהרן תהיה יכול לא יחלקו מנחות כנגד זבחים שלא קמו תחתיהם בדלות אבל יחלקו מנחות כנגד עופות

קידושין נג:א

אבל יחלקו מנחות כנגד עופות שהרי קמו תחתיהן בדלות ת"ל [\(ויקרא ז, ט\)](#) וכל נעשה במרחשת לכל בני אהרן תהיה

קידושין נג:א

יכול לא יחלקו עופות כנגד זבחים שהללו מעשיהם ביד והללו מעשיהם בכלי אבל יחלקו מנחות כנגד מנחות שהללו והללו מעשיהם ביד ת"ל [\(ויקרא ז, י\)](#) וכל מנחה בלולה בשמן לכל בני אהרן

קידושין נג:א

יכול לא יחלקו בקדש הקדשים אבל יחלקו בקדשים קלים ת"ל [\(ויקרא ז, י\)](#) איש כאחיו **וסמך ליה** [\(ויקרא ז, יב\)](#) אם על תודה כשם שאין חולקין בקדשי קדשים כך אין חולקים בקדשים קלים

קידושין נג:א

כול לא יחלקו מחבת כנגד מרחשת ומרחשת כנגד מחבת שזו מעשיהם רכים וזו מעשיהם קשים אבל יחלקו מחבת כנגד מחבת ומרחשת כנגד מרחשת שהללו והללו מעשיהם קשים אי נמי מעשיהם רכים ת"ל [\(ויקרא ז, י\)](#) וחורבה לכל בני אהרן תהיה

קידושין נג:א

דתניא מנין שאין חולקים מנחות כנגד זבחים ת"ל [\(ויקרא ז, ט\)](#) וכל מנחה אשר תאפה בתנור [\(ויקרא ז, י\)](#) לכל בני אהרן תהיה יכול לא יחלקו מנחות כנגד זבחים שלא קמו תחתיהם בדלות אבל יחלקו מנחות כנגד עופות

קידושין נג:א

יכול לא יחלקו בקדש הקדשים אבל יחלקו בקדשים קלים ת"ל [\(ויקרא ז, י\)](#) איש כאחיו **וסמך ליה** [\(ויקרא ז, יב\)](#) אם על תודה כשם שאין חולקין בקדשי קדשים כך אין חולקים בקדשים קלים

נדרים יב:ב

והתנן [ויקרא ז:יז](#) אחד מכל קרבן שלא יטול מקרבן על חברו וכי תימא דשקיל פרוסה מכל חד וחד

ראש השנה ה:ב

מנהגי מילי דתנו רבנן **(דברים כג, כב)** כי תדור **נדר** אין לי אלא נדר נדבה מנין נאמר כאן נדר ונאמר להלן [\(ויקרא ז, טז\)](#) אם **נדר** או נדבה מה להלן נדבה עמו אף כאן נדבה עמו

פסחים ג:א

יכול ישרף מיד ודין הוא זבחים נאכלין ליום ולילה אחד ושלמים נאכלין לשני ימים ולילה אחד מה להלן תיכף לאכילה שריפה אף כאן תיכף לאכילה שריפה תלמוד לומר [\(ויקרא ז, יז\)](#) והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף ביום אתה (שורף) ואי אתה שורפו בלילה

נדרים לו:א

תנן הכהנים שפיגלו במקדש מזידין חייבין הא שוגגין פטורין אלא שפיגולן פיגול אי אמרת בשלמא שלוחי דשמיא הוו היינו שפיגולן פיגול אלא אי אמרת שלוחי דידן הוו אמאי פיגולן פיגול לימא ליה שליחא שויתך לתקוני ולא לעוותי אמרי שאני גבי פיגול דאמר קרא [ויקרא ז:יח](#) לא יחשב לו מכל מקום

פסחים טז:ב

ת"ש **(שמות כח, לח)** ונשא אהרן את עון הקדשים וכי איזה עון הוא נושא אם עון פיגול הרי כבר נאמר [\(ויקרא יט, ז\)](#) לא ירצה אם עון נותר הרי כבר נאמר [\(ויקרא ז, יח\)](#) לא יחשב הא אינו נושא אלא עון טומאה שהותרה מכללה בציבור

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

פסחים עט:א

וכן אמר ר' יצחק טומאה דחוויה היא בציבור ורבא אמר אפילו טמאין נמי עבדי מאי טעמא דכתיב (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר

פסחים פב:א

בשלמא טמא כתיב (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף אלא יוצא מנלן דכתיב (ויקרא י, יח) הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אמר לו משה לאהרן מדוע לא אכלתם את החטאת שמא נכנס דמה לפני ולפנים

פסחים צה:ב

ת"ר זבין וזבות נדות ויולדות שאכלו בפסח שבא בטומאה יכול יהו חייבין תלמוד לומר (ויקרא ז, יט) כל טהור יאכל בשר (ויקרא ז, כ) והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטומאתו עליו ונכרתה נאכל לטהורים חייבים עליו משום טמא ושאינו נאכל לטהורין אין טמאין חייבין עליו משום טמא

סוטה כט:א

אמר רב גידל אמר רב דבר שיש בו דעת לישאל ואין בו דעת לישאל מהאי קרא נפקא (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל ודאי טמא הוא דלא יאכל הא ספק טמא וספק טהור יאכל אימא סיפא (ויקרא ז, יט) והבשר כל טהור יאכל בשר ודאי טהור הוא דיאכל בשר הא ספק טמא וספק טהור לא יאכל

סוטה כט:ב

אמר רבי יוסי מניין לרביעי בקודש שפסול ודין הוא מה מחוסר כפורים שמותר בתרומה פסול בקודש שלישי שפסול בתרומה אינו דין הוא שיעשה רביעי בקודש ולמדנו שלישי לקודש מן התורה ורביעי מקל וחומר שלישי לקודש מן התורה מנלן דכתיב (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל מי לא עסקינן דנגע בשני

פסחים עט:א

ורבא אמר אפילו טמאין נמי עבדי מאי טעמא דכתיב (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר כל היכא דלא קרינן ביה והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל לא קרינן ביה והבשר כל טהור יאכל בשר כל היכא דקרינן ביה והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל קרינן ביה והבשר כל טהור יאכל בשר

סוטה כט:א

אמר רב גידל אמר רב דבר שיש בו דעת לישאל ואין בו דעת לישאל מהאי קרא נפקא (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל ודאי טמא הוא דלא יאכל הא ספק טמא וספק טהור יאכל אימא סיפא (ויקרא ז, יט) והבשר כל טהור יאכל בשר ודאי טהור הוא דיאכל בשר הא ספק טמא וספק טהור לא יאכל

פסחים יח:ב

א"ר יוסי מניין לרביעי בקודש שהוא פסול ודין הוא ומה מחוסר כפורים שמותר בתרומה פסול בקודש שלישי שפסול בתרומה אינו דין שיעשה רביעי בקודש ולמדנו שלישי לקודש מן התורה ורביעי מקל וחומר שלישי מן התורה דכתיב (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל

פסחים כד:א

אין לוקין על לאו שבכללות אלא אמר רב פפא מהכא (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף שאין תלמוד לומר לא יאכל מה תלמוד לומר לא יאכל אם אינו ענין לגופו

פסחים לה:א

אמר רב אשי אף אנן נמי תנינא (ויקרא ז, יט) והבשר לרבות את העצים ולבונה עצים ולבונה

יבמות עד:ב

אמר קרא וכפר עליה הכהן וטהרה מכלל שהיא טמאה ואי ס"ד בקדשים איקרי כאן (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל אלא שמע מינה בתרומה

חגיגה כד:א

תניא א"ר יוסי מניין לרביעי בקדש שהוא פסול ודין הוא ומה מחוסר כפורים שמותר בתרומה פסול בקדש שלישי שפסול בתרומה אינו דין שיעשה רביעי לקדש ולמדנו שלישי לקדש מן התורה ורביעי בק"ו שלישי לקדש מן התורה מנין דכתיב (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל מי לא עסקינן דנגע בשני וקאמר רחמנא לא יאכל רביעי מקל וחומר הא דאמרן

פסחים טז:א

דכן מלטמא טומאת אחרים אבל טומאת עצמן יש להן קרי כאן (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל דם שאינו נשפך כמים אינו מכשיר

פסחים כד:ב

(ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל דרישי' למה לי לרבות עצים ולבונה והבשר כל טהור יאכל בשר דסיפיה למה לי לרבות אימורין אימורין מהתם נפקא דתניא (ויקרא ז, כ) והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' לרבות את האימורין

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

פסחים צה:ב

ת"ר זבין וזבות נדות ויולדות שאכלו בפסח שבא בטומאה יכול יהו חייבין תלמוד לומר (ויקרא ז, יט) כל טהור יאכל **בשר** (ויקרא ז, כ) והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטומאתו עליו ונכרתה נאכל לטהורים חייבים עליו משום טמא ושאינו נאכל לטהורין אין טמאין חייבין עליו משום טמא

פסחים צו:א

אמר רבא מכדי טומאת אימורין מהיכא איתרבי מטומאת בשר דכתיב (ויקרא ז, כ) אשר לה' לרבות את האימורין כל היכא דאיתיה לטומאת בשר איתיה לטומאת אימורין כל היכא דליתיה לטומאת בשר ליתיה לטומאת אימורין

יבמות ז:א

סד"א תיהוי האי אשת אח דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא דתניא דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל וכו' כיצד (ויקרא ז, כ) והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים וטומאתו עליו והלא שלמים בכלל קדשים היו ולמה יצאו **להקיש** אליהן ולומר לך מה שלמים מיוחדים קדשי מזבח אף כל קדשי מזבח יצאו קדשי בדק הבית הכא נמי הא אשת אח בכלל כל העריות היתה ולמה יצתה להקיש אליה ולומר לך מה אשת אח שריא אף כל עריות נמי שריין

פסחים כד:ב

(ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל דרישי' למה לי לרבות עצים ולבונה והבשר כל טהור יאכל בשר דסיפיה למה לי לרבות אימורין אימורין מהתם נפקא דתניא (ויקרא ז, כ) והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' לרבות את האימורין

קידושין לו:א

תנופות (ויקרא ז, כג) דבר אל בני ישראל והניף בני ישראל מניפין ואין בנות ישראל מניפות

קידושין לו:א

תנופות (ויקרא ז, כג) דבר אל בני ישראל והניף בני ישראל מניפין ואין בנות ישראל מניפות

פסחים כג:א

ואידך תלתא לך כתיבי ואידך חד בשאור וחד בחמץ וצרכי לימא כתנאי (ויקרא ז, כד) יעשה לכל מלאכה מה ת"ל לכל מלאכה שיכול למלאכת גבוה יהא מותר למלאכת הדיוט יהא אסור תלמוד לומר לכל מלאכה דברי רבי יוסי הגלילי

פסחים מג:ב

והא תניא (ויקרא ז, כה) כי כל אוכל חלב מן הבהמה אשר יקריב אין לי אלא חלב תמימין שראוי ליקרב חלב בעלי מומין מנין ת"ל מן הבהמה חלב חולין מניין ת"ל כי כל

פסחים נט:ב

דתניא יכול יהו כהנים רשאים בחזה ושוק קודם הקטרת אמורין תלמוד לומר (ויקרא ז, לא) והקטיר הכהן את החלב המזבחה **והדר** (ויקרא ז, לא) והיה החזה לאהרן ולבניו

פסחים נט:ב

דתניא יכול נטמאו אמורין או שאבדו לא יהו כהנים זכאין בחזה ושוק תלמוד לומר (ויקרא ז, לא) והיה החזה לאהרן ולבניו

פסחים נט:ב

דתניא יכול יהו כהנים רשאים בחזה ושוק קודם הקטרת אמורין תלמוד לומר (ויקרא ז, לא) והקטיר הכהן את החלב המזבחה **והדר** (ויקרא ז, לא) והיה החזה לאהרן ולבניו

יומא ב:ב

ואימא צוה דקרבתות דכתיב (ויקרא ז, לח) ביום צותו את בני ישראל דנין צוה מצוה ואין דנין צותו מצוה

מגילה כ:ב

ולקטרה ולהזיה דכתיב (ויקרא ז, לח) ביום צוותו את בני ישראל ולהשקיית סוטה אתיא תורה תורה כתיב הכא (במדבר ה, ל) ועשה לה הכהן את כל **התורה** הזאת וכתוב התם (דברים יז, יא) על פי **התורה** אשר ירוך ועל המשפט

סוטה יט:א

אמר ליה רבי אלעזר לרבי יאשיה דדריה לא תיתב אכרעך עד דמפרשת לה להא מילתא מנין למנחת סוטה שטעונה תנופה מנא לן והניף כתיב בה בבעלים מנלן אתיא יד יד משלמים כתיב הכא (במדבר ה, כה) ולקח הכהן מיד האשה וכתוב התם (ויקרא ז, ל) ידיו תביאנה מה כאן כהן אף להלן כהן ומה להלן בבעלים אף כאן בבעלים הא כיצד מניח ידו תחת ידי הבעלים ומניף

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

ראש השנה ו:א

דתניא בן עזאי אומר (ויקרא ז, ל) אותו מה ת"ל לפי שנא' (דברים כג, כב) לא תאחר לשלמו שומע אני אף מאחר נדרו בבל ירצה ת"ל אותו אותו בלא ירצה ואין מאחר נדרו בלא ירצה

סוכה מז:ב

מ"ט דר"א בן יעקב אתיא יד משלמים כתיב הכא ולקח הכהן הטנא מידך וכתוב התם (ויקרא ז, ל) ידיו תביאנה את אשי ה' מה כאן כהן אף להלן כהן ומה להלן בעלים אף כאן בעלים הא כיצד כהן מניח ידו תחת יד בעלים ומניף

קידושין לו:ב

מנין למנחת סוטה שטעונה תנופה מנלן בגופה כתיב (במדבר ה, כה) והניף את המנחה אלא תנופה בבעלים מנלן אתיא יד משלמים כתיב הכא (במדבר ה, כה) ולקח הכהן מיד האשה וכתוב התם (ויקרא ז, ל) ידיו תביאנה מה כאן כהן אף להלן מה להלן בעלים אף כאן בעלים הא כיצד כהן מכניס ידו תחת יד בעלים ומניף

יומא ה:ב

אמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחאי מניין שאף מקרא פרשה מעכב ת"ל (ויקרא ח, ה) ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה ה' אפילו דיבור מעכב כיצד הלבישן

יומא ה:ב

כי פליגי באבנט מאן דאמר אהרן ואחר כך בניו דכתיב (ויקרא ח, ז) ויחגור אותו באבנט והדר כתיב ויחגור אותם אבנט ומאן דאמר אהרן ובניו בבת אחת דכתיב (שמות כט, ט) וחגרת אותם ולמאן דאמר אהרן ובניו בבת אחת הכתיב ויחגור אותו באבנט והדר כתיב ויחגור אותם אבנט

יומא ב:א

א"ר יוחנן אמר קרא (ויקרא ח, לד) כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר עליכם לעשות אלו מעשי פרה לכפר אלו מעשי יום הכפורים צוה צוה כתיב הכא צוה השם לעשות וכתוב התם (במדבר יט, ב) זאת חקת התורה אשר צוה השם לאמר מה להלן פרה אף כאן פרה ומה כאן פרישה אף להלן פרישה

סוכה מג:ב

תשבו תשבו לגזרה שוה נאמר כאן תשבו ונאמר במלואים (ויקרא ח, לה) תשבו מה להלן ימים ואפי' לילות אף כאן ימים ואפילו לילות

יומא ה:ב

רב משרשיא אמר (ויקרא ח, לה) ושמרתם את משמרת ה' עכובא רב אשי אמר (ויקרא ח, לה) כי כן צויתי עכובא

יומא ה:ב

רב משרשיא אמר (ויקרא ח, לה) ושמרתם את משמרת ה' עכובא רב אשי אמר (ויקרא ח, לה) כי כן צויתי עכובא

מועד קטן כח:ב

נענה ר"ט ואמר (ויקרא י, ו) ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השריפה והלא דברים ק"ו ומה נדב ואביהוא שלא עשו אלא מצוה אחת דכתיב (ויקרא ט, ט) ויקריבו בני אהרן את הדם אליו כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה

ביצה כ:א

תני תנא קמיה דר' יצחק בר אבא (ויקרא ט, טז) ויקרב את העולה ויעשה כמשפט כמשפט עולת נדבה למד על עולת חובה שטעונה סמיכה

מגילה יח:א

ומה ראו לומר ברכת כהנים אחר הודאה דכתיב (ויקרא ט, כב) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים

סוטה לח:ב

ואמר ר' יהושע בן לוי כל כהן שאינו עולה בעבודה שוב אינו עולה שנאמר (ויקרא ט, כב) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים מה להלן בעבודה אף כאן בעבודה

סוטה לח:א

תניא אידך כה תברכו בנשיאות כפים אתה אומר בנשיאות כפים או אינו אלא שלא בנשיאות כפים נאמר כאן כה תברכו ונאמר להלן (ויקרא ט, כב) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם מה להלן בנשיאות כפים אף כאן בנשיאות כפים

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

סוטה לח:א

במדינה כהנים נושאים את ידיהן כנגד כתפיהן ובמקדש על גבי ראשיהן חוץ מכהן גדול שאינו מגביה את ידיו למעלה מן הציץ ר' יהודה אומר אף כהן גדול מגביה ידיו למעלה מן הציץ שנאמר (ויקרא ט, כב) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם

מועד קטן כד:א

אמר שמואל אבל שלא פרע ושלא פירם חייב מיתה שנאמר (ויקרא י, ו) ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרומו ולא תמותו וגו' הא אחר שלא פרע ושלא פירם חייב מיתה

תענית טו:ב

רבי אומר בגדולה מתחילין מן הגדול ובקללה מתחילין מן הקטן בגדולה מתחילין מן הגדול שנאמר (ויקרא י, ו) ויאמר משה אל אהרן ולא לעזר ולאיתמר ובקללה מתחילין מן הקטן (דאמר מר) בתחלה נתקלל נחש ואחר כך נתקללה חוה ואח"כ נתקלל אדם הא חשיבות

פסחים עה:א

שריפה שריפה מבני אהרן מה להלן שריפת נשמה וגוף קיים אף כאן שריפת נשמה וגוף קיים

מועד קטן יט:ב

דאמר שמואל הלכה כדברי המיקל באבל שלשים יום מנלן לייף פרע פרע מנזיר כתיב הכא (ויקרא י, ו) ראשיכם אל **תפרעו** וכתוב התם (במדבר ו, ה) גדל **פרע** שער ראשו מה להלן שלשים אף כאן שלשים

מועד קטן טו:א

מנודין ומצורעין מה הן בתכבוסת ת"ש מנודין ומצורעין אסורין לספר ולכבס ש"מ אבל חייב בקריעה דקאמר להו רחמנא לבני אהרן (ויקרא י, ו) לא תפרומו מכלל דכ"ע מיחייבי מנודה מהו בקריעה תיקו מצורע מהו בקריעה ת"ש (ויקרא יג, מה) בגדיו יהיו פרומים שיהו מקורעין

מועד קטן יד:ב

אבל אסור בתספורת מדקאמר להו רחמנא לבני אהרן (ויקרא י, ו) ראשיכם אל תפרעו מכלל דכולי עלמא אסור

מועד קטן כח:ב

נענה ר"ט ואמר (ויקרא י, ו) ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השריפה והלא דברים ק"ו ומה נדב ואביהוא שלא עשו אלא מצוה אחת דכתיב (ויקרא ט, ט) ויקריבו בני אהרן את הדם אליו כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה

נזיר ד:א

ור"ש היינו טעמא דכתב שכר לאלופי שכר שכר למקדש דכתיב (ויקרא י, ט) ויין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך מה גבי נזיר ויין הוא דליתסר אבל שאר משקין לא אף גבי מקדש נמי ויין הוא דליתסר אבל שאר משקין המשתכרין לא

תענית יז:ב

בשלמא שתויי ויין בהדיא כתיב בהו (ויקרא י, ט) ויין ושכר אל תשת

ברכות סא:א

בגדולה מתחילין מן הגדול ובקללה מתחילין מן הקטן בגדולה מתחילין מן הגדול דכתיב (ויקרא י, ו) וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים בקללה מתחילין מן הקטן בתחלה נתקלל נחש ולבסוף נתקללה חוה ולבסוף נתקלל אדם

יבמות פז:א

ורבא אמר (ויקרא י, יד) ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו אתה ובניך ובנותיך אתך בזמן שאתך

יומא ה:ב

ת"ר כי כן צויתי (ויקרא י, יח) כאשר צויתי (ויקרא י, טו) כאשר צוה ה' כי כן צויתי באנינות יאכלוה כאשר צויתי בשעת מעשה אמר להם כאשר צוה ה' ולא מאלי אני אומר

פסחים כג:ב

ומה ת"ל באש תשרף אם אינו ענין לגופו דכתיב (ויקרא י, טז) והנה שורף תנהו ענין לכל איסורין שבתורה

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

פסחים פג:א

אמרו לו חטאת שנכנס דמה לפני ולפנים מנין אמר להן **(ויקרא י, יח)** הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה

יומא ה:ב

ת"ר כי כן צוית **(ויקרא י, יח)** כאשר צוה ה' כי כן צוית באינינות יאכלוה כאשר צוית בשעת מעשה אמר להם כאשר צוה ה' ולא מאלי אני אומר

פסחים פב:א

בשלמא טמא כתיב **(ויקרא ז, ט)** והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף אלא יוצא מנלן דכתיב **(ויקרא י, יח)** הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אמר לו משה לאהרן מדוע לא אכלתם את החטאת שמא נכנס דמה לפני ולפנים

כתובות ס:ו

ורמינהי יכול יהא חלב מהלכי שתיים טמא ודין הוא ומה בהמה שהקלת במגעה החמרת בחלבה אדם שהחמרת במגעו אינו דין שתחמיר בחלבו תלמוד לומר **(ויקרא יא, ד)** את הגמל כי מעלה גרה הוא טמא ואין חלב מהלכי שתיים טמא אלא טהור יכול אוציא את החלב שאינו שוה בכל ולא אוציא את הדם שהוא שוה בכל תלמוד לומר הוא טמא ואין דם מהלכי שתיים טמא אלא טהור

מגילה ט:ב

(ויקרא יא, ו) את הארנבת מפני שאשתו של תלמי ארנבת שמה שלא יאמר שחקו בי היהודים והטילו שם אשתי בתורה

ראש השנה טז:ב

חייב אדם לטהר את עצמו ברגל שנאמר **(ויקרא יא, ח)** ובנבלתם לא תגעו תניא נמי הכי ובנבלתם לא תגעו יכול יהו ישראל מוזהרין על מגע נבילה תלמוד לומר **(ויקרא כא, א)** אמור אל הכהנים בני אהרן בני אהרן מוזהרין בני ישראל אין מוזהרין והלא דברים **קל וחומר** ומה טומאה חמורה כהנים מוזהרין ישראלים אינן מוזהרין טומאה קלה לא כל שכן אלא מה ת"ל ובנבלתם לא תגעו ברגל

שבת קז:א

רבי יוחנן בן נורי אומר שמנה שרצים יש להן עורות רבה בר רב הונא אמר רב אפילו תימא רבנן עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי יוחנן בן נורי אלא לענין טומאה דכתיב **(ויקרא יא, לא)** אלה הטמאים לכם לרבות שעורותיהן כבשרן אבל לענין שבת אפילו רבנן מודו ולענין שבת לא פליגי והתניא הצד אחד משמנה שרצים האמורים בתורה החובל בהן חייב דברי ר' יוחנן בן נורי

זיר נב:א

אמר רב יהודה מדיסקרתא ת"ש **(ויקרא יא, לא)** בהם יכול בכולן ת"ל מהם אי מהם יכול מקצתן ת"ל בהם הא כיצד עד שיגע במקצתן שהוא ככולן ושיערו חכמים בכעדשה שכן החומט תחלת ברייתו בכעדשה

זיר מג:א

ת"ר **(ויקרא כא, ד)** להחלו עד שעה שימות רבי אומר **(ויקרא יא, לב)** במותם יטמא עד שימות מאי בינייהו אמר ר' יוחנן משמעות דורשין איכא בינייהו ר"ל אמר גוסס איכא בינייהו למאן דאמר מלהחלו אפילו גוסס

שבת סד:א

ודין הוא טימא בשרץ וטימא במת מה כשטימא בשרץ לא טימא אלא טווי ואריג אף כשטימא במת לא טימא אלא טווי ואריג הן אם היקל בטמא שרץ שהיא קלה נקיל בטומאת המת שהיא חמורה תלמוד לומר בגד ועור בגד ועור לגזירה שוה נאמר **(ויקרא יא, לב)** **בגד ועור** בשרץ ונאמר **(במדבר לא, כ)** **בגד ועור** במת מה בגד ועור האמור בשרץ לא טימא אלא טווי ואריג אף בגד ועור האמור במת לא טימא אלא טווי ואריג ומה בגד ועור האמור במת טמא כל מעשה עזים אף בגד ועור האמור בשרץ טמא כל מעשה עזים

יבמות עה:א

דאי כתב רחמנא ביולדת משום דמרוובה טומאתה אבל בזב אימא לא ואי כתב רחמנא בזב דלא הותר מכללו אבל יולדת אימא לא צריכא **(ויקרא יא, לב)** במים יובא וטמא עד הערב למה לי א"ר זירא לנגיעה דתניא וטמא יכול לכל ת"ל וטהר אי וטהר יכול לכל ת"ל וטמא הא כיצד כאן למעשר כאן לתרומה

סוטה כז:ב

בו ביום דרש ר' עקיבא **(ויקרא יא, לג)** וכלי חרש אשר יפול מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא אינו אומר טמא אלא יטמא לטמא אחרים למד על ככר שני שמטמא את השלישי

פסחים יח:א

אמר ריש לקיש רבי יוסי בשיטת ר"ע רבו אמרה דדריש יטמא יטמא דתנן בו ביום דרש ר"ע **(ויקרא יא, לג)** וכל כלי חרש אשר יפול מהם וגו' אינו אומר טמא אלא יטמא אחרים לימד על ככר שני שעושה שלישי בחולין והכא היכי דריש **(ויקרא יא, לד)** וכל משק' אשר ישתה בכל כלי יטמא לטמא טומאת אוכלין אתה אומר לטמא טומאת אוכלין או אינו אלא לטמא טומאת משקין אמרת

פסחים כ:ב

ת"ל **(ויקרא יא, לג)** כל אשר בתוכו יטמא **וסמיך ליה** מכל האוכל אוכל מטמא מאויר כלי חרס ואין כל הכלים מטמאין מאויר כלי חרס

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

שבת קלח:ב

עתידה אשה שתטול ככר של תרומה ותחזור בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לידע אם טמאה היא ואם טהורה היא ואין מבין אם טהורה היא ואם טמאה היא בהדיא כתיב ביה (ויקרא יא, לד) מכל האוכל אשר יאכל אלא לידע אם ראשונה היא ואם שניה היא ואין מבין

פסחים יח:א

דאי סלקא דעתך יטמא דסיפא לטמא טומאת משקין יטמא דרישא נמי לטמא טומאת משקין ניערבינהו וניכתבינהו (ויקרא יא, לד) מכל האוכל אשר יאכל אשר יבא עליו מים וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא תרי יטמא למה לי אלא יטמא דרישא לטמא טומאת משקין יטמא דסיפא לטמא טומאת אוכלין

פסחים טז:א

ת"ש (ויקרא יא, לד) וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא מאי יטמא הכשיר הכשיר מרישא דקרא שמעת ליה מכל האוכל אשר יאכל וגו' חד בתלושין וחד במחוברין וצריכי דאי אשמעינן בתלושין משום דאחשבינהו אבל מחוברין אימא לא ואי תנא מחוברין משום דקיימי בדוכתייהו חשיבי אבל תלושין אימא לא צריכי

שבת יד:ב

אילימא במשקין הבאין מחמת שרץ דאורי' נינהו דכתיב (ויקרא יא, לד) וכל משקה אשר ישתה אלא במשקין הבאין מחמת ידים וגזירה משום משקין הבאין מחמת שרץ

יומא פ:א

טומאת אוכלין כביצה מנלן א"ר אבהו א"ר אלעזר דאמר קרא (ויקרא יא, לד) מכל האוכל אשר יאכל אוכל הבא מחמת אוכל ואיזה זה ביצת תרנגולת

פסחים יח:א

אמר ריש לקיש רבי יוסי בשיטת ר"ע רבו אמרה דדריש יטמא יטמא דתנן בו ביום דרש ר"ע (ויקרא יא, לג) וכל כלי חרש אשר יפול מהם וגו' אינו אומר טמא אלא יטמא אחרים לימד על ככר שני שעושה שלישי בחולין והכא היכי דריש (ויקרא יא, לד) וכל משק' אשר ישתה בכל כלי יטמא לטמא טומאת אוכלין אתה אומר לטמא טומאת אוכלין או אינו אלא לטמא טומאת משקין אמרת

שבת קכה:א

רבי יהודה אומר אם מסיק מלמטה והוא נסוק מלמעלה טמא ואם לאו טהור וחכמים אומרים הואיל והוסק מ"מ טמא ובמאי קמיפלגי בהאי קרא (ויקרא יא, לה) תנור וכירים יותן טמאים הם וטמאים יהיו לכם רבי יהודה סבר מחוסר נתיצה טמא שאין מחוסר נתיצה טהור ורבנן סברי טמאים יהיו לכם מ"מ

פסחים טז:א

ת"ש (ויקרא יא, לו) אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור מאי יהיה טהור מטומאתו ותלושין מי מכשירין והאמר ר' יוסי בר' חנינא משקי בית מטבחיא לא דיין שהן דכן אלא שאין מכשירין

נזיר סד:א

רבי שמעון מ"ט אמר עולא כתיב (ויקרא יא, לו) אך מעין וכתיב יטמא (עד הערב) הא כיצד צפה בכלים טמא בקרקע טהור

שבת צה:ב

אלא להכשיר זרעים בלבד א"ל לכל מילי רבי שמעון כתלוש משוי ליה ושאני לענין טומאה דהתורה ריבתה טהרה אצל זרעים שנאמר (ויקרא יא, לז) על כל זרע זרוע אשר יזרע

קידושין נט:ב

מעשה מוציא מיד מעשה ומיד מחשבה מחשבה אין מוציאה לא מיד מעשה ולא מיד מחשבה בשלמא מיד מעשה לא מפקה דלא אתי דיבור ומבטל מעשה אלא מיד מחשבה מיהא תפיק שאני מחשבה דטומאה דכי מעשה דמי וכדרב פפא דרב פפא רמי כתיב (ויקרא יא, לח) כי יתן וקרינן כי יותן הא כיצד כי יותן דומיא דכי יתן מה יתן דניחא ליה אף יותן דניחא

פסחים יד:א

והא אין אוכל מטמא אוכל דתניא יכול יהא אוכל מטמא אוכל ת"ל (ויקרא יא, לח) וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא הוא טמא ואין עושה כיוצא בו טמא

פסחים יח:ב

וכ"ת אוכל חמור דמטמא משקין ניטמייה לכלי ההוא חומרא דמשקין הוא משום דמשקין עלולין לקבל טומאה ומה היא עלילתן שמקבלין טומאה שלא בהכשר יטמא דאין עושה כיוצא בה מהכא נפקא מהתם נפקא (ויקרא יא, לח) וכי יותן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא הוא טמא ואין עושה טומאה

שבת קלו:א

אמר מר בריה דרבינא אנא ורב נחומי בר זכריה תרגימנא מימהיל הכי נמי מהלינן ליה לא נצרכה אלא למכשירי מילה ואלביא דרבי אליעזר אמר אבבי כתנאי (ויקרא יא, לט) וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה להביא בן שמנה שאין שחיטתו מטהרתו

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

פסחים כג:א

ואידך קצירכם דכל ישראל משמע והרי שרצים דרחמנא אמר (ויקרא יא, מא) שקץ הוא לא יאכל ותנן צידי חיה ועופות ודגים שנזדמנו להם מינין טמאין מותרין למוכרן לנכרים שאני התם דאמר קרא לכם שלכם יהא אי הכי אפי' לכתחלה נמי שאני הכא דאמר קרא יהיו בהוייתן יהו

יבמות קיד:א

ת"ש (ויקרא יא, מב) לא תאכלום כי שקץ הם לא תאכלילום להזהיר הגדולים על הקטנים מאי לאו דאמר להו לא תאכלו לא דלא ליספו ליה בידים

ביצה ו:ב

תנו רבנן אפרוח שנולד ביום טוב אסור רבי אליעזר בן יעקב אומר אף בחול אסור לפי שלא נתפתחו עיניו כמאן אזלא הא דתניא (ויקרא יא, מב) לכל השרץ השורץ על הארץ לרבות אפרוחים שלא נתפתחו עיניהם

נזיר סד:א

צפה אינה מטמאה לענין שרץ דתניא ספק טומאה צפה בין בכלים בין בקרקע טהורה ר"ש אומר בכלים טמאה בקרקע טהורה מאי טעמא דת"ק א"ר יצחק בר אבודימי כתיב (ויקרא יא, מג) בכל השרץ השורץ כל מקום שהוא שורץ וכתוב על הארץ הא כיצד ודאי מגעו טמא ספק מגעו טהור

יומא פ:ב

והכתיב (ויקרא יא, מג) ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם וא"ר פפא מכאן שטומאת גוויה דאורייתא

שבת צ:ב

אמר ליה שקליה דלא לימרו מיכל קאכיל ליה וקעבר משום (ויקרא יא, מג) בל תשקצו את נפשותיכם אלא דילמא מיית ואכיל ליה ורבי יהודה אי מיית קטן מיספד ספיד ליה

יומא לט:א

תנא דבי רבי ישמעאל עבירה מטממת לבו של אדם שנאמר (ויקרא יא, מג) ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם אל תקרי ונטמאתם אלא ונטמטם

יבמות כ:ב

ממזרת ונתינה מאי איכא למימר כתיב (ויקרא יא, מד) והתקדשתם אי הכי כל התורה כולה נמי עשה ולא תעשה הוא דכתיב והתקדשתם

יומא לט:א

תנו רבנן (ויקרא יא, מד) והתקדשתם והייתם קדושים אדם מקדש עצמו מעט מקדשין אותו הרבה מלמטה מקדשין אותו מלמעלה בעולם הזה מקדשין אותו לעולם הבא

פסחים מט:ב

תניא ר' אומר עם הארץ אסור לאכול בשר (בהמה) שנאמר (ויקרא יא, מו) זאת תורת הבהמה והעוף

ברכות ס:א

והא"ר יצחק בריה דרב אמי איש מזריע תחלה יולדת נקבה אשה מזרעת תחלה יולדת זכר שנאמר (ויקרא יב, ב) אשה כי תזריע וילדה זכר

שבת קלה:א

אמר ר' אסי כל שאמו טמאה לידה נימול לשמונה וכל שאין אמו טמאה לידה אין נימול לשמונה שנאמר (ויקרא יב, ב) אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה וגו' וביום השמיני ימול בשר ערלתו ולא ספק דוחה את השבת ערלתו ודאי דוחה את השבת ולא אנדרוגינוס דוחה את השבת

יבמות עד:ב

מתקיף לה רב שישא בריה דרב אידי ומי מצית אמרת תרומה כתיבא הכא והתניא (ויקרא יב, ב) דבר אל בני ישראל אין לי אלא בני ישראל גיורת ושפחה משוחררת מנין תלמוד לומר אשה ואי סלקא דעתך בתרומה גיורת ושפחה בנות מיכל תרומה נינהו

שבת קלב:א

אלא היינו טעמא דרבי אליעזר דאמר קרא (ויקרא יב, ג) וביום השמיני ימול בשר ערלתו ואפילו בשבת וליכתוב רחמנא במילה וליתו הנך וליגמור מיניה משום דאיכא למיפרך מה למילה שכן נכרתו עליה שלש עשרה בריתות:ע"כ לא פליגי רבנן עליה אלא במכשירי מילה אבל מילה גופה דברי הכל דוחה שבת

שבת קח:א

מניין למילה שבאותו מקום נאמר כאן **ערלתו** ונאמר להלן **ערלתו** מה להלן דבר שעושה פרי אף כאן דבר שעושה פרי

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

שבת קלב:ב

תנו רבנן מילה דוחה את הצרעת בין בזמנה בין שלא בזמנה יום טוב אינה דוחה אלא בזמנה בלבד מנהני מילי דתנו רבנן (ויקרא יב, ג) ימול בשר ערלתו ואע"פ שיש שם בהרת יקוץ ומה אני מקיים (דברים כד, ח) השמר בנגע הצרעת בשאר מקומות חוץ ממילה או אינו אלא אפילו מילה

שבת קלד:ב

ספק ואנדרוגינוס כו':תנו רבנן (ויקרא יב, ג) ערלתו ערלתו ודאי דוחה את השבת

יומא כח:ב

דתניא (ויקרא יב, ג) וביום השמיני ימול בשר ערלתו מלמד שכל היום כשר למילה

פסחים ד:א

דלכולי עלמא אור אורתא הוא מכדי בין לרבי יהודה ובין לר' מאיר חמץ אינו אסור אלא משש שעות ולמעלה ונבדוק בשית וכי תימא זריזין מקדימין למצות נבדוק מצפרא דכתיב (ויקרא יב, ג) וביום השמיני ימול בשר ערלתו ותניא כל היום כולו כשר למילה אלא שזריזין מקדימין למצות

מגילה כ:א

ולא מלין וכו':דכתיב (ויקרא יב, ג) וביום השמיני ימול

יבמות עה:א

והכתיב (ויקרא יב, ד) בכל קדש לא תגע לרבות התרומה

יבמות עד:ב

ביולדת כתיב (ויקרא יב, ד) עד מלאת ימי טהרה כיון שמלאו ימיה טהרה וכתוב וכפר עליה הכהן וטהרה

יבמות עה:א

ואיבעית אימא נגיעה דתרומה מהכא נפקא (ויקרא יב, ד) בכל קדש לא תגע אזהרה לאוכל או אינו אלא לנוגע ת"ל בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא מקיש קדש למקדש מה מקדש דבר שיש בו נטילת נשמה אף קדש דבר שיש בו נטילת נשמה ובנגיעה נטילת נשמה ליכא

זיר סד:ב

דתניא יום מלאת תביא תוך מלאת לא תביא יכול לא תביא על לידה שלפני מלאת אבל תביא על לידה שלאחר מלאת ותיפטר משתיהן ת"ל (ויקרא יב, ו) ובמלאת ימי טהרה ביום מלאת תביא תוך מלאת לא תביא אמר רב כהנא שאני הכא דמחסרא קרבן התם נמי מחסרא הערב שמש א"ל אביי שימשא ממילא ערבא

נדרים לה:ב

אלא מעתה לר' יוחנן (ויקרא יב, ז) זאת תורת היולדת וגו' בין קטנה ובין גדולה קטנה בת לידה היא והא תני רב ביבי קמיה דרב נחמן שלש נשים משמשות במוך קטנה ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות

יומא מא:א

אמר רב חסדא אין הקינין מתפרשות אלא או בלקיחת בעלים או בעשיית כהן אמר רב שימי בר אשי מ"ט דרב חסדא דכתיב (ויקרא יב, ח) ולקחה (ויקרא טו, טו) ועשה או בלקיחה או בעשייה

יבמות עד:ב

אמר רבא אמר רב חסדא תלתא קראי כתיבי כתיב (ויקרא כב, ו) ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים הא רחץ טהור וכתוב (ויקרא כב, ז) ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וכתוב (ויקרא יב, ח) וכפר עליה הכהן וטהרה הא כיצד כאן למעשר כאן לתרומה כאן לקדשים

זיר כז:א

דתנן רשב"ג אומר הביא שלש בהמות ולא פירש הראויה לחטאת תקרב חטאת לעולה תקרב עולה לשלמים תקרב שלמים אמאי הא אמרת בהמה לאו כמפורשת דמיה אמר ליה התם (ויקרא יב, ח) ולקח (ויקרא טו, ל) ועשה אמר רחמנא אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן הכא נמי

מגילה ח:ב

אמר רבא מהכא (ויקרא יג, מה) והצרוע אשר בו הנגע מי שצרעתו תלויה בגופו יצא זה שאין צרעתו תלויה בגופו אלא בימים אמר ליה אביי אלא מעתה (ויקרא יג, מו) כל ימי אשר הנגע בו יטמא מי שצרעתו תלויה בגופו הוא דטעון שילוח ושאין צרעתו תלויה בגופו אין טעון שילוח וכי תימא הכי נמי והא קתני אין בין מצרוע מוסגר למצרוע מוחלט אלא פריעה ופרימה

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

מגילה ח:ב

הא לענין שילוח [וטומאה] זה וזה שוין מנהני מילי דתני רב שמואל בר יצחק קמיה דרב הונא [\(ויקרא יג, ו\)](#) וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר טהור מפריעה ופרימה דמעיקרא א"ל רבא אלא מעתה גבי זב דכתיב [\(ויקרא טו, ה\)](#) וכבס בגדיו וטהר התם מאי וטהר מעיקרא איכא אלא טהור השתא מלטמא כלי חרס בהיסט אע"ג דהדר חזי לא מטמא למפרע ה"נ טהור

מועד קטן ח:א

ואביי ההוא מיבעי ליה ביום ולא בלילה ורבא ביום ולא בלילה מנא ליה נפקא ליה [\(ויקרא יג, יב\)](#) מלכל מראה עיני הכהן

מועד קטן ז:ב

ר' יוסי בר' יהודה סבר גלי רחמנא בימי ספירו וכ"ש בימי חלוטו ומר סבר מאי דגלי גלי ומאי דלא גלי לא גלי למימרא דבכהן תליא מילתא אין והתניא [\(ויקרא יג, יד\)](#) וביום הראות בו יש יום שאתה רואה בו ויש יום שאי אתה רואה בו מכאן אמרו חתן שנולד בו נגע נותנין לו ז' ימי המשתה לו ולביתו ולכסותו וכן ברגל נותנין לו שבעת ימי הרגל

מועד קטן ז:ב

והתניא [\(ויקרא יג, יד\)](#) וביום הראות בו יש יום שאתה רואה בו ויש יום שאי אתה רואה בו מכאן אמרו חתן שנולד בו נגע נותנין לו ז' ימי המשתה לו ולביתו ולכסותו וכן ברגל נותנין לו שבעת ימי הרגל דברי רבי יהודה רבי אומר אינו צריך הרי הוא אומר [\(ויקרא יד, לו\)](#) וצוה הכהן ופנו את הבית אם ממתינים לו לדבר הרשות **כל שכן** לדבר מצוה

פסחים עה:א

לרב חסדא מי אמר רבי גחלים אש נינהו ורמינהו [\(ויקרא יג, כד\)](#) מכות אש אין לי אלא שנכוה באש נכוה בגחלת ברמץ בסיד רותח בגפסיס רותח וכל דבר הבא מן האור לאיתוויי חמי האור מניין ת"ל מכוה מכוה

קידושין לה:ב

דתניא זקן האשה והסריס שהעלו שער הרי הן כזקן לכל דבריהם למאי הלכתא אמר מר זוטרא לטומאת נגעים טומאת נגעים בהדיא כתיבא [\(ויקרא יג, כט\)](#) ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן

מגילה ח:ב

אמר רבא מהכא [\(ויקרא יג, מה\)](#) והצרוע אשר בו הנגע מי שצרתו תלויה בגופו יצא זה שאין צרתו תלויה בגופו אלא בימים אמר ליה אביי אלא מעתה [\(ויקרא יג, מו\)](#) כל ימי אשר הנגע בו יטמא מי שצרתו תלויה בגופו הוא דטעון שילוח ושאין צרתו תלויה בגופו אין טעון שילוח וכי תימא הכי נמי והא קתני אין בין מצורע מוסגר למצורע מוחלט אלא פריעה ופרימה

מועד קטן טו:א

א"ל אביי דלמא מנודה לשמים שאני דחמיר מצורע מהו בעטיפת הראש ת"ש [\(ויקרא יג, מה\)](#) ועל שפם יעטה מכלל שחייב בעטיפת הראש ש"מ אבל אסור להניח תפילין מדקאמר ליה רחמנא ליחזקאל [\(יחזקאל כד, יז\)](#) פארך חבוש עליך

מועד קטן טו:א

מנודין ומצורעין מה הן בתכבוסת ת"ש מנודין ומצורעין אסורין לספר ולכבס ש"מ אבל חייב בקריעה דקאמר להו רחמנא לבני אהרן [\(ויקרא י, ו\)](#) לא תפרומו מכלל דכ"ע מיחייבי מנודה מהו בקריעה תיקו מצורע מהו בקריעה ת"ש [\(ויקרא יג, מה\)](#) בגדיו יהיו פרומים שיהו מקורעין

מועד קטן טו:א

ת"ש [\(ויקרא יג, מה\)](#) והצרוע לרבות כ"ג בגדיו יהיו פרומים שיהו מקורעים [\(ויקרא יג, מה\)](#) וראשו יהיה פרוע אין פריעה אלא גידול שער דברי ר"א ר"ע אומר נאמרה **הוייה** בראש ונאמרה **הוייה** בבגד מה הוייה האמורה בבגד דבר שחוץ מגופו אף הוייה בראש דבר שחוץ מגופו

שבת סז:א

כדתניא [\(ויקרא יג, מה\)](#) וטמא טמא יקרא צריך להודיע צערו לרבים ורבים יבקשו עליו רחמים

סוטה לב:ב

והאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מפני מה תקנו תפלה בלחש כדי שלא לבייש את עוברי עבירה שהרי לא חלק הכתוב מקום בין חטאת לעולה לא תימא גנותו אלא אימא צערו כדתניא [\(ויקרא יג, מה\)](#) וטמא טמא יקרא צריך להודיע צערו לרבים ורבים מבקשים עליו רחמים וכל מי שאירע בו דבר צריך להודיע לרבים ורבים מבקשים עליו רחמים

סוטה כג:ב

ומה בין איש כו' ת"ר איש אין לי אלא איש אשה מנין כשהוא אומר [\(ויקרא יג, מה\)](#) והצרוע אשר בו הרי כאן שנים א"כ מה ת"ל איש לענין שלמטה איש פורע וכו'

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

פסחים טז:

אמר רב חסדא מצורע שנכנס לפניו ממחיצתו פטור שנאמר (ויקרא יג, מו) בדד ישב מחוץ למחנה מושבו בדד ישב לבדו ישב מחוץ למחנה מושבו הכתוב נתקו לעשה

מגילה ח:ב

אמר רבא מהכא (ויקרא יג, מה) והצורע אשר בו הנגע מי שצרעתו תלויה בגופו יצא זה שאין צרעתו תלויה בגופו אלא בימים אמר ליה אביי אלא מעתה (ויקרא יג, מו) כל ימי אשר הנגע בו ויטמא מי שצרעתו תלויה בגופו הוא דטעון שילוח ושאין צרעתו תלויה בגופו אין טעון שילוח וכי תימא הכי נמי והא קתני אין בין מצורע מוסגר למצורע מוחלט אלא פריעה ופרימה

ברכות כה:

אמר אביי מנא אמינא לה דתנן הטמא עומד תחת האילן והטהור עובר טמא טהור עומד תחת האילן וטמא עובר טהור ואם עמד טמא וכן באבן המנוגעת ורובא אמר לך התם בקביעותא תליא מילתא דכתיב (ויקרא יג, מו) בדד ישב מחוץ למחנה מושבו הכא (דברים כג, טו) והיה מחניך קדוש אמר רחמנא והא ליכא

שבת כו:ב

טעמא דכתביה קרא הא לא כתביה קרא לא גמרינן בק"ו ואימא לרבות שלשה על שלשה בשאר בגדים אמר קרא (ויקרא יג, מז) בגד צמר ופשתים בגד צמר ופשתים אין מידי אחריני לא ואימא כי אימעוט משלש על שלש אבל שלשה על שלשה מיטמא תרי מיעוטי כתיבי (ויקרא יג, מז) בגד צמר או [בבגד] פשתים חד למעוטי משלש על שלש וחד למעוטי משלשה על שלשה

שבת כו:ב

טעמא דכתביה קרא הא לא כתביה קרא לא גמרינן בק"ו ואימא לרבות שלשה על שלשה בשאר בגדים אמר קרא (ויקרא יג, מז) בגד צמר ופשתים בגד צמר ופשתים אין מידי אחריני לא ואימא כי אימעוט משלש על שלש אבל שלשה על שלשה מיטמא תרי מיעוטי כתיבי (ויקרא יג, מז) בגד צמר או [בבגד] פשתים חד למעוטי משלש על שלש וחד למעוטי משלשה על שלשה

שבת כו:ב

דתניא בגד אין לי אלא בגד שלש על שלש מנין ת"ל (ויקרא יג, מז) והבגד ואימא לרבות שלשה על שלשה לא ק"ו הוא השתא שתי וערב מיטמא שלשה על שלשה מיבעיא אי הכי שלש על שלש נמי לית בק"ו אלא שלשה על שלשה דחזו בין לעשירים בין לעניים אתי בק"ו שלש על שלש לעניים הוא דחזיין לעשירים לא חזיין לא אתי בק"ו

שבת כח:

רבא אמר עור בהמה טמאה דמטמא באהל המת מהכא דתניא עור או בעור ריבה עור בהמה טמאה ושלקה ביד כהן קצץ מכולן ועשה אחת מהן מנין תלמוד לומר (ויקרא יג, מח) או בכל מלאכת עור ואיכא למיפרך מה לנגעים שכן שתי וערב טמא בהן אלא גמר משרצים דתניא עור אין לי אלא עור בהמה טהורה עור בהמה טמאה מנין תלמוד לומר או עור

יבמות קג:ב

היו בה כמה זיתים כיון שנכנס ממנה כזית לבית טהור טמאתהו אי אמרת בשלמא מוחלטת היינו דאיתקש למת אלא אי אמרת מוסגרת אמאי איתקש למת שאני התם דאמר קרא (ויקרא יג, נב) ושרף את הבגד אפילו בשעת שריפה קרוי בגד וליגמר מיניה איסור מטמאה לא גמרינן

זיר סה:ב

כל ספק נגעים בתחילה טהור עד שלא נזקק לטומאה משנזקק לטומאה ספקו טמא: גמ' מנא הני מילי אמר רב יהודה אמר רב אמר קרא (ויקרא יג, נט) לטהרו או לטמאו הואיל ופתח [בו] הכתוב בטהרה תחילה אי הכי אפילו משנזקק לטומאה נמי ספקו טהור

מועד קטן ז:ב

בהסגר שני מר סבר בכהן תליא מילתא אי טהור אמר ליה טהור ואי טמא שתיק ומר סבר (ויקרא יג, נט) לטהרו או לטמאו

מגילה כא:

ולטהרת מצורע: דכתיב (ויקרא יד, ב) זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו

דרימ לו:

אם היה כהן יזרוק עליו דם חטאתו ודם אשמו דם חטאתו של מצורע ודם אשמו של מצורע דכתיב (ויקרא יד, ב) זאת תהיה תורת המצורע בין גדול ובין קטן

מגילה ח:ב

מ"ט לא דקתני אין בין טהור מתוך הסגר לטהור מתוך החלט אלא תגלחת וצפרים אמר אביי אמר קרא (ויקרא יד, ג) ויצא הכהן אל מחוץ למחנה והנה נרפא נגע הצרעת מי שצרעתו תלויה ברפואות יצא זה שאין צרעתו תלויה ברפואות אלא בימים

ימא סב:ב

כתיב והשתא דרבי רחמנא כבש כבש תהיה למה לי לשאר הויתו של מצורע (ותנן) נמי גבי מצורע כי האי גוונא (ויקרא יד, ז) צפרים מיעוט צפרים (שנים) מה תלמוד לומר שתי שיהיו שתיהן שוות ומנין שאע"פ שאינן שוות כשרות תלמוד לומר צפור צפור

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

סוטה טז:ב

ור' ישמעאל לערבן קרא אחרונא כתיב (ויקרא יד, ה) ושחט את הצפור האחת וגו' ורבנן אי מהוהא הוה אמינא לישחטיה סמוך למנא

סוטה טו:ב

תנא פילי של חרס חדשה דברי רבי ישמעאל מאי טעמא דרבי ישמעאל גמר כלי כלי ממצורע מה להלן חרס חדשה אף כאן חרס חדשה והתם מנלן דכתיב (ויקרא יד, ה) ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים מה מים חיים שלא נעשתה בהן מלאכה אף כלי שלא נעשתה בו מלאכה אי מה להלן מים חיים אף כאן מים חיים

קידושין נז:ב

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי לא מצינו רוב בעלי חיים שאסורים דבי ר' ישמעאל תנא דאמר קרא (ויקרא יד, ז) ושלח על פני השדה כשדה מה שדה מותרת אף האי נמי מותרת

מועד קטן טו:ב

מצורע מהו בתשמיש המטה ת"ש דתניא (ויקרא יד, ח) וישב מחוץ לאהלו שיהא כמנודה וכאבל ואסור בתשמיש המטה

מועד קטן ז:ב

מר סבר צוותא דאשתו עדיפא ליה למימרא דמוחלט מותר בתשמיש המטה אין והתניא (ויקרא יד, ח) וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים שיהא אסור בתשמיש המטה ואין אהלו אלא אשתו

סוטה טז:ב

ר"ע היא דדריש ריבוי ומיעוטי דתניא (ויקרא יד, ט) והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו ריבה את ראשו ואת זקנו ואת גבות עיניו מיעט ואת כל שערו יגלח חזר וריבה ריבה ומיעט וריבה ריבה הכל מאי ריבה ריבה דכוליה גופיה ומאי מיעט מיעט שיער שבתוך החוטם

זיר מ:ב

ר' אליעזר אומר אפילו ליקטו במלקט וברהיטני חייב מאי טעמייהו דרבנן דתניא (ויקרא יד, ט) זקנו מה ת"ל לפי שנאמר (ויקרא כא, ה) ופאת זקנם לא יגלחו יכול אפילו מצורע כן ת"ל זקנו

זיר מא:א

ורבנן האי ראשו מאי דרשי ביה מיבעי להו למידחי לאו דהקפה דתניא (ויקרא יט, כז) לא תקיפו פאת ראשכם יכול אף מצורע כן ת"ל ראשו למה לי למכתב ראשו ותיפוק ליה מזקנו דתניא (ויקרא יד, ט) זקנו מה ת"ל לפי שנאמר ופאת זקנם לא יגלחו יכול אף מצורע כן ת"ל זקנו

סוטה טז:א

בשלשה מקומות הלכה עוקבת מקרא התורה אמרה (ויקרא יז, יג) בעפר והלכה בכל דבר התורה אמרה (במדבר ו, ה) בתער והלכה בכל דבר התורה אמרה (דברים כד, א) ספר והלכה בכל דבר ואם איתא ליחשוב נמי האי תנא ושייר ומאי שייר דהאי שייר מצורע דתניא (ויקרא יד, ט) והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו

סוכה ו:א

אסמכתא בעלמא הוא חציצין דאורייתא נינהו דכתיב (ויקרא יד, ט) ורחץ (את בשרו) במים שלא יהא דבר חוצץ בינו לבין המים

זיר מא:א

ור"א מאי טעמא יליף מראשו דתניא (ויקרא יד, ט) ראשו מה ת"ל לפי שנאמר גבי נזיר (במדבר ו, ה) תער לא יעבור על ראשו יכול אף נזיר מצורע כן ת"ל ראשו

יבמות ה:א

לרבנן מנא להו נפקא להו מראשו דתניא (ויקרא יד, ט) ראשו מה תלמוד לומר לפי שנאמר (ויקרא יט, כז) לא תקיפו את ראשכם שומע אני אף מצורע כן תלמוד לומר ראשו

יבמות ה:א

מה ללאו דהקפה שכן לאו שאין שוה בכל אלא איתא מזקנו דתניא (ויקרא יד, ט) זקנו מה תלמוד לומר לפי שנאמר (ויקרא כא, ה) ופאת זקנם לא יגלחו שומע אני אף כהן מצורע כן ת"ל זקנו

יומא סב:ב

הכי גבי כבשי מצורע (ויקרא יד, י) יקח שני כבשים מיעוט כבשים שנים מה תלמוד לומר שני שיהיו שניהן שוין ומנין שאף על פי שאין שניהן שוין כשירין תלמוד לומר כבש כבש

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

סוטה ח:א

ששם משקין את הסוטות וכו': בשלמא סוטות דכתיב (במדבר ה, יח) והעמיד הכהן את האשה לפני ה' מצורעין נמי דכתיב (ויקרא יד, יא) והעמיד הכהן המטהר וגו' אלא יולדת מאי טעמא אילימא משום דאתיין וקיימין אקורבנייהו דתניא אין קרבנו של אדם קרב אלא אם כן עומד על גביו

יומא סא:ב

יכול אף למזבח כן ת"ל (ויקרא יד, יג) כי כחטאת האשם הוא מה חטאת טעונה כלי אף אשם טעון כלי נמצאת אתה אומר אשם מצורע שני כהנים מקבלים את דמו אחד ביד ואחד בכלי זה שקבל בכלי בא לו אצל מזבח וזה שקיבל ביד בא לו אצל מצורע

יבמות ז:א

אלא לדבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר החדש שאי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירונו לך הכתוב בפירוש דתניא דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר החדש אי אתה רשאי להחזירו לכללו עד שיחזירונו לך הכתוב בפירוש כיצד (ויקרא יד, יג) ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העולה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן שאין ת"ל כחטאת האשם ומה ת"ל כחטאת האשם לפי שיצא אשם מצורע לידון בדבר החדש בבהן יד ובהן רגל הימנית

יבמות ז:ב

תלמוד לומר (ויקרא יד, יג) כי כחטאת האשם הוא מה חטאת טעונה מתן דמים ואימורים לגבי מזבח אף אשם טעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח

יומא סא:ב

רבי אלעזר אומר נותן על מקומו ויוצא רבי שמעון אומר אם נתן על של שמאל יצא תנו רבנן (ויקרא יד, יד) ולקח מדם האשם יכול בכלי ת"ל ונתן מה נתינה בעצמו של כהן אף לקיחה בעצמו של כהן

יבמות קד:א

מ"ט דרבנן אמר עולא ילפינן רגל (ויקרא יד, כח) רגל ממצורע מה להלן דימין אף כאן דימין ורבי אלעזר לא יליף רגל ממצורע והתניא ר"א אומר מנין לרציעה שהיא באזן הימנית נאמר כאן אזן ונאמר להלן אזן מה להלן ימין אף כאן ימין

קידושין טו:א

דתניא רבי אליעזר אומר מנין לרציעה שהיא באזן ימנית נאמר כאן אזן ונאמר להלן (ויקרא יד, כה) אזן מה להלן ימין אף כאן ימין

יבמות קד:א

מ"ט דרבנן אמר עולא ילפינן רגל (ויקרא יד, כח) רגל ממצורע מה להלן דימין אף כאן דימין ורבי אלעזר לא יליף רגל ממצורע והתניא ר"א אומר מנין לרציעה שהיא באזן הימנית נאמר כאן אזן ונאמר להלן אזן מה להלן ימין אף כאן ימין

יומא סא:א

אמר מר מתנות הראש אין מעכבות מאי טעמא אילימא משום דכתיב (ויקרא יד, כט) והנותר מן השמן אלא מעתה (ויקרא ב, ג) והנותרת מן המנחה הכי נמי דלא מעכבי

נדרים נו:א

אפי' תימא רבנן בעיא קרא דסלקא דעתך אמינא (ויקרא יד, לד) בבית ארץ אחזתכם כתיב דמחבר בארעא שמיה בית עלייה הא לא מחבר בארעא כמאן אזלא

גיטין פב:א

והתניא (ויקרא יד, לד) ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם ארץ אחזתכם מטמאה בנגעים ואין בתי עובדי כוכבים מטמאין בנגעים

יומא יא:ב

ואימא ה"נ אמר קרא (ויקרא יד, לד) בבית ארץ אחזתכם אלא לו למה לי מי שמייחד ביתו לו שאינו רוצה להשאיל כליו ואומר שאין לו הקב"ה מפרסמו כשמפנה את ביתו פרט למשאיל כליו לאחרים

יומא יב:א

והתניא לאחזזה עד שיכבשו אותה כבשו אותה ולא חלקה לשבטים חלקו לשבטים ולא חלקו לבית אבות חלקו לבית אבות ואין כל אחד מכיר את שלו מניין ת"ל (ויקרא יד, לה) ובא אשר לו הבית מי שמיוחד לו יצא אלו שאין מיוחדין לו

יומא יא:ב

בית הכנסת ובית השותפין ובית האשה מטמאין בנגעים פשיטא מהו דתימא (ויקרא יד, לה) ובא אשר לו הבית לו ולא לה לו ולא להן קמ"ל

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

מועד קטן ח:א

ואביי ההוא מיבעי ליה למעוטי סומא באחת מעיניו ורבא נמי מיבעי ליה להכי אין הכי נמי ואלא ביום ולא בלילה מנא ליה נפקא ליה (ויקרא יד, לה) מכנגע נראה לי בבית לי ולא לאורי

נדריס נו:א

מאן תנא (ויקרא יד, לה) בבית לרבות את היציע בבית לרבות את העלייה

מועד קטן ז:ב

והתניא (ויקרא יג, יד) וביום הראות בו יש יום שאתה רואה בו ויש יום שאי אתה רואה בו מכאן אמרו חתן שנולד בו נגע נותנין לו ז' ימי המשטה לו ולביתו ולכסותו וכן ברגל נותנין לו שבעת ימי הרגל דברי רבי יהודה רבי אומר אינו צריך הרי הוא אומר (ויקרא יד, לו) וצוה הכהן ופנו את הבית אם ממתינים לו לדבר הרשות כל שכן לדבר מצוה

נזיר ח:ב

ת"ר בית עגול דיגון טריגון פונטיגון אינו מטמא בנגעים טטרגון מטמא בנגעים מ"ט למטה הוא אומר (ויקרא יד, לז) קיר קירות למעלה הוא אומר קיר קירות הרי כאן ארבע

נדריס נו:ב

הא כיצד עומד בצד המשקוף ויסגיר ומנין שאם הלך לביתו והסגיר או שעמד תחת השקוף והסגיר שהסגירו מוסגר ת"ל (ויקרא יד, לח) והסגיר את הבית מכל מקום שאני גבי בית דכתיב מן הבית עד שיצא מן הבית כולו

נדריס נו:ב

הנודר מן הבית אינו אסור אלא מן האגף ולפנים: אבל מן האגף ולחוץ לא מתיב רב מרי (ויקרא יד, לח) ויצא הכהן מן הבית יכול ילך לביתו ויסגיר ת"ל (ויקרא יד, לח) אל פתח הבית אי אל פתח הבית יכול יעמוד תחת המשקוף ויסגיר תלמוד לומר מן הבית עד שיצא מן הבית כולו

נדריס נו:ב

הנודר מן הבית אינו אסור אלא מן האגף ולפנים: אבל מן האגף ולחוץ לא מתיב רב מרי (ויקרא יד, לח) ויצא הכהן מן הבית יכול ילך לביתו ויסגיר ת"ל (ויקרא יד, לח) אל פתח הבית אי אל פתח הבית יכול יעמוד תחת המשקוף ויסגיר תלמוד לומר מן הבית עד שיצא מן הבית כולו

יבמות יז:ב

מאי נפקא מינה הא תנא דבי רבי ישמעאל (ויקרא יד, לט) ושב הכהן (ויקרא יד, מד) ובא הכהן זו היא שיבה זו היא ביאה ה"מ היכא דליכא מידי דדמי ליה אבל היכא דאיכא מידי דדמי ליה מדדמי ליה ילפינן

נזיר ה:א

ומאי נפקא מינה והא תנא דבי ר' ישמעאל (ויקרא יד, לט) ושב הכהן (ויקרא יד, מד) ובא הכהן זו היא שיבה זו היא ביאה הני מילי היכא דליכא דדמי ליה אבל היכא דאיכא דדמי ליה ילפינן

יומא ב:ב

ומאי נפקא מינה והתנא דבי רבי ישמעאל (ויקרא יד, לט) ושב הכהן ובא הכהן זו היא שיבה זו היא ביאה

עירובין נא:א

ומאי נפקא מינה הא תנא דבי רבי ישמעאל (ויקרא יד, לט) ושב הכהן (ויקרא יד, מד) ובא הכהן זו היא שיבה זו היא ביאה הני מילי היכא דליכא מידי דדמי ליה אבל היכא דאיכא מידי דדמי ליה מדדמי ליה ילפינן

יבמות קב:ב

אמר ליה רב כהנא לשמואל ממאי דהאי וחלצה נעלו מעל רגלו מישלף הוא דכתיב (ויקרא יד, מ) וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע

יבמות יז:ב

מאי נפקא מינה הא תנא דבי רבי ישמעאל (ויקרא יד, לט) ושב הכהן (ויקרא יד, מד) ובא הכהן זו היא שיבה זו היא ביאה ה"מ היכא דליכא מידי דדמי ליה אבל היכא דאיכא מידי דדמי ליה מדדמי ליה ילפינן

עירובין נא:א

ומאי נפקא מינה הא תנא דבי רבי ישמעאל (ויקרא יד, לט) ושב הכהן (ויקרא יד, מד) ובא הכהן זו היא שיבה זו היא ביאה הני מילי היכא דליכא מידי דדמי ליה אבל היכא דאיכא מידי דדמי ליה מדדמי ליה ילפינן

יבמות קג:ב

בית המוסגר מטמא מתוכו מוחלט מתוכו ומאחוריו וזה מטמאין בביאה ואי ס"ד כדמכתת דמי והא בעינן (ויקרא יד, מו) והבא אל הבית וליכא שאני התם דאמר קרא (ויקרא יד, מה) ונתן את הבית אפילו בשעת נתיצה קרוי בית

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יבמות קג:ב

בית המוסגר מטמא מתוכו מוחלט מתוכו ומאחוריו וזה זה מטמאין בביאה ואי ס"ד כדמכתת דמי והא בעינן (ויקרא יד, מו) והבא אל הבית וליכא שאני התם דאמר קרא (ויקרא יד, מה) ונתן את הבית אפילו בשעת נתיצה קרוי בית

סוטה טז:ב

שלשה צריכין שיראו עפר סוטה ואפר פרה ורוק יבמה משום רבי ישמעאל אמרו אף דם צפור מאי טעמא דרבי ישמעאל דכתיב (ויקרא יד, נא) וטבל אותם בדם הצפור וגו' ותניא בדם יכול בדם ולא במים ת"ל במים אי מים יכול במים ולא בדם ת"ל בדם

סוטה ה:ב

(ויקרא יד, נו) ולשאת ולספחת ואין שאת אלא לשון גבוה שנא' (ישעיהו ב, יד) ועל [כל] ההרים הרמים ועל [כל] הגבעות הנשאות ואין ספחת אלא טפילה שנאמר (שמואל א ב, לו) ספחני נא אל אחת הכהונות לאכל פת לחם

קידושין ע:ב

אמר רבי חלבו קשים גרים לישראל כספחת שנאמר (ישעיהו יד, א) ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב כתיב הכא ונספחו וכתוב התם (ויקרא יד, נו) לשאת ולספחת

יבמות קה:א

יכול יהא דם היוצא מפיו ומפי האמה טמא ת"ל (ויקרא טו, ב) זובו טמא ואין דם היוצא מפיו ומפי האמה טמא

שבת פג:א

והתניא (ויקרא טו, ב) דבר אל בני ישראל וגו' בני ישראל מטמאין בזיבה ואין נכרים מטמאין בזיבה

מגילה ח:ב

הא לענין שילוח [וטומאה] זה זה שוין מנהני מילי דתני רב שמואל בר יצחק קמיה דרב הונא (ויקרא יג, ו) וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר טהור מפריעה ופרימה דמעיקרא א"ל רבא אלא מעתה גבי זב דכתיב (ויקרא טו, ה) וכבס בגדיו וטהר התם מאי וטהר מעיקרא איכא אלא טהור השתא מלטמא כלי חרס בהיסט אע"ג דהדר חזי לא מטמא למפרע ה"נ טהור

קידושין כה:א

אמר עולא הכל מודים בלשון לענין טומאה דגלוי הוא אצל השרץ מ"ט (ויקרא טו, ה) אשר יגע בו אמר רחמנא והאי נמי בר נגיעה הוא לענין טבילה כטמון דמי מ"ט (ויקרא טו, יג) ורחץ בשרו במים אמר רחמנא מה בשרו מאבראי אף כל מאבראי

שבת פד:א

ומדרס כלי חרס מנלן דטהור אמר חזקיה דאמר קרא (ויקרא טו, ה) ואיש אשר יגע במשכבו מקיש משכבו לו מה הוא אית ליה טהרה במקוה אף משכבו נמי אית ליה טהרה במקוה

שבת פד:ב

א"ל רחמנא ליצלן מהאי דעתא אדרבה רחמנא ליצלן מדעתא דידך וטעמא מאי תרי קראי כתיבי (ויקרא טו, ה) ואיש אשר יגע במשכבו וכתוב וכל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא הא כיצד יש במינו אע"ג דלית ליה טהרה במקוה אין במינו מקיש משכבו לו רבא אמר מדרס כלי חרס טהור מהכא (במדבר יט, טו) וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו הא יש צמיד פתיל עליו טהור הוא מי לא עסקינן דיחדינהו לאשתנו נדה וקאמר רחמנא טהור

חגיגה יא:א

יכתב כתיבין לא נצרכא אלא לשיעור מקוה דלא כתיבא דתניא (ויקרא טו, ו) ורחץ (את בשרו) במים במי מקוה את כל בשרו מים שכל גופו עולה בהן וכמה הן אמה על אמה ברום שלש אמות ושיערו חכמים מי מקוה ארבעים סאה

שבת יד:ב

אילימא במשקין זב דאורי' ניהו דכתיב (ויקרא טו, ח) וכי ירוק הזב בטהור מה שביד טהור טמאתי לך

פסחים ג:א

תניא דבי רבי ישמעאל לעולם יספר אדם בלשון נקיה שהרי בזב קראו מרכב ובאשה קראו מושב

מגילה ח:א

הוה אמינא כי קושיין קמשמע לן מזובו ואי מזובו לא ידענא כמה ראיות קמשמע לן דרבי סימאי והשתא דאמרת מזובו לדרשא (ויקרא טו, יג) וכי יטהר הזב מזובו מאי דרשת ביה ההוא מיבעי ליה לכדתניא וכי יטהר הזב לכשיפסוק מזובו [מזובו] ולא מזובו ונגעו מזובו וספר לימד על זב בעל שתי ראיות שטעון ספירת שבעה והלא דין הוא אם מטמא משכב ומושב לא יהא טעון ספירת שבעה

קידושין כה:א

אמר עולא הכל מודים בלשון לענין טומאה דגלוי הוא אצל השרץ מ"ט (ויקרא טו, ה) אשר יגע בו אמר רחמנא והאי נמי בר נגיעה הוא לענין טבילה כטמון דמי מ"ט (ויקרא טו, יג) ורחץ בשרו במים אמר רחמנא מה בשרו מאבראי אף כל מאבראי

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יומא לא:א

דתנן כל הפתחים שהיו שם גובהן עשרים אמה ורחבן עשר אמות חוץ משל אולם ותניא **(ויקרא טו, יג)** ורחץ בשרו במים במי מקוה כל בשרו מים שכל גופו עולה בהן וכמה הן אמה על אמה ברום ג' אמות ושיערו חכמים מי מקוה ארבעים סאה

נזיר מד:ב

אמר רבא לא קשיא הא דטבל בשביעי הא דלא טבל בשביעי אמר אביי אשכחתינהו לחבריה דרב נתן בר הושעיא דיתבין וקאמרין **(ויקרא טו, יד)** ובא לפני ה' אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן אימתי הוא [בא] בזמן שהוא טבל ועשה הערב שמש אין לא טבל ועשה הערב שמש לא אלמא קסבר טבול יום של זב כזב דמי

יומא מא:א

אמר רב חסדא אין הקינין מתפרשות אלא או בלקיחת בעלים או בעשיית כהן אמר רב שימי בר אשי מ"ט דרב חסדא דכתיב **(ויקרא יב, ח)** ולקחה **(ויקרא טו, טו)** ועשה או בלקיחה או בעשייה

עירובין ד:ב

ואסמכינהו רבנן אקראי חציצין דאורייתא נינהו דכתיב **(ויקרא טו, טז)** ורחץ את כל בשרו (במים) שלא יהא דבר חוצץ בין בשרו למים

עירובין יד:א

רבי חיאי ים שעשה שלמה היה מחזיק מאה וחמשים מקוה טהרה מכדי מקוה כמה הוי ארבעים סאה כדתניא **(ויקרא טו, טז)** ורחץ את בשרו במים במי מקוה כל בשרו מים שכל גופו עולה בהן וכמה הן אמה על אמה ברום שלש אמות ושיערו חכמים מי מקוה ארבעים סאה

פסחים צ:ב

כדתניא כל חייבי טבילות טבילתן ביום נדה ויולדת טבילתן בלילה דתניא יכול תהא טובלת מבעוד יום תלמוד לומר **(ויקרא טו, יט)** שבעת ימים תהיה בנדתה תהא בנדתה כל שבעה ויולדת **איתקש** לנדה

שבת נט:א

ור' יוחנן לא בעי מעין מלאכה ראשונה והתניא **(ויקרא טו, כב)** וכל כלי אשר ישב עליו וגו' יכול כפה סאה וישב עליה כפה תרקב וישב עליה יהא טמא תלמוד לומר אשר ישב עליו הזב מי שמיוחד לשיבה יצא זה שאומרים לו עמוד ונעשה מלאכתנו

פסחים ג:א

תניא דבי רבי ישמעאל לעולם יספר אדם בלשון נקיה שהרי בזב קראו **מרכב** ובאשה קראו **מושב**

קידושין סח:א

אי הכי אפילו נדה נמי אלמה אמר אביי הכל מודים בבא על הנדה ועל הסוטה שאין הולד ממזר אמר חזקיה אמר קרא **(ויקרא טו, כד)** ותהי נדתה עליו אפילו בשעת נדתה תהא בה הויה מכדי איכא לאקושה לנדה ואיכא לאקושה לאחות אשה מאי חזית דמקשת להו לאחות אשה אקשה לנדה קולא וחומרא לחומרא מקשינן

יבמות מט:ב

על הסוטה שאין הולד ממזר נדה דהא תפסי בה קידושין שנאמר **(ויקרא טו, כד)** ותהי נדתה עליו אפי' בשעת נדתה תפסי בה קידושין סוטה נמי דהא תפסי בה קידושין

יבמות לד:ב

ת"ר **(ויקרא טו, כד)** אותה פרט לכלה דברי רבי יהודה וחכ"א פרט לשלא כדרכה

מגילה כ:א

דכתיב **(ויקרא טו, כו)** כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה בליליא מיהת ליעביד מקצת שימור ותיטבול קמ"ל

שבת פד:א

דבי ר' ישמעאל תנא **(ויקרא טו, כו)** כמשכב נדתה יהיה לה **מקיש** משכבה לה מה היא אית לה טהרה במקוה אף משכבה נמי אית לה טהרה במקוה לאפוקי כלי חרס דלית ליה טהרה במקוה

שבת פד:א

דבי ר' ישמעאל תנא **(ויקרא טו, כו)** כמשכב נדתה יהיה לה **מקיש** משכבה לה מה היא אית לה טהרה במקוה אף משכבה נמי אית לה טהרה במקוה

כתובות עב:א

אמר שמואל מנין לנדה שסופרת לעצמה שנאמר **(ויקרא טו, כח)** וספרה לה שבעת ימים לה לעצמה

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

מועד קטן ה:א

ר' יהושע בריה דרב אידי אמר (שמות יח, כ) והודעת להם את הדרך (אשר) ילכו בה מר זוטרא אמר (ויקרא טו, לא) והזרתם את בני ישראל מטומאתם

גדרים לה:ב

הכל צריכין דעת חוץ ממחוסרי כפרה שהרי אדם מביא קרבן על בניו ועל בנותיו הקטנים שנאמר ויקרא טו:לב זאת תורת הזב בין גדול בין קטן

מגילה כ:א

וכן שומרת יום כנגד יום לא תטבול עד שתנץ החמה וכו': פשיטא מ"ש שומרת יום כנגד יום מכל חייבי טבילות איצטריך סלקא דעתך אמינא תיהוי כראיה ראשונה של זב וראיה ראשונה של זב איתקש לבעל קרי דכתיב (ויקרא טו, לב) זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע מה בעל קרי טובל ביום האי נמי ליטבול ביומיה

זיר סה:ב

בשבעה דרכים בודקין את הזב עד שלא נזקק לזיבה במאכל ובמשתה במשא ובקפיצה ובחולי ובמראה ובהירהור משנזקק לזיבה אין בודקין אותו אונסו וספיקו ושכבת זרעו טמאים שרגלים לדבר המכה את חבריו ואמדוהו למיתה והקל ממה שהיה לאחר מכאן הכביד ומת חייב ר' נחמיה אומר פטור שרגלים לדבר: גמ' מנא הני מילי אמר רבי נתן אמר קרא (ויקרא טו, לג) והזב את זובו לראיה שלישית **איתקש** לנקיבה

שבת סד:ב

אמר רב כל שאסרו חכמים לצאת בו לרה"ר אסור לצאת בו לחצר חוץ מכבול ופאה נכרית רבי ענני בר ששון משמיה דר' ישמעאל אמר הכל ככבול תנן בכבול ובפאה נכרית לחצר בשלמא לרב ניחא אלא לרבי ענני בר ששון קשיא רבי ענני בר ששון משמיה דמאן קאמר ליה משמיה דר' ישמעאל בר יוסי רבי ישמעאל בר יוסי תנא הוא ופליג ורב מאי שנא הני אמר עולא כדי שלא תתגנה על בעלה כדתניא (ויקרא טו, לג) והדוה בנדתה זקנים הראשונים אמרו שלא תכחול ולא תפקוס ולא תתקשט בבגדי צבעונין עד שבא ר"ע ולימד אם כן אתה מגנה על בעלה ונמצא בעלה מגרשה אלא מה ת"ל והדוה בנדתה בנדתה תהא עד שתבא במים

זיר כט:א

ר' יוסי ברבי יהודה אומר מנין לחטאת העוף שהיא באה על הספק שאינה נאכלת תלמוד לומר (ויקרא טו, לג) והזב את זובו לזכר ולנקבה **מקיש** נקבה לזכר מה זכר מביא קרבן על הודאי אף נקבה מביאה קרבן על הודאי ומה זכר ממין שהוא מביא על הודאי מביא על הספק אף נקבה ממין שהיא מביאה על הודאי מביאה על הספק אי מה זכר מביא קרבן ונאכל אף נקבה מביאה קרבן ונאכל

זיר כז:א

דתנן רשב"ג אומר הביא שלש בהמות ולא פירש הראויה לחטאת תקרב חטאת לעולה תקרב עולה לשלמים תקרב שלמים אמאי הא אמרת בהמה לאו כמפורשת דמיא אמר ליה התם (ויקרא יב, ח) ולקח (ויקרא טו, ל) ועשה אמר רחמנא אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן הכא נמי

יוטה מ:ב

ברכות כהן גדול כיצד חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנה לו לראש הכנסת וראש הכנסת נותנה לסגן והסגן נותנה לכהן גדול וכו' עומד ומקבל וקורא (ויקרא טז, א) אחרי מות (ויקרא כג, כז) ואך בעשור וגולל את התורה ומניחה בחיקו ואומר יתר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן (במדבר כט, ז) ובעשור שבחומש הפקודים קורא על פה ומברך עליה שמנה ברכות

יומא נג:א

אלא הכי קאמר אין לי אלא ביום הכפורים בשאר ימות השנה מניין ת"ל וכסה רב אשי אמר חד למצוה וחד לעכב רבא אמר חד לעונש וחד לאזהרה תניא ר"א אומר ולא ימות עונש כי בענן אראה אזהרה יכול יהיו שניהם אמורין קודם מיתת בני אהרן ת"ל (ויקרא טז, א) אחרי מות שני בני אהרן יכול יהיו שניהם אמורים אחר מיתת שני בני אהרן ת"ל כי בענן אראה על הכפורת הא כיצד אזהרה קודם מיתה ועונש אחר מיתה

יומא נג:א

מאי דרוש (ויקרא טז, ב) כי בענן אראה על הכפורת מלמד שיתקן מבחוץ ויכניס אמרו להם חכמים והלא כבר נאמר ונתן את הקטורת על האש לפני ה' אם כן מה ת"ל כי בענן אראה על הכפורת מלמד שנותן בה מעלה עשן

יומא יט:ב

ת"ר מעשה בצדוקי אחד שהתקין מבחוץ והכניס ביציאתו היה שמח שמחה גדולה פגע בו אביו אמר לו בני אף על פי שצדוקין אנו מתיראין אנו מן הפרושים אמר לו כל ימי הייתי מצטער על המקרא הזה (ויקרא טז, ב) כי בענן אראה על הכפורת אמרתי מתי יבוא לידי ואקיימנו עכשיו שבא לידי לא אקיימנו אמרו לא היו ימים מועטין עד שמת והוטל באשפה והיו תולעין יוצאין מחוטמו

יומא נ:א

אמר רב אשי מסתברא כמאן דאמר דם איקרי פר דכתיב (ויקרא טז, ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר בן בקר אטו בקרניה מעייל ליה אלא בדמו וקרי ליה פר

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יומא ד:א

ר' יוחנן (ויקרא טז, ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש במה שאמור בענין מאי היא בענין דמלואים ומה אמור בענין דמלואים אהרן פירש שבעה ושמש יום אחד ומשה מסר לו כל שבעה כדי לחנכו בעבודה ואף לדורות כהן גדול פורש שבעה ומשמש יום אחד

יומא כה:א

מניין שלא יהא דבר קודם למכנסים תלמוד לומר (ויקרא טז, ד) ומכנסי בד יהיו על בשרו

יומא לב:א

אמר רבי מנין לחמש טבילות ועשרה קידושין שטובל כהן גדול ומקדש בו ביום שנאמר (ויקרא טז, ד) כתונת בד קודש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגור ובמצנפת בד יצנוף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם הא למדת שכל המשנה מעבודה לעבודה טעון טבילה ואומר בגדי קדש הם **הוקשו** כל הבגדים כולן

יומא לב:א

אמר רבי מנין לחמש טבילות ועשרה קידושין שטובל כהן גדול ומקדש בו ביום שנאמר (ויקרא טז, ד) כתונת בד קודש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגור ובמצנפת בד יצנוף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם הא למדת שכל המשנה מעבודה לעבודה טעון טבילה

יומא סב:ב

ת"ר (ויקרא טז, ה) יקח שני שעירי עזים מיעוט שעירי שנים מה תלמוד לומר שני שיהיו שניהן שוים מניין אע"פ שאין שניהן שוין כשירין תלמוד לומר שעיר שעיר

יומא לו:ב

ת"ר וכפר בכפרת דברים הכתוב מדבר אתה אומר בכפרת דברים או אינו אלא כפרת דמים הרי אני דן נאמרה כאן כפרה ונאמרה להלן כפרה מה כפרה האמורה בשעיר דברים אף כפרה האמורה בפר דברים ואם נפשך לומר הרי הוא אומר (ויקרא טז, ו) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ועדיין לא נשחט הפר מאי ואם נפשך לומר וכי תימא נילף משעיר הנעשה בפנים שכפרתו בדמים הרי הוא אומר וכפר ועדיין לא נשחט הפר

יומא נא:ב

דתניא אשר לו משלו הוא מביא ולא משל ציבור יכול לא יביא משל ציבור שאין הציבור מתכפרין בו אבל יביא משל אחיו הכהנים שהרי אחיו הכהנים מתכפרים בו ת"ל אשר לו יכול לא יביא ואם הביא כשר ת"ל שוב (ויקרא טז, ו) אשר לו שנה הכתוב עליו לעכב

יומא ב:א

רבי יהודה אומר אף אשה אחרת מתקינין לו שמה תמות אשתו שנאמר (ויקרא טז, ו) וכפר בעדו ובעד ביתו ביתו זו אשתו

מגילה כ:ב

דתניא גבי יוה"כ (ויקרא טז, ו) וכפר בעדו ובעד ביתו בכפרת דברים הכתוב מדבר וכפרה ביממא הוא דכתיב (ויקרא טז, ל) ביום הזה יכפר עליכם

יומא יג:א

א"כ הוה ליה שני בתים ורחמנא אמר (ויקרא טז, ו) וכפר בעדו ובעד ביתו ולא בעד שני בתים דהדר מגרש לה אי מגרש לה הדרא קושיין לדוכתא לא צריכא דמגרש לה על תנאי דאמר לה הרי זה גיטיך על מנת שתמותי ודילמא לא מייתא והוה ליה שני בתים אלא דאמר לה הרי זה גיטיך על מנת שלא תמותי אי לא מיתה מיגרשא לה ואי מיתה הא קיימא הך

יומא לז:א

ת"ר (ויקרא טז, ח) ונתן אהרן על שני השעירים גורלות [גורלות] של כל דבר יכול יתן שנים על זה ושנים על זה ת"ל גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל אין כאן לשם אלא גורל אחד ואין כאן לעזאזל אלא אחד

קידושין יד:א

והא יוה"כ דכתיב (ויקרא טז, ח) גורל וחוקה ותניא (ויקרא טז, ט) ועשהו חטאת הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת שיכול והלא דין הוא ומה במקום שלא קידש הגורל קידש השם מקום שקידש הגורל אינו דין שיקדש השם ת"ל ועשהו חטאת הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת

קידושין יד:א

והא יוה"כ דכתיב (ויקרא טז, ח) גורל וחוקה ותניא (ויקרא טז, ט) ועשהו חטאת הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת שיכול והלא דין הוא ומה במקום שלא קידש הגורל קידש השם מקום שקידש הגורל אינו דין שיקדש השם ת"ל ועשהו חטאת הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת

יומא מ:ב

אמר רבא הכי קאמר אילו נאמר אשר עליו הייתי אומר יניחנו עליו עד שעת שחיטה ת"ל אשר עלה כיון שעלה שוב אינו צריך ת"ש (ויקרא טז, ט) ועשהו חטאת הגורל עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יומא עא:א

משמע רבא אמר אמר קרא (ויקרא טז, י) יעמד חי עד מתי יהא זקוק לעמוד חי עד שעת כפרה ואימתי שעת כפרה בשעת מתן דמים

יומא מב:ב

ויקרא טז, י) יעמד חי לפני ה' לכפר עליו עד מתי יהיה זקוק לעמוד חי עד שעת מתן דמו של חברו דברי רבי יהודה רבי שמעון אומר עד שעת וידוי דברים

יומא סה:א

אמרי דבי ר' ינאי אמר קרא (ויקרא טז, י) יעמד חי לפני ה' לכפר עד מתי יהא זקוק להיות חי עד שעת מתן דמים של חברו

יומא נא:ב

ותיפוק לי (ויקרא טז, יא) דאשר לו אמר רחמנא משלו הוא מביא

יומא מז:א

כף ביום הכפורים למה לי (ויקרא טז, יב) מלא חפניו והביא אמר רחמנא משום דלא אפשר דהיכי נעביד נעייל והדר נעייל הבאה אחת אמר רחמנא ולא שתי הבאות

יומא מה:ב

שלא תהא אלא על המזבח החיצון אש מחתה ומנורה מניין ודין הוא נאמרה אש בקטורת ונאמרה אש במחתה ומנורה מה להלן על מזבח החיצון אף כאן על המזבח החיצון

יומא מז:א

איבעיא להו מהו שיעשה מדה לחפינה התם הוא דכתיב בקומצו אבל הכא דלא כתיב בחפניו אלא (ויקרא טז, יב) מלא חפניו קטורת סמים דקה

יומא מה:ב

נאמרה אש בקטורת ונאמרה אש במחתה מה להלן בסמוך לו אף כאן בסמוך לו תלמוד לומר (ויקרא טז, יב) ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני ה' איזהו מזבח שמקצתו לפני ה' ואין כולו לפני ה' הוי אומר זה מזבח החיצון

יומא נג:א

ומניין שנותן בה מעלה עשן שנאמר (ויקרא טז, יג) וכסה ענן הקטורת את הכפורת הא לא נתן בה מעלה עשן או שחיסר אחת מכל סמניה חייב מיתה

יומא נג:א

ת"ר (ויקרא טז, יג) ונתן את הקטורת על האש לפני ה' שלא יתקן מבחוץ ויכניס להוציא מלבן של צדוקין שאומרים יתקן מבחוץ ויכניס

יומא נה:א

נאמרו דמים למטה בפר ונאמרו דמים למטה בשעיר מה למטה בפר שבע אף למטה בשעיר שבע

יומא נה:א

דבי רבי אליעזר בן יעקב דתנא דבי רבי אליעזר בן יעקב (ויקרא טז, יד) על פני הכפורת קדמה זה בנה אב כל מקום שנאמר פני אינו אלא קדים אלא אי אמרת למעלה דפר לאקושי למטה דשעיר למאי אתא

יומא נה:א

רבי אלעזר אמר שלא יטעה בהזאות רבי יוחנן אמר אמר קרא (ויקרא טז, יד) ולפני הכפורת יזה שאין תלמוד לומר יזה ומה ת"ל יזה לימד על הזאה ראשונה שצריכה מנין עם כל אחת ואחת

יומא נה:א

ואין דנין מטה מלמעלה אדרבה דנין גופו מגופו ואין דנין גופו מעלמא תלמוד לומר (ויקרא טז, טו) ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר שאין תלמוד לומר כאשר עשה ומה תלמוד לומר כאשר עשה שיהיו כל עשיותיו שוות כשם שלמטה בפר שבע כך למטה בשעיר שבע למדנו כמה למטה בפר ובשעיר שבע למעלה

יומא נה:א

תנא כשהוא מזה אינו מזה על הכפורת אלא כנגד עוביה של כפורת כשהוא מזה למעלה מצדד ידו למטה וכשהוא מזה למטה מצדד ידו למעלה מנא הני מילי אמר רב אחא בר יעקב אמר רבי זירא אמר קרא (ויקרא טז, טו) והזה אותו על הכפורת ולפני הכפורת

יומא נה:א

נאמרו דמים למטה בפר ונאמרו דמים למטה בשעיר מה למטה בפר שבע אף למטה בשעיר שבע

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יומא נו:ב

תנו רבנן (ויקרא טז, טז) וכן יעשה לאהל מועד מה תלמוד לומר כשם שמזה לפני לפני כן מזה בהיכל מה לפני לפני אחת למעלה ושבע למטה מדם הפר כך מזה בהיכל וכשם שלפני לפני אחת למעלה ושבע למטה מדם השעיר כך מזה בהיכל

יומא נו:ב

(ויקרא טז, טז) השוכן אתם בתוך טומאתם אפילו בשעת שהן טמאים שכינה עמהם

יומא נג:א

רב ששת אמר אין לי אלא אהל מועד שבמדבר שילה ובית עולמים מניין ת"ל וכסה האי (ויקרא טז, טז) מוכן יעשה לאהל מועד השוכן אתם

יומא נז:א

אתון דכתיב (איכה א, ט) טומאתה בשוליה אמר ליה תא חזי מה כתיב בהו (ויקרא טז, טז) השוכן אתם בתוך טומאתם אפילו בזמן שהן טמאין שכינה שרויה בינהן

יומא מג:ב

והכתיב (ויקרא טז, יז) וכל אדם לא יהיה באהל מועד אמר רב יהודה תני של היכל תנו רבנן וכל אדם לא יהיה באהל מועד

יומא מד:א

וכן א"ר אלעזר אמר קרא (ויקרא טז, יז) וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל איזהו כפרה ששוה לו ולביתו ולאחיו הכהנים ולכל קהל ישראל הוי אומר זה הקטרת הקטורת

יומא נח:ב

(ויקרא טז, יח) ויצא אל המזבח אשר לפני ה' זה מזבח הזהב התחיל מחטא ויורד מהיכן הוא מתחיל מקרן מזרחית צפונית מערבית מערבית דרומית דרומית מקום שהוא מתחיל בחטאת על מזבח החיצון משם היה גומר על מזבח הפנימי

יומא נז:ב

כמאן דכתיב יחדיו דמי אפילו תימא רבי יונתן הוא שאני הכא דכתיב אחת תניא דלא כשנויין (ויקרא טז, יח) ולקח מדם הפר ומדם השעיר שיהיו מעורבין דברי רבי יאשיה

מגילה ח:א

ס"ד דתניא (ויקרא טז, יח) וכפר עליו הכהן לפני ה' מזובו מקצת זבין מביאין קרבן ומקצת זבין אין מביאין קרבן הא כיצד ראה שלש מביא שתיים אינו מביא או אינו אלא ראה ב' מביא ראה שלש אינו מביא אמרת עד שלא ראה שלש ראה שתיים

יומא נט:א

דכ"ע מיהא היכא דגמרן מתנות דקרנות התם יהיב על גגו מאי טעמא אמר קרא (ויקרא טז, טז) וטהרו וקדשו מקום שקדשו שם טיהרו

יומא נז:א

אמר רבא נותן אחת למעלה ושבע למטה ועולה לו לכאן ולכאן אמרוה קמיה דרבי ירמיה אמר בבלאי טפשי משום דדירי בארעא דחשוכא אמרי שמעתא דמחשכין הא קא יהיב למעלה דשעיר מקמי מטה דפר והתורה אמרה (ויקרא טז, טז) וכלה מכפר את הקדש כלה דם הפר ואחר כך כלה דם השעיר

יומא מ:ב

במאי קא מיפלגי כדתניא לכפר בכפרת דמים הכתוב מדבר וכן הוא אומר (ויקרא טז, טז) וכלה מכפר את הקדש מה להלן בכפרת דמים אף כאן בכפרת דמים דברי רבי יהודה ר' שמעון אומר לכפר עליו בכפרת דברים הכתוב מדבר

יומא ס:ב

ור' יהודה אי מעכבי מעכבי ואי לא מעכבי לא מעכבי כדתניא (ויקרא טז, טז) וכלה מכפר את הקודש אם כפר כלה ואם לא כפר לא כלה דברי ר' עקיבא

יומא מ:ב

במאי קא מיפלגי כדתניא לכפר בכפרת דמים הכתוב מדבר וכן הוא אומר (ויקרא טז, טז) וכלה מכפר את הקדש מה להלן בכפרת דמים אף כאן בכפרת דמים דברי רבי יהודה ר' שמעון אומר לכפר עליו בכפרת דברים הכתוב מדבר

יומא לו:ב

ת"ר כיצד מתודה עויתי פשעתי וחטאתי וכן בשעיר המשתלח הוא אומר (ויקרא טז, כא) והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם

יומא ע:ב

ת"ר (ויקרא טז, כג) ובא אהרן אל אהל מועד למה הוא בא להוציא את הכף ואת המחתה

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יומא לא:ב

אמר להו רב פפא בין לרבנן בין לר"מ חד אפשיטה דבגדי קודש וחד אלבישה והכא בהא קא מיפלגי **(ויקרא טז, כג)** ופשט ורחץ (ורחץ) ולבש ר"מ סבר **מקיש** פשיטה ללבישה מה לבישה לובש ואח"כ מקדש אף פשיטה פושט ואח"כ מקדש ורבנן סברי מקיש פשיטה ללבישה מה לבישה כשהוא לבוש מקדש אף פשיטה כשהוא לבוש מקדש

פסחים כו:א

בגדי כהונה דכתיב **(ויקרא טז, כג)** והניחם שם מלמד שטעונין גניזה הניחא לרבנן דאמרי מלמד שטעונין גניזה אלא לר' דוסא דפליג עלייהו דאמר אבל ראויין הן לכהן הדיוט ומאי והניחם שם שלא ישתמש בהם ביום כפורים אחר

יומא יב:ב

ועוד בגדים שנשתמשה בהן קדושה חמורה תשמש בהן קדושה קלה אלא מה תלמוד לומר ילבש לרבות את השחקין ואזדא ר' דוסא לטעמיה דתניא **(ויקרא טז, כג)** והניחם שם מלמד שטעונין גניזה

יומא כד:א

לרבות את השחקים **(ויקרא טז, כג)** והניחם שם מלמד שטעונין גניזה ר' דוסא אומר ראויין הן לכהן הדיוט ומה תלמוד לומר והניחם שם שלא ישתמש בהן יום הכפורים אחר

יומא לב:א

ת"ר **(ויקרא טז, כג)** ובא אהרן אל אהל מועד למה הוא בא אינו בא אלא להוציא את הכף ואת המחתה (שכל) הפרשה כולה נאמרה על הסדר חוץ מפסוק זה

יומא לב:א

אי מה להלן קידוש אחד אף כאן קידוש אחד ת"ל **(ויקרא טז, כג)** ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבוד אשר לבש מה ת"ל אשר לבש כלום אדם פושט אלא מה שלבש אלא **להקיש** פשיטה ללבישה מה לבישה טעון קידוש אף פשיטה טעון קידוש

יומא ע"ב

כתיב מלבד עולת הבקר וכתיב **(ויקרא טז, כד)** ויצא ועשה את עולתו הלכך עביד מנייהו הכא ומנייהו הכא במאי קא מיפלגי ר' יהודה סבר עביד חד דכתיב מלבד עולת הבקר והדר עביד עבודת היום

יומא עא:א

הכתיב ויצא ועשה וכל הפרשה כולה נאמרה על הסדר והא קראי כתיבי **(ויקרא טז, כה)** ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה והדר ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת ואילו אנן תנן הרואה את כהן גדול כשהוא קורא אינו רואה פר ושעיר הנשרפין ואילו אמורי חטאת בתר הכי מקטיר להו

יומא סז:ב

רבי יוסי אומר עזאזל וכבס עד שהגיע לצוק ר' שמעון אומר **(ויקרא טז, כו)** והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו זורקו בבת ראש ומטמא בגדים

יומא סח:א

תנו רבנן **(ויקרא טז, כז)** יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו להלן אתה נותן להם שלש מחנות וכאן אתה נותן להם מחנה אחת אם כן למה נאמר מחוץ למחנה לומר לך כיון שיצא חוץ למחנה אחת מטמאים בגדים

יומא עד:ב

תלמוד לומר **(ויקרא טז, כט)** וכל מלאכה לא תעשו מה מלאכה שב ואל תעשה אף ענוי נפש שב ואל תעשה

נדרים פ"ב

איכא ענוי ביום הכיפורים כי רחץ ליחייב כרת אמר רבא מענינא דקרא גבי יום הכיפורים דכתיב **(ויקרא טז, כט)** תענו את נפשותיכם

יומא עד:ב

ת"ר **(ויקרא טז, כט)** תענו את נפשותיכם יכול ישב בחמה או בצנה כדי שיצטער

יומא עו:א

הני חמשה ענויין כנגד מי אמר רב חסדא כנגד ה' ענויין שבתורה **(במדבר כט, ז)** ובעשור **(ויקרא כג, כז)** ואך בעשור **(ויקרא כג, ג)** שבת שבתון **(ויקרא טז, לא)** ושבת שבתון **(ויקרא טז, כט)** והיתה לכם הני חמשה

יומא עו:א

הני חמשה ענויין כנגד מי אמר רב חסדא כנגד ה' ענויין שבתורה **(במדבר כט, ז)** ובעשור **(ויקרא כג, כז)** ואך בעשור **(ויקרא כג, ג)** שבת שבתון **(ויקרא טז, לא)** ושבת שבתון **(ויקרא טז, כט)** והיתה לכם הני חמשה

יומא פא:א

אחא בר יעקב אמר יליף **שבת שבתון** משבת בראשית מה להלן לא ענש אלא אם כן הזהיר אף כאן לא ענש אלא אם כן הזהיר

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יומא ה:א

דתניא (ויקרא טז, לב) וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו מה תלמוד לומר לפי שנאמר (שמות כט, ל) שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אין לי אלא נתרבה שבעה ונמשח שבעה נתרבה שבעה ונמשח יום אחד נתרבה יום אחד ונמשח שבעה

יומא ס:א

ת"ר (ויקרא טז, לג) וכפר את מקדש הקודש זה לפני ולפנים אהל מועד זה היכל מזבח כמשמעו יכפר אלו עזרות הכהנים כמשמען עם הקהל אלו ישראל יכפר אלו הלויים הושוו כולן לכפרה אחת שכולן מתכפרין בשעיר המשתלח בשאר עבירות דברי ר' יהודה

יומא ס:א

רבי נחמיה אומר בד"א בדברים הנעשים בבגדי לבן בין מבפנים בין מבחוץ אבל בדברים הנעשים בבגדי זהב מבחוץ מה שעשה עשוי אמר ר' יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו (ויקרא טז, לד) והיתה זאת לכם לחוקת עולם אחת בשנה

יומא ב:ב

ואימא צוה [צוה] דיום הכפורים דכתיב (ויקרא טז, לד) ויעש כאשר צוה ה' את משה דנין צוה דלפני עשיה מצוה דלפני עשיה ואין דנין צוה דלאחר עשיה מצוה דלפני עשיה

יומא ס:א

רבי נחמיה אומר בד"א בדברים הנעשים בבגדי לבן בין מבפנים בין מבחוץ אבל בדברים הנעשים בבגדי זהב מבחוץ מה שעשה עשוי אמר ר' יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו (ויקרא טז, לד) והיתה זאת לכם לחוקת עולם אחת בשנה

יומא ב:ב

ואימא צוה [צוה] דיום הכפורים דכתיב (ויקרא טז, לד) ויעש כאשר צוה ה' את משה דנין צוה דלפני עשיה מצוה דלפני עשיה ואין דנין צוה דלאחר עשיה מצוה דלפני עשיה

מגילה כ:ב

דתניא גבי יוה"כ (ויקרא טז, ו) וכפר בעדו ובעדו וביתו בכפרת דברים הכתוב מדבר וכפרה ביממא הוא דכתיב (ויקרא טז, ז) ביום הזה יכפר עליכם

יומא מא:ב

וכך היה אומר אנא השם (חטאתי עויתי ופשעתי) לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך אנא השם כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ופשעתי ושחטאתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך ככתוב בתורת משה עבדך (ויקרא טז, ז) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו

יומא ס:א

וכך היה אומר אנא השם חטאו עוו פשעו לפניך עמך בית ישראל אנא השם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאו ושעוו ושפשעו לפניך עמך בית ישראל ככתוב בתורת משה עבדך לאמר (ויקרא טז, ז) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו

יומא פה:ב

דרש ר' אלעזר בן עזריה (ויקרא טז, ז) מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו עבירות שבין אדם למקום יוה"כ מכפר עבירות שבין אדם לחבירו אין יוה"כ מכפר עד שירצה את חבירו

יומא פו:א

עבר על לא תעשה ועשה תשובה תולה ויוה"כ מכפר שנאמר (ויקרא טז, ז) כי ביום הזה יכפר עליכם מכל חטאתיכם

יומא לה:ב

וכך היה אומר אנא השם עויתי פשעתי חטאתי לפניך אני וביתי אנא השם כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ופשעתי ושחטאתי לפניך אני וביתי ככתוב בתורת משה עבדך (ויקרא טז, ז) כי ביום הזה יכפר וגו' והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

נדרים עח:א

זה הדבר חכם מתיר ואין בעל מתיר תניא אידך זה הדבר בעל מפר ואין חכם מפר שיכול ומה בעל שאין מתיר מפר חכם שמתיר אינו דין שמפר ת"ל זה הדבר בעל מפר ואין חכם מפר נאמר כאן **זה הדבר** ונאמר להלן (ויקרא יז, ב) **זה הדבר** בשחוטין חוץ מה בשחוטין חוץ אהרן ובניו וכל ישראל אף פרשת נדרים אהרן ובניו וכל ישראל

קידושין מג:א

הניחא למ"ד שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין אלא למ"ד מלמדין מאי איכא למימר גלי רחמנא בשחוטין חוץ (ויקרא יז, ד) דם יחשב לאיש ההוא דם שפך הוא ולא שלוחו

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

קידושין מג:א

אשכחן גבי שחוטי חוץ בכל התורה מנלן דיליף משחוטי חוץ אדיליף משחוטי חוץ ניליף מהנך הדר כתב רחמנא (ויקרא יז, ד) ונכרת האיש ההוא אם אינו ענין לגופו תנהו ענין לכל התורה כולה

יומא סג:ב

שומע אני אפילו קדשי בדיק הבית שנקראו קרבן כענין שנא' (במדבר לא, ג) ונקרב את קרבן השם ת"ל (ויקרא יז, ד) ואל פתח אהל מועד לא הביאו כל הראוי לפתח אהל מועד חייב עליו בחוץ כל שאינו ראוי לפתח אהל מועד אין חייבין עליו בחוץ

קידושין נז:ב

וחולין שנשחטו בעזרה:מנא הני מילי אמר ר' יוחנן משום ר' מאיר אמרה תורה שחוט לי בשלי ושליך בשליך מה שלי בשליך אסור אף שליך בשלי אסור אי מה שלי בשליך ענוש כרת אף שליך בשלי ענוש כרת אמר קרא (ויקרא יז, ד) ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן לה' ונכרת על קרבן ענוש כרת על חולין שנשחטו בעזרה אין ענוש כרת

פסחים עט:א

אמר ר' יוחנן משום ר' ישמעאל ומטו בה משום רבי יהושע בן חנניה דאמר קרא (ויקרא יז, ו) והקטיר החלב לריח ניחוח לה' חלב אע"פ שאין בשר

יומא נט:ב

דבי רבי שמעון תנא (ויקרא יז, יא) לכפר לכפרה נתתיו ולא למעילה ור' יוחנן אמר א"ק (ויקרא יז, יא) הוא לפני כפרה כלאחר כפרה מה לאחר כפרה אין בו מעילה אף לפני כפרה אין בו מעילה

פסחים סה:א

רבי יהודה לטעמיה דאמר דם התמצית דם מעליא הוא דתניא דם התמצית באזהרה רבי יהודה אומר בהיכרת והאמר ר' אלעזר מודה ר' יהודה לענין כפרה שאינו מכפר שנא' (ויקרא יז, יא) כי הדם הוא בנפש יכפר דם שהנפש יוצאה בו מכפר דם שאין הנפש יוצאה בו אינו מכפר

יומא ה:א

ולדורות מנא לן דלא מעכבא דתניא (ויקרא א, ד) וסמך ונרצה וכי סמיכה מכפרת והלא אין כפרה אלא בדם שנאמר (ויקרא יז, יא) כי הדם הוא בנפש יכפר ומה ת"ל וסמך ונרצה שאם עשאה לסמיכה שירי מצוה מעלה עליו הכתוב כאילו לא כפר וכפר

יומא נט:ב

דבי רבי שמעון תנא (ויקרא יז, יא) לכפר לכפרה נתתיו ולא למעילה ור' יוחנן אמר א"ק (ויקרא יז, יא) הוא לפני כפרה כלאחר כפרה מה לאחר כפרה אין בו מעילה אף לפני כפרה אין בו מעילה

יומא נט:ב

תנו רבנן מועלין בדמים דברי ר' מאיר ור' שמעון וחכ"א אין מועלין בהן עד כאן לא פליגי אלא מדרבנן אבל מדאורייתא אין מועלין בהן מנא הני מילי אמר עולא אמר קרא (ויקרא יז, יא) לכם שלכם יהא

פסחים כב:א

דתניא גיד הנשה מותר בהנאה דברי רבי יהודה ורבי שמעון אוסר והרי דם דרחמנא אמר (ויקרא יז, יב) כל נפש מכם לא תאכל דם

יבמות קיד:א

תא שמע (ויקרא יז, יב) כל נפש מכם לא תאכל דם להזהיר הגדולים על הקטנים מאי לאו דאמרי להו לא תאכלו לא דלא ליספו להו בידיהם

סוטה טז:א

בשלשה מקומות הלכה עוקבת מקרא התורה אמרה (ויקרא יז, יג) בעפר והלכה בכל דבר התורה אמרה (במדבר ו, ה) בתער והלכה בכל דבר התורה אמרה (דברים כד, א) ספר והלכה בכל דבר ואם איתא ליחשוב נמי האי תנא ושייר ומאי שייר דהאי שייר מצורע דתניא (ויקרא יד, ט) והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו

שבת כב:א

וכי דם קדושה יש בו דתניא (ויקרא יז, יג) ושפך וכסה במה ששפך יכסה שלא יכסנו ברגל שלא יהו מצות בזויות עליו ה"נ שלא יהו מצות בזויות עליו

ביצה ז:ב

דא"ר זירא אמר רב השוחט צריך שיתן עפר למטה ועפר למעלה שנאמר (ויקרא יז, יג) ושפך את דמו וכסהו בעפר עפר לא נאמר אלא בעפר מלמד שהשוחט צריך שיתן עפר למטה ועפר למעלה

יומא סז:ב

ת"ר (ויקרא יח, ד) את משפטי תעשו דברים שאלמלא (לא) נכתבו דין הוא שיכתבו

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יומא סז:ב

את חוקותי תשמרו דברים שהשטן משיב עליהן ואלו הן אכילת חזיר ולבישת שעטנז וחליצת יבמה וטהרת מצורע ושעיר המשתלח

יומא פה:ב

א"ר יהודה אמר שמואל אי הואי התם הוה אמינא דידי עדיפא מדידהו (ויקרא יח, ה) וחי בהם ולא שימות בהם

כתובות מז:ב

עונתה זו עונה האמורה בתורה וכן הוא אומר (בראשית לא, ג) אם תענה את בנותי רבי אלעזר אומר שארה זו עונה וכן הוא אומר (ויקרא יח, ו) איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה כסותה כמשמעו עונתה אלו מזונות וכן הוא אומר (דברים ח, ג) ויענך וירעיבך

שבת יג:א

לא אסרה תורה אלא קורבה של גלוי עריות בלבד שנאמר (ויקרא יח, ו) איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה

חגיגה יא:ב

אין דורשין בעריות בשלשה מ"ט אילימא משום דכתיב (ויקרא יח, ו) איש איש אל כל שאר בשרו איש תרי שאר בשרו חד ואמר רחמנא לא תקרבו לגלות ערוה

יבמות כג:א

אמר רבא אמר קרא (ויקרא יח, ט) ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ בין שאומרים לו לאביך קיים בין שאומרים לו לאביך הוצא

כתובות לב:ב

למה לי דבר שיש בו נתינה ומאי ניהו ממון ורבי יוחנן מ"ט לא אמר כעולא אם כן בטלת (ויקרא יח, ט) ערות אחותך לא תגלה

יבמות כב:ב

מאי טעמייהו דרבנן אמרי מכדי כתיב (ויקרא יח, ט) ערות אחותך בת אביך או בת אמך ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא למה לי ש"מ לחייבו משום אחותו ומשום בת אשת אביו

יבמות צז:א

רבא אמר אנס אשה מותר לישא בתה מהכא כתיב (ויקרא יח, ז) ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה הא בת בנה דידה ובת בתה דידה גלי וכתוב ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח הא כיצד כאן באונסין כאן בנשואין

יבמות ג:א

רב יצחק בר אבדימי אתיא (ויקרא יח, ז) הנה (ויקרא יח, ז) הנה אתיא (ויקרא יח, ז) זמה (ויקרא כ, יד) זמה

יבמות כב:ב

כתיב (ויקרא יח, ז) ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה הא בת בנה דידה ובת בתה דידה שרי וכתוב (ויקרא יח, ז) ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה הא כיצד כאן באונסין כאן בנשואין

יבמות נד:ב

דתניא (ויקרא יח, יב) ערות אחות אביך לא תגלה בין מן האב בין מן האם אתה אומר בין מן האב בין מן האם או אינו אלא מן האב ולא מן האם ודין הוא חייב כאן וחייב באחותו מה אחותו בין מן האב בין מן האם אף כאן בין מן האב בין מן האם

יבמות כא:ב

דכתיב (ויקרא יח, טו) ערות כלתך לא תגלה אימא כלת בנו וכלת בנו יש לה הפסק

יבמות נה:א

ואשת אח גופה מנ"ל דתניא (ויקרא יח, טז) ערות אשת אחיך לא תגלה בין מן האב בין מן האם אתה אומר בין מן האב בין מן האם או אינו אלא מן האב ולא מן האם ודין הוא חייב כאן וחייב באחותו מה אחותו בין מן האב בין מן האם אף כאן בין מן האב בין מן האם

יבמות כא:א

דאורייתא היא דכתיב (ויקרא יח, יז) את בת בנה ואת בת בתה

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יבמות כב:ב

כתיב (ויקרא יח, ז) ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה הא בת בנה דידה ובת בתה דידה שרי וכתוב (ויקרא יח, ז) ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה הא כיצד כאן באונסין כאן בנשואין

יבמות ג:א

רב יצחק בר אבדימי אתיא (ויקרא יח, ז) הנה (ויקרא יח, ז) הנה אתיא (ויקרא יח, ז) זמה (ויקרא כ, יד) זמה

יבמות ח:ב

אמר קרא בחייה כל שבחייה האי בחייה מיבעי ליה למעוטי לאחר מיתה ההיא (ויקרא יח, יח) מואשה אל אחותה נפקא אי מואשה אל אחותה ה"א נתגרשה שריא ת"ל בחייה כל שבחייה דאע"ג דנתגרשה לא

יבמות יט:א

ר"ש פוטר בשתייהן מן החליצה ומן הייבום שנא' (ויקרא יח, יח) ואשה אל אחותה לא תקח לצרור בשעה שנעשו צרות זו לזו לא יהא לך ליקוחין אפי' באחת מהן

קידושין נ:ב

המקדש אשה ובתה או אשה ואחותה כאחת אינן מקודשות ומעשה בחמש נשים ובהן שתי אחיות וליקט אדם אחד כלכלה של תאנים ושלחן היתה ושל שביעית היתה ואמר הרי כולכם מקודשות לי בכלכלה זו וקיבלה אחת מהן ע"י כולן ואמרו חכמים אין אחיות מקודשות: גמ' מנהני מילי אמר רמי בר חמא דאמר קרא (ויקרא יח, יח) אשה אל אחותה לא תקח לצרור התורה אמרה בשעה שנעשו צרות זו לזו לא יהא לו ליקוחים אפי' באחת מהם

יבמות יג:א

מר רב יהודה דאמר קרא (ויקרא יח, יח) לצרור התורה ריבתה צרות הרבה

יבמות ט:א

דת"ר (ויקרא ד, יד) ונודעה החטאת אשר חטאו עליה רבי אומר נאמר כאן עליה ונאמר להלן עליה מה להלן דבר שחייבים על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת אף כאן דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת

יבמות כח:ב

ר"ש פוטר בשתייהן מן החליצה ומן הייבום שנאמר (ויקרא יח, יח) ואשה אל אחותה לא תקח לצרור בשעה שנעשו צרות זו לזו לא יהא לך ליקוחין אפי' באחת מהן

יבמות ג:ב

דת"ר (ויקרא יח, יח) אשה אל אחותה לא תקח לצרור גלות ערותה עליה בחייה עליה מה ת"ל לפי שנאמר (דברים כה, ה) יבמה יבא עליה שומע אני אפי' באחת מכל עריות האמורות בתורה הכתוב מדבר נאמר כאן עליה ונאמר להלן עליה מה להלן במקום מצוה אף כאן במקום מצוה

יבמות נה:א

ולמה יצתה כרת באחותו לדונו בכרת ולא במלקות לחלק מנלן נפקא ליה (ויקרא יח, יט) מואל אשה בנדת טומאתה לחייב על כל אשה ואשה דודתו דכתב בה רחמנא ערירים יהיו

שבת יג:ב

בימי לבוניך מהו אצלך אכל עמי ושתה עמי וישן עמי בקירוב בשר ולא עלתה דעתו על דבר אחר ואמרתי לה ברוך המקום שהרגו שלא נשא פנים לתורה שהרי אמרה תורה (ויקרא יח, יט) ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב

יבמות פג:ב

אמר רבא בר המדורי אסברא לי (ויקרא יח, כב) ואת זכר לא תשכב משכבי אשה אי זהו זכר שיש בו שני משכבות הוי אומר זה אנדרוגינוס ורבנן אע"ג דאית ביה שני משכבות את זכר כתיב

סוטה כו:ב

אמר רב ששת פרט לשקינא לה שלא כדרכה אמר ליה רבא שלא כדרכה (ויקרא יח, כב) משכבי אשה כתיב אלא אמר רבא פרט לשקינא לה דרך אברים

שבת לג:א

בעון גלוי עריות ועבודת כוכבים והשמטת שמיטין ויובלות גלות בא לעולם ומגלין אותן ובאין אחרים ויושבין במקומן שנאמר (ויקרא יח, כז) כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ וגו' וכתוב ותטמא הארץ ואפקוד עונה עליה וגו' וכתוב (ויקרא יח, כח) ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה ובעבודת כוכבים כתיב (ויקרא כו, ל) ונתתי את פגריכם וגו' וכתוב והשמותי את מקדשיכם וגו' ואתכם אזרה בגוים בשמיטין ויובלות כתיב (ויקרא כו, לד) אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם וגו' וכתוב (ויקרא כו, לד) כל ימי השמה תשבות

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יבמות כא:

אמר רבא רמז לשניות מן התורה מנין שנאמר (ויקרא יח, כז) כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ האל

סוטה ד:

ר' חמא בר חנינא אמר כאילו בא על כל העריות כתי' הכא **תועבת** השם כל גבה לב וכת' התם (ויקרא יח, כז) כי את כל **התועבות** האל וגו'

שבת לג:

בעון גלוי עריות ועבודת כוכבים והשמטת שמיטין ויובלות גלות בא לעולם ומגלין אותן ובאין אחרים ויושבין במקומן שנאמר (ויקרא יח, כז) כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ וגו' וכת' ותטמא הארץ ואפקוד עונה עליה וגו' וכת' (ויקרא יח, כח) ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה ובעבודת כוכבים כתיב (ויקרא כו, ל) ונתתי את פגריכם וגו' וכת' והשמתי את מקדשיכם וגו' ואתכם אזרה בגוים בשמיטין וביובלות כתיב (ויקרא כו, לד) אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם וגו' וכת' (ויקרא כו, לד) כל ימי השמה תשבות

יבמות ג:

אזהרה שמענו עונש מניין אמר קרא (ויקרא יח, כט) כי כל (איש) אשר יעשה מכל התועבות וגו'

קידושין סז:

א"ר יונה ואיתימא רב הונא בריה דרב יהושע אמר קרא (ויקרא יח, כט) כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו **הוקשו** כל העריות כולם לאחות אשה מה אחות אשה לא תפסי בה קידושין אף כל עריות כולם לא תפסי בה קידושין

יבמות נד:

רב הונא בריה דרב יהושע אמר קרא (ויקרא יח, כט) כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העושות **הוקשו** כל העריות כולן לנדה מה נדה בהעראה אף כל בהעראה

יבמות ג:

אזהרה שמענו עונש מניין אמר קרא (ויקרא יח, כט) כי כל (איש) אשר יעשה מכל התועבות וגו'

יבמות ח:

אמר קרא (ויקרא יח, כט) כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו **הוקשו** כל העריות כולן לאשת אח מה אשת אח שריא אף כל עריות נמי שריין

קידושין נב:

אי הכי היינו דכתיב (ויקרא יח, כט) ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם אי קידושין לא תפסי בה כרת מי מחייב

מועד קטן ה:

רב אשי אמר (ויקרא יח, ל) ושמרתם את משמרת עשו משמרת למשמרתי

חגיגה יא:

אלא מדכתיב (ויקרא יח, ל) ושמרתם את משמרת ושמרתם תרי משמרת חד ואמר רחמנא לבלתי עשות מחקות התועבות אלא מעתה דכתיב (שמות לא, יד) ושמרתם את השבת (שמות יב, יז) ושמרתם את המצות (במדבר יח, ה) ושמרתם את משמרת הקדש הכי נמי

יבמות כא:

רב כהנא אמר מהכא (ויקרא יח, ל) ושמרתם את משמרת עשו משמרת למשמרתי

יומא סז:

ושמא תאמר מעשה תוהו הם ת"ל (ויקרא יח, ל) אני ה' אני ה' חקקתיו ואין לך רשות להרהר בהן

יבמות ו:

יכול אמר לו אביו היטמא או שאמר לו אל תחזיר יכול ישמע לו ת"ל (ויקרא יט, ג) איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו כולכם חייבין בכבודי

קידושין לב:

אמר רב יהודה הכי קאמר כל מצות האב המוטלת על הבן לעשות לאביו אחד אנשים ואחד נשים חייבין תנינא להא דת"ר איש אין לי אלא איש אשה מנין כשהוא אומר **תיראו** הרי כאן שנים א"כ מה ת"ל איש איש סיפק בידו לעשות אשה אין סיפק בידה לעשות מפני שרשות אחרים עליה

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

קידושין ל:ב

נאמר (ויקרא יט, ג) איש אמו ואביו תיראו ונאמר (דברים ו, יג) את ה' אלהיך תירא ואותו תעבוד השוה הכתוב מוראת אב ואם למוראת המקום

יבמות ה:ב

יכול יהא כבוד אב ואם דוחה שבת ת"ל (ויקרא יט, ג) איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו כולכם חייבין בכבודי

קידושין כט:א

והתניא איש אין לי אלא איש אשה מנין כשהוא אומר (ויקרא יט, ג) איש אמו ואביו תיראו הרי כאן שנים

שבת סט:ב

היודע עיקר שבת:מנהגי מילי אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה תרי קראי כתיבי (שמות לא, טז) ושמרו בני ישראל את השבת וכתבי (ויקרא יט, ג) ואת שבתותי תשמורו הא כיצד ושמרו בני ישראל את השבת שמירה אחת לשבתות הרבה ואת שבתותי תשמורו שמירה אחת לכל שבת ושבת

שבת קמט:א

תנו רבנן כתב המהלך תחת הצורה ותחת הדיוקנאות אסור לקרותו בשבת ודיוקנא עצמה אף בחול אסור להסתכל בה משום שנאמר (ויקרא יט, ד) אל תפנו אל האלילים מאי תלמודא אמר רבי חנין אל תפנו אל מדעתכם

מגילה כ:ב

לסמיכה ולשחיטה:דכתיב (ויקרא ג, ח) וסמך ושחט וכתוב בה בשחיטה (ויקרא יט, ו) ביום זבחכם ולתנופה דכתיב (ויקרא כג, יב) ביום הניפכם את העומר ולהגשה דאיתקש לתנופה דכתיב (במדבר ה, כה) ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאות

פסחים ג:א

זבחים נאכלים ליום אחד ושלמים נאכלים לשני ימים מה להלן לילה אחר היום אף כאן לילה אחר היום ת"ל (ויקרא יט, ו) ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום בעוד יום הוא נאכל ואינו נאכל לאור שלישי

פסחים טז:ב

ת"ש (שמות כה, לח) ונשא אהרן את עון הקדשים וכי איזה עון הוא נושא אם עון פיגול הרי כבר נאמר (ויקרא יט, ז) לא ירצה אם עון נותר הרי כבר נאמר (ויקרא ז, יח) לא יחשב הא אינו נושא אלא עון טומאה שהותרה מכללה בציבור

שבת כג:א

בשביל ארבעה דברים אמרה תורה להניח פיאה בסוף שדהו מפני גזל עניים ומפני ביטול עניים ומפני החשד ומשום (ויקרא יט, ט) בל תכלה מפני גזל עניים שלא יראה בעל הבית שעה פנויה ויאמר לקרובו עני הרי זו פאה

נדרים ו:ב

מנין שאם רוצה לעשות כל שדהו פאה עושה ת"ל (ויקרא יט, ט) פאת שדך מי אמרינן כיון דאיתקש לקרבנות מה קרבנות יש להם יד פאה יש לה יד

שבת לג:א

וכתיב בשבועת שקר (ויקרא יט, יב) ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך ובחלול השם כתיב (ויקרא כב, לב) ולא תחללו את שם קדשי ובחלול שבת כתיב (שמות לא, יד) מחלליה מות יומת ויליף חילול חילול משבועת שקר

שבת לג:א

בעון שבועת שוא ושבועת שקר וחילול השם וחילול שבת חיה רעה רבה ובהמה כלה ובני אדם מתמעטין והדרכים משתוממין שנאמר (ויקרא כו, כג) ואם באלה לא תוסרו לי אל תקרי באלה אלא באלה וכתוב והשלחתי בכם את חית השדה וגו' וכתוב בשבועת שקר (ויקרא יט, יב) ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך ובחלול השם כתיב (ויקרא כב, לב) ולא תחללו את שם קדשי ובחלול שבת כתיב (שמות לא, יד) מחלליה מות יומת ויליף חילול חילול משבועת שקר

מועד קטן יז:א

(ויקרא יט, יד) ולפני עור לא תתן מכשול דתניא ולפני עור לא תתן מכשול לבנו גדול הכתוב מדבר

פסחים כב:ב

תניא רבי נתן אומר מנין שלא יושיט אדם כוס יין לנזיר ואבר מן החי לבני נח ת"ל (ויקרא יט, יד) ולפני עור לא תתן מכשול

נדרים סב:ב

מ"ט לאברוחי אריא מיניה קאמר רב אשי הוה ליה ההוא אבא זבניה לבי נורא א"ל רבינא לרב אשי האיכא (ויקרא יט, יד) לפני עור לא תתן מכשול א"ל רוב עצים להסקה ניתנו

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

מועד קטן ה:א

לכדתניא וטמא טמא יקרא צריך להודיע צערו לרבים ורבים מבקשין עליו רחמים א"כ ליכתוב וטמא יקרא מאי וטמא טמא שמעת מינה תרתי אביי אמר מהכא (ויקרא יט, יד) ולפני עור לא תתן מכשול

קידושין לב:ב

יכול יעצים עיניו כמי שלא ראהו ת"ל תקום ויראת דבר המסור ללב נאמר בו (ויקרא יט, יד) ויראת מאלהיך

קידושין לג:ב

מורא זו איני יודע מהו כשהוא אומר (ויקרא יט, יד) ויראת מאלהיך הרי מורא זו קימה

כתובות מו:א

א"ר אבהו למדנו יסרו מיסרו ובן מבן ובן מבן (דברים כה, ב) והיה אם בן הכות הרשע אזהרה למוציא שם רע מנלן ר' אלעזר אמר (ויקרא יט, טז) מלא תלך רכיל

סוטה ג:א

מ"ט דר' ישמעאל סבר לה כי האי תנא דתניא רבי אליעזר בן יעקב אומר כלפי שאמרה תורה (ויקרא יט, יז) לא תשנא את אחיך בלבבך

נדרים סה:ב

אמר ר"מ פותחין לו מן הכתוב שבתורה ואומרין לו אילו היית יודע שאתה עובר על (ויקרא יט, יח) לא תקום ועל לא תטור ועל (ויקרא יט, יז) לא תשנא את אחיך בלבבך (ויקרא יט, יח) ואהבת לרעך כמוך (ויקרא כה, לו) וחי אחיך עמך שהוא עני ואין אתה יכול לפרנסו אמר אילו הייתי יודע שהוא כן לא הייתי נודר הרי זה מותר

פסחים קיג:ב

ומי שריא למסניה והכתיב (ויקרא יט, יז) לא תשנא את אחיך בלבבך אלא דאיכא סהדי דעביד איסורא כולי עלמא נמי מיסני סני ליה

קידושין מא:א

אמר רב דאמר רב יהודה אמר רב אסור לאדם שיקדש את האשה עד שיראנה שמא יראה בה דבר מגונה ותתגנה עליו ורחמנא אמר (ויקרא יט, יח) ואהבת לרעך כמוך

פסחים עה:א

ונעביד לה חמי האור משום דר"נ דאמר ר"נ אמר קרא (ויקרא יט, יח) ואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה

נדרים סה:ב

אמר ר"מ פותחין לו מן הכתוב שבתורה ואומרין לו אילו היית יודע שאתה עובר על (ויקרא יט, יח) לא תקום ועל לא תטור ועל (ויקרא יט, יז) לא תשנא את אחיך בלבבך (ויקרא יט, יח) ואהבת לרעך כמוך (ויקרא כה, לו) וחי אחיך עמך שהוא עני ואין אתה יכול לפרנסו אמר אילו הייתי יודע שהוא כן לא הייתי נודר הרי זה מותר

סוטה ח:ב

אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר קרא (ויקרא יט, יח) ואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה

כתובות לז:ב

אי מה להלן בקופיץ וממול עורף אף כאן בקופיץ וממול עורף אמר רב נחמן רבה בר אבוה אמר קרא (ויקרא יט, יח) ואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה (ויקרא כז, כט) כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה למה לי מיבעי ליה לכדתניא מנין ליוצא ליהרג ואמר אחד ערכו עלי מנין שלא אמר כלום שנאמר כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה יכול אף קודם שנגמר דינו כן ת"ל מן האדם ולא כל האדם

נדרים סה:ב

אמר ר"מ פותחין לו מן הכתוב שבתורה ואומרין לו אילו היית יודע שאתה עובר על (ויקרא יט, יח) לא תקום ועל לא תטור ועל (ויקרא יט, יז) לא תשנא את אחיך בלבבך (ויקרא יט, יח) ואהבת לרעך כמוך (ויקרא כה, לו) וחי אחיך עמך שהוא עני ואין אתה יכול לפרנסו אמר אילו הייתי יודע שהוא כן לא הייתי נודר הרי זה מותר

יבמות ד:ב

ואיבעית אימא משום דמופנה מכדי כתב (ויקרא יט, יט) ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך

מועד קטן ב:ב

רולא שנא מעיין שלא יצא בתחילה בית השלחין אין בית הבעל לא ומאי משמע דהאי בית השלחין לישנא דצחותא היא דכתיב (דברים כה, יח) ואתה עיף ויגע ומתרגמין ואת משלהי ולאי ומאי משמע דהאי בית הבעל לישנא דמייתבותא היא דכתיב (ישעיהו סב, ה) כי יבעל בחור בתולה ומתרגמין ארי כמה דמיתותב עולם עם בתולתא יתייתבון בגויך בנייך"ע אומר אף המקיים מכלל דתנא קמא לאו משום מקיים הוא כולה ר' עקיבא היא ומאי טעם קאמר מאי טעם המנכס והמחפה בכלאים לוקה משום מקיים שר"ע אומר אף המקיים מאי טעמא דר' עקיבא דתניא (ויקרא יט, יט) שדך לא תזרע כלאים אין לי אלא זורע מקיים מניין תלמוד לומר כלאים שדך

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

ביצה יד:ב

בשלמא תפורין חזו למלבוש שאין תפורין נמי חזו לכסויי אלא כלאים למאי חזו וכי תימא חזו למימך תותיה והתניא (ויקרא יט, ט) לא יעלה עליך אבל אתה יכול להציעו תחתך אבל אמרו חכמים אסור לעשות כן שמא תכרך לו נימא על בשרו

יומא טז:א

וכי תימא כלאים בלבישה והעלאה הוא דאסור בהצעה שרי והתניא (ויקרא יט, ט) לא יעלה עליך אבל אתה מותר להציעו תחתך אבל אמרו חכמים אסור לעשות כן שמא תיכרך נימא אחת על בשרו

קידושין לט:א

תנן הכלאים מדברי סופרים לא קשיא כאן בכלאי הכרם כאן בהרכבת האילן כדשמואל דאמר שמואל (ויקרא יט, ט) את חקתי תשמורו חוקים שחקקתי לך כבר (ויקרא יט, ט) בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע מה בהמתך בהרבעה אף שדך בהרכבה ומה בהמתך נוהג בין בארץ בין בח"ל אף שדך נוהג בין בארץ בין בח"ל

גיטין מא:ב

ת"ר המשחרר חצי עבדו רבי אומר קנה וחכ"א לא קנה אמר רבה מחלוקת בשטר דרבי סבר (ויקרא יט, כ) והפדה לא נפדתה או חופשה לא נתן לה **מקיש** שטר לכסף מה כסף בין כולו בין חציו אף שטר נמי בין כולו בין חציו

גיטין לט:ב

דתניא ר' שמעון אומר משום רבי עקיבא יכול יהא כסף גומר בה כדרך ששטר גומר בה ת"ל (ויקרא יט, כ) והפדה לא נפדתה אורעה כל הפרשה כולה ללא חופשה לומר לך שטר גומר בה ואין הכסף גומר בה

גיטין מג:ב

איתמר חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה לראובן ונשתחררה וחזרה ונתקדשה לשמעון רב יוסף בר חמא אמר ר"נ פקעו קדושי ראשון ר' זירא אמר רב נחמן גמרו קדושי ראשון א"ר זירא כוותיה דידי מסתברא דכתיב (ויקרא יט, כ) לא יומתו כי לא חופשה הא חופשה יומתו

קידושין ו:א

ה"ק האומר חרופתי מקודשת שנאמר (ויקרא יט, כ) והיא שפחה נחרפת לאיש ועוד ביהודה קורין לארוסה חרופה ויהודה ועוד לקרא אלא ה"ק האומר חרופה ביהודה מקודשת שכן ביהודה קורין לארוסה חרופה

יבמות נה:א

העראה דחייבי לאוין מנלן מדגלי רחמנא (ויקרא יט, כ) שכבת זרע גבי שפחה חרופה מכלל דחייבי לאוין בהעראה אדרבה מדגלי רחמנא העראה בחייבי כריתות מכלל דחייבי לאוין בגמר ביאה

שבת קח:א

מניין למילה שבאותו מקום נאמר כאן **ערלתו** ונאמר להלן **ערלתו** מה להלן דבר שעושה פרי אף כאן דבר שעושה פרי

ברכות לו:ב

ורחמנא אמר (ויקרא יט, כג) וערלתם ערלתו את פריו את הטפל לפריו

ראש השנה ט:ב

ולנטיעה:מנלן דכתיב (ויקרא יט, כג) שלש **שנים** ערלים וכתוב (ויקרא יט, כד) **ובשנה** הרביעית ויליף שנה שנה מתשרי דכתיב (דברים יא, יב) מראשית **השנה** וליגמר שנה שנה מניסן דכתיב (שמות יב, ב) ראשון הוא לכם לחדשי השנה דנין שנה שאין עמה חדשים משנה שאין עמה חדשים ואין דנין שנה שאין עמה חדשים משנה שיש עמה חדשים

פסחים כב:ב

עד שבא ר"ע ודרש את ה' אלהיך תירא לרבות תלמידי חכמים והרי ערלה דרחמנא אמר (ויקרא יט, כג) ערלים לא יאכל ותניא ערלים לא יאכל אין לי אלא איסור אכילה מנין שלא יהנה ממנו שלא יצבע בו ולא ידליק בו את הנר ת"ל וערלתם ערלתו ערלים לא יאכל לרבות את כולם טעמא דכתב רחמנא וערלתם ערלתו ערלים הא לאו הכי

יומא פא:ב

אכל אוכלין שאין ראויין לאכילה:אמר רבא כס פלפלי ביומא דכפורי פטור כס זנגבילא ביומא דכפורי פטור מיתבי היה רבי מאיר אומר ממשמע שנאמר (ויקרא יט, כג) וערלתם ערלתו את פריו איני יודע שעץ מאכל הוא אלא מה תלמוד לומר עץ מאכל עץ שטעם עצו ופריו שוה הוי אומר זה פלפלין ללמדך שהפלפלין חייבין בערלה

סוכה לה:א

רבי מאיר אומר ממשמע שנאמר (ויקרא יט, כג) ונטעתם כל עץ איני יודע שהוא עץ מאכל מה ת"ל עץ מאכל עץ שטעם עצו ופריו שוה הוי אומר זה פלפלין ללמדך שהפלפלין חייבין בערלה

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

קידושין נו:ב

המקדש בערלה בכלאי הכרם בשור הנסקל ובעגלה ערופה בצפורי מצורע ובשער נזיר ופטר חמור ובשר בחלב וחולין שנשחטו בעזרה אינה מקודשת מכרן וקידש בדמיהן מקודשת: גמ' בערלה מנלן דתניא (ויקרא יט, כג) ערלים לא יאכלו אין לי אלא איסור אכילה הנאה מנין שלא יהנה ממנו ולא יצבע בו ולא ידליק בו את הנר ת"ל (ויקרא יט, כג) וערלתם (את) ערלתו לרבות את כולם

ברכות לה:א

מנא ה"מ דתנו רבנן (ויקרא יט, כד) קדש הלולים לה' מלמד שטעונים ברכה לפנייהם ולאחריהם מכאן אמר ר"ע אסור לאדם שיטעום כלום קודם שיברך

ראש השנה י:א

ופירות נטיעה זו אסורין עד ט"ו בשבט אם לערלה ערלה ואם לרבעי רבעי מה"מ א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן ומטו בה משמיה דר' ינאי אמר קרא (ויקרא יט, כד) ובשנה הרביעית ובשנה החמישית פעמים שברביעית ועדיין אסורה משום ערלה ופעמי' שבחמישית ועדיין אסורה משום רבעי

קידושין נד:ב

מ"ט דב"ה גמרי (ויקרא יט, כד) קודש (ויקרא כז, לב) קודש ממעשר מה מעשר יש לו חומש ויש לו ביעור אף כרם רבעי יש לו חומש ויש לו ביעור וב"ש

ראש השנה ט:ב

ולנטיעה: מנלן דכתיב (ויקרא יט, כג) שלש שנים ערלים וכתיב (ויקרא יט, כד) ובשנה הרביעית ויליף שנה שנה מתשרי דכתיב (דברים יא, יב) מראשית השנה וליגמר שנה שנה מניסן דכתיב (שמות יב, ב) ראשון הוא לכם לחדשי השנה דנין שנה שאין עמה חדשים משנה שאין עמה חדשים ואין דנין שנה שאין עמה חדשים משנה שיש עמה חדשים

ברכות לה:א

דתניא ר' אומר נאמר כאן (ויקרא יט, כה) להוסיף לכם תבואתו ונאמר להלן (דברים כב, ט) ותבואת הכרם מה להלן כרם אף כאן כרם אייתר ליה חד הלול לברכה ואי לא יליף גזרה שוה ברכה מנא ליה ואי נמי יליף גזרה שוה אשכחן לאחריו לפניו מנין הא לא קשיא דאתיא בקל וחומר כשהוא שבע מברך כשהוא רעב לא כל שכן

מועד קטן יד:ב

דתניא ר"ע אומר מנין לסנהדרין (שראו בא') שהרגו את הנפש שאין טועמין כל אותו היום ת"ל (ויקרא יט, כו) לא תאכלו על הדם אלא לעיוני בדיניה ה"נ לעיוני בדיניה א"ל אם כן נמצאת מענה את דינו אתו מצפרא ומעייני בדיניה ועיילי ואכלי ושתו כולי יומא והדר אתו בשקיעת החמה וגמרינן לדיניה וקטלו ליה

ברכות י:ב

מאי דכתיב (ויקרא יט, כו) לא תאכלו על הדם לא תאכלו קודם שתתפללו על דמכם

נזיר מ:ב

ומנלן דבתער דתניא ופאת זקנם לא יגלחו יכול אפילו גילחו במספרים יהא חייב ת"ל (ויקרא יט, כז) ולא תשחית יכול ליקטו במלקט וברהיטני יהא חייב ת"ל ופאת זקנם לא יגלחו

קידושין לה:ב

ומנלן דלא איתנהו בהשחתה איבעית אימא סברא דהא לא אית להו זקן ואיבעית אימא קרא דאמר קרא לא תקיפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך מדשני קרא בדיבוריה דא"כ נכתוב רחמנא פאת זקנכם מאי זקנך זקנך ולא זקן אשתך

קידושין לה:ב

אלא בל תקיף ובל תשחית מנלן דכתיב (ויקרא יט, כז) לא תקיפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך כל שישנו בהשחתה ישנו בהקפה והני נשי הואיל ולא איתנהו בהשחתה ליתנהו בהקפה

קידושין לה:ב

לכדתניא (ויקרא כא, ה) לא יגלחו יכול גילחו במספרים יהיה חייב ת"ל (ויקרא יט, כז) לא תשחית יכול לקטו במלקט וברהיטני יהא חייב ת"ל לא יגלחו הא כיצד גילוח שיש בה השחתה הוי אומר זה תער

נזיר נז:ב

רב הונא סבר (ויקרא יט, כז) לא תקיפו פאת ראשכם ולא תשחית [את] פאת זקנך כל שיש לו השחתה יש לו הקפה והני נשי הואיל וליתנהו בהשחתה ליתנהו נמי בהקפה ורב אדא בר אהבה סבר אחד המקיף ואחד הניקף במשמע ואיתקש מקיף לניקף כל היכא דניקף מיחייב מקיף נמי מיחייב

קידושין לה:ב

אמר אביי להשחתה לא מצית אמרת דיליף פאת פאת מבני אהרן מה להלן נשים פטורות אף כאן נשים פטורות

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יבמות ה:א

לרבנן מנא להו נפקא להו מראשו דתניא (ויקרא יד, ט) ראשו מה תלמוד לומר לפי שנאמר (ויקרא יט, כז) לא תקיפו את פאת ראשכם ושומע אני אף מצורע כן תלמוד לומר ראשו

גזיר מא:א

ורבנן האי ראשו מאי דרשי ביה מיבעי להו למידחי לאו דהקפה דתניא (ויקרא יט, כז) לא תקיפו פאת ראשכם יכול אף מצורע כן ת"ל ראשו למה לי למכתב ראשו ותיפוק ליה מזקנו דתניא (ויקרא יד, ט) זקנו מה ת"ל לפי שנאמר ופאת זקנם לא יגלחו יכול אף מצורע כן ת"ל זקנו

יבמות לז:ב

הרי שבא על נשים הרבה ואין יודע על איזהו מהן בא וכן היא שבאו עליה אנשים הרבה ואינה יודעת מאיזה מהן קבלה נמצא אב נושא את בתו ואח נושא את אחותו ונתמלא כל העולם כולו ממזרין ועל זה נאמר (ויקרא יט, כט) ומלאה הארץ זמה

יומא יח:ב

ר' אליעזר בן יעקב אומר לא ישא אדם אשה במדינה זו וילך וישא אשה במדינה אחרת שמא יזדווגו זה אצל זה ונמצא אח נושא אחותו (ואב נושא בתו) וממלא כל העולם כולו ממזרות ועל זה נאמר (ויקרא יט, כט) ומלאה הארץ זמה

קידושין לב:ב

מנין לזקן שלא יטריח ת"ל **זקן ויראת**

מגילה יז:ב

וכולל גירי הצדק עם הצדיקים שנאמר (ויקרא יט, לב) מפני שיבה תקום והדרת פני זקן **וסמיך ליה** וכי יגור אתכם גר

קידושין לב:ב

ת"ר (ויקרא יט, לב) מפני שיבה תקום יכול אפילו מפני זקן אשמאי ת"ל זקן ואין זקן אלא חכם שנאמר (במדבר יא, טז) אספה לי שבעים איש מזקני ישראל

קידושין לב:ב

יכול יעמוד מפניו ממקום רחוק ת"ל **תקום והדרת** לא אמרתי קימה אלא במקום שיש הידור

קידושין לב:ב

יכול יהדרנו בממון ת"ל **תקום והדרת** מה קימה שאין בה חסרון כיס אף הידור שאין בו חסרון כיס

קידושין לג:א

ואקיש נמי הידור לקימה מה קימה שאין בה חסרון כיס אף הידור שאין בו חסרון כיס

קידושין לב:ב

יכול יעמוד מפניו מבית הכסא ומבית המרחץ ת"ל **תקום והדרת** לא אמרתי קימה אלא במקום שיש הידור

קידושין לג:א

אקיש קימה להידור מה הידור שאין בו ביטול אף קימה שאין בה ביטול

יבמות מו:ב

אמר רבי יוחנן גר צריך ג' משפט כתיב ביה ת"ר מי שבא ואמר גר אני יכול נקבלנו ת"ל אתך במוחזק לך בא ועדיו עמו מנין ת"ל (ויקרא יט, לג) וכי יגור אתך גר בארצכם אין לי אלא בארץ בח"ל מנין תלמוד לומר אתך בכל מקום שאתך אם כן מה ת"ל בארץ בארץ צריך להביא ראיה בח"ל אין צריך להביא ראיה דברי ר' יהודה וחכמים אומרים בין בארץ בין בחוצה לארץ צריך להביא ראיה

יבמות ו:ב

בזמן שאין בהמ"ק קיים מנין ת"ל (ויקרא יט, ל) את שבתותי **תשמורו ומקדשי** תיראו מה שמירה האמורה בשבת לעולם אף מורא האמורה במקדש לעולם

יבמות ו:א

יכול יהא בנין בית המקדש דוחה שבת ת"ל (ויקרא יט, ל) את שבתותי **תשמורו ומקדשי** תיראו כולכם חייבין בכבודי

כתובות לב:ב

בא אמר טעמא דרבי נחוניא בן הקנה מהכא (ויקרא כ, ד) ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למוֹלך ושמתני אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אותו אמרה תורה כרת שלי כמיתה שלכם מה מיתה שלכם פטור מן התשלומין אף כרת שלי פטור מן התשלומין

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

ברכות נג:ב

(ויקרא כ, ז) והתקדשתם אלו מים ראשונים והייתם קדושים אלו מים אחרונים כי קדוש זה שמן אני יי' אלהיכם זו ברכה

חגיגה יא:ב

אלא מעתה דכתיב (ויקרא כד, טו) איש איש כי יקלל אלהיו (ויקרא כ, ט) איש איש אשר יתן מזרעו למולך הכי נמי אלא הנהו מיבעי ליה לרבות את הנכרים שמוזהרין על ברכת השם ועל ע"ז כישראל האי נמי מיבעי ליה לרבות את הנכרים שמוזהרין על העריות כישראל

קידושין יט:א

בעי ריש לקיש מהו שמייעד אדם לבנו קטן בנו אמר רחמנא בנו כל דהו או דילמא בנו דומיא דידיה מה הוא גדול אף בנו גדול אמר רבי זירא תא שמע (ויקרא כ, ז) איש פרט לקטן אשר ינאף את אשת איש פרט לאשת קטן ואי אמרת מייעד אם כן מצינו אישות לקטן ואלא מאי אינו מייעד אמאי קא ממעט ליה קרא תיפשוט מינה דמייעד

יבמות ג:א

רב יצחק בר אבדימי אתיא (ויקרא יח, ז) הנה (ויקרא יח, ז) הנה אתיא (ויקרא יח, ז) זמה (ויקרא כ, יד) זמה

יבמות צד:ב

לר"ע דאמר חמותו לאחר מיתה לאו בשרפה דתניא (ויקרא כ, יד) באש ישרפו אותו ואתהן אותו ואת אחת מהן

יבמות נה:א

דחייבי לאוין דכהונה מנלן אתיא (ויקרא כ, יד) קיחה (ויקרא כא, ז) קיחה דחייבי עשה מנלן

יבמות צה:א

אמר ריש לקיש מאי טעמא דרבי יהודה דכתיב (ויקרא כ, יד) באש ישרפו אותו ואתהן וכי כל הבית כולו בשרפה אם אינו ענין לשרפה תנהו ענין לאיסורא

יבמות צז:א

א"ל רב פפא לאביי אלא מעתה גבי אחותו דכתיב (ויקרא כ, יז) איש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו הכי נמי דרך קיחה הוא דאסור דרך שכיבה שרי

יבמות נד:א

אמר עולא מנין להעראה מן התורה שנאמר (ויקרא כ, יח) ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקורה הערה מכאן להעראה מן התורה

יבמות נד:א

מה לאשת אח שכן בידו לרבות דאי בעי מקדש ואזיל כי אלפא אלא אתיא מאחות אב ואחות אם דכתיב (ויקרא כ, יט) וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה

יבמות נד:ב

אמר רבא אתיא דודו כתיב הכא (ויקרא כ, כ) ערות דודו גלה וכתב התם (ויקרא כה, מט) או דודו או בן דודו יגאלנו מה להלן מן האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא מן האם והתם מנלן אמר קרא ממשפחתו יגאלנו משפחת אב קרויה משפחה משפחת אם אינה קרויה משפחה

יבמות נה:א

ל"ל לכדובה דרבה רמי כתיב (ויקרא כ, כא) ערירים יהיו וכתב (ויקרא כ, כ) ערירים ימותו הא כיצד יש לו בנים קוברין אין לו בנים הולך ערירי ואיצטריך למכתב ערירים יהיו ואיצטריך למכתב ערירים ימותו דאי כתב רחמנא ערירים יהיו ה"א עד חטאיה אבל מחטאיה ואילך לא כתב רחמנא ערירים ימותו ואי כתב רחמנא ערירים ימותו ה"א מחטאיה ואילך אבל מעיקרא לא צריכא

יבמות נד:א

אשכחן נדה שאר עריות מנין וכ"ת נילף מנדה מה לנדה שכן מטמאה את בועלה אלא אתיא מאשת אח דכתיב (ויקרא כ, כא) ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה היא וכי אשת אחיו [לעולם] נדה היא אלא כנדה מה נדה בהעראה אף אשת אח בהעראה

יבמות נה:א

ולאו הבא מכלל עשה עשה כתב קרא אחרינא (ויקרא כ, כא) ערות אחיו גלה ואימא אשת אח מן האם כאשת אח מן האב מה אשת אח מן האב לאחר מיתת בעלה שריא אף אשת אח מן האם לאחר מיתת בעלה שריא

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יבמות נה:א

ל"ל לכדורבה דרבה רמי כתיב (ויקרא כ, כא) ערירים יהיו וכתוב (ויקרא כ, כ) ערירים ימותו הא כיצד יש לו בנים קוברן אין לו בנים הולך ערירי ואיצטריך למכתב ערירים יהיו ואיצטריך למכתב ערירים ימותו דאי כתב רחמנא ערירים יהיו ה"א עד חטאיה אבל מחטאיה ואילך לא כתב רחמנא ערירים ימותו ואי כתב רחמנא ערירים ימותו ה"א מחטאיה ואילך אבל מעיקרא לא צריכא

יבמות נד:ב

אלא רמז ליבמה שאסורה בחיי בעלה מנין האי סברא היא מדאמר רחמנא לאחר מיתת בעלה שריא מכלל דבחיי בעלה אסורה ודלמא לאחר מיתת בעלה מצוה בחיי בעלה רשות אי נמי לאחר מיתת בעלה אין בחיי בעלה לא ולא הבא מכלל עשה עשה אמר קרא (ויקרא כ, כא) ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה היא וכי אשת אחיו נדה היא אלא כנדה מה נדה אף על פי שיש לה היתר לאחר מכאן

סוטה ג:א

לה יטמא רשות דברי רבי ישמעאל ר' עקיבא אומר חובה מ"ט דר' ישמעאל אידי דכתי' (ויקרא כא, א) אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו איצטריכא למיכתב לה יטמא

קידושין לה:ב

חוץ מבל תקיף ובל תשחית כו': בשלמא בל תטמא למתים דכתיב (ויקרא כא, א) אמור אל הכהנים בני אהרן בני אהרן ולא בנות אהרן

ראש השנה טז:ב

חייב אדם לטהר את עצמו ברגל שנאמר (ויקרא יא, ח) ובנבלתם לא תגעו תניא נמי הכי ובנבלתם לא תגעו יכול יהו ישראל מוזהרין על מגע נבילה תלמוד לומר (ויקרא כא, א) אמור אל הכהנים בני אהרן בני אהרן מוזהרין בני ישראל אין מוזהרין והלא דברים קל וחומר ומה טומאה חמורה כהנים מוזהרין ישראלים אינן מוזהרין טומאה קלה לא כל שכן אלא מה ת"ל ובנבלתם לא תגעו ברגל

סוטה כג:ב

כהנת מטמאה כו': מ"ט אמר קרא (ויקרא כא, א) אמור אל הכהנים בני אהרן בני אהרן ולא בנות אהרן

ראש השנה טז:ב

יכול יהו ישראל מוזהרין על מגע נבילה תלמוד לומר (ויקרא כא, א) אמור אל הכהנים בני אהרן בני אהרן מוזהרין בני ישראל אין מוזהרין

יבמות קיד:א

ת"ש (ויקרא כא, א) אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים מאי לאו דאמר להו לא תיטמו לא דלא ליטמו להו בידים וצריכי דאי אשמעינן שקצים

נזיר מה:ב

נאמרו כללות בכהן הדיוט ונאמרו כללות בנזיר מה כללות האמורות בכהן הדיוט מיטמא לאביו אף כללות האמורות בנזיר מיטמא לאביו ת"ל לאביו ולאמו לא יטמא הא למת מצוה מיטמא

יבמות צ:ב

מגלן דכתיב (ויקרא כא, ב) כי אם לשארו הקרוב אליו ואמר מר שארו זו אשתו וכתוב (ויקרא כא, ד) לא יטמא בעל בעמיו להחלו יש בעל שמיטמא ויש בעל שאין מיטמא הא כיצד מיטמא הוא לאשתו כשרה ואינו מיטמא לאשתו פסולה

סוטה ג:א

ור' עקיבא מכי (ויקרא כא, ב) אם לשארו נפקא לה יטמא למה לי לחובה ורבי ישמעאל לה מיטמא ואין מיטמא לאיבריה

נזיר מג:ב

אמר רב חסדא אמר רב נקטע ראשו של אביו אינו מטמא לו מ"ט אמר קרא (ויקרא כא, ב) לאביו בזמן שהוא שלם ולא בזמן שהוא חסר

סוטה ג:א

וקנא את אשתו רשות דברי רבי ישמעאל ורבי עקיבא אומר חובה (ויקרא כא, ג) לה יטמא רשות דברי רבי ישמעאל ור"ע אומר חובה

יבמות ס:א

אין מטמא לה אנוסה ומפותרה ד"ה אין מטמא לה ומוכת עץ אין מטמא לה דברי ר' שמעון שהיה ר' שמעון אומר ראויה לכ"ג מטמא לה שאין ראויה לכ"ג אין מטמא לה ובוגרת מטמא לה דברי כל אדם מאי טעמא דר"מ ור' יהודה דדרשי הכי (ויקרא כא, ג) ולאחותו הבתולה פרט לאנוסה ומפותרה יכול שאני מוציא אף מוכת עץ ת"ל (ויקרא כא, ג) אשר לא היתה לאיש מי שהייתה על ידי איש יצאה זו שאין הוייתה

נזיר מג:ב

איזהו מת מצוה כל שאין לו קוברין קורא ואחרים עונין אותו אין זה מת מצוה והא אית ליה ברא כיון דקאזיל באורחא כמי שאין לו קוברים דמי מיתיבי (ויקרא כא, ג) לה יטמא לה הוא מטמא ואינו מטמא לאיבריה לפי שאינו מטמא לאבר מן החי של אביו

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יבמות ס:

אין מטמא לה אנוסה ומפותה ד"ה אין מטמא לה ומוכת עץ אין מטמא לה דברי ר' שמעון שהיה ר' שמעון אומר ראויה לכ"ג מטמא לה שאין ראויה לכ"ג אין מטמא לה ובוגרת מטמא לה דברי כל אדם מאי טעמא דר"מ ור' יהודה דדרשי הכי **(ויקרא כא, ג)** ולאחותו הבתולה פרט לאנוסה ומפותה יכול שאני מוציא אף מוכת עץ ת"ל **(ויקרא כא, ג)** אשר לא היתה לאיש מי שהייתה על ידי איש יצאה זו שאין הוייתה

יבמות סא:

הוא דתניא **(ויקרא כא, ג)** בתולה יכול קטנה ת"ל אשה אי אשה יכול בוגרת ת"ל בתולה

יבמות כב:

וכתיב **(ויקרא כא, ב)** כי אם לשארו הקרוב אליו ואמר מר שארו זו אשתו וכתיב **(ויקרא כא, ד)** לא יטמא בעל בעמיו להחלו יש בעל שמטמא ויש בעל שאין מטמא

יבמות צ:

מנלן דכתיב **(ויקרא כא, ב)** כי אם לשארו הקרוב אליו ואמר מר שארו זו אשתו וכתיב **(ויקרא כא, ד)** לא יטמא בעל בעמיו להחלו יש בעל שמטימא ויש בעל שאין מיטמא הא כיצד מיטמא הוא לאשתו כשרה ואינו מיטמא לאשתו פסולה

נזיר מג:

ת"ר **(ויקרא כא, ד)** להחלו עד שעה שימות רבי אומר **(ויקרא יא, לב)** במותם יטמא עד שימות מאי בינייהו אמר ר' יוחנן משמעות דורשין איכא בינייהו ר"ל אמר גוסס איכא בינייהו למאן דאמר מלהחלו אפילו גוסס

קידושין עז:

ישראל שנשא חללה: מנא הני מילי אמר ר' יוחנן משום ר' שמעון נאמר כאן **(ויקרא כא, טו)** ולא יחלל זרעו **בעמיו** ונאמר להלן **(ויקרא כא, ד)** לא יטמא בעל **בעמיו** מה להלן זכרים ולא נקבות אף כאן זכרים ולא נקבות

קידושין לה:

לכדתניא **(ויקרא כא, ה)** לא יגלחו יכול גילחו במספרים יהיה חייב ת"ל **(ויקרא יט, כז)** לא תשחית יכול לקטו במלקט וברהיטני יהא חייב ת"ל לא יגלחו הא כיצד גילוח שיש בה השחתה הוי אומר זה תער

נזיר נח:

והאי תנא דמפיק לראשו ללאו גרידא דאתי עשה ודחי את לא תעשה ועשה מנלן נפקא ליה מזקנו דתניא זקנו מה ת"ל לפי שנא' **(ויקרא כא, ה)** ופאת זקנם לא יגלחו יכול אף כהן מצורע כן ת"ל זקנו ומאן דמפיק ליה לראשו לעשה ולא תעשה לילף מזקנו וליטעמך דקיימא לן בעלמא

קידושין לו:

אביי אמר היינו טעמא דאיסי דגמר **קרח קרחה** מבני אהרן מה להלן נשים פטורות אף כאן נשים פטורות

יבמות ה:

מה ללאו דהקפה שכן לאו שאין שוה בכל אלא אתיא מזקנו דתניא **(ויקרא יד, ט)** זקנו מה תלמוד לומר לפי שנאמר **(ויקרא כא, ה)** ופאת זקנם לא יגלחו שומע אני אף כהן מצורע כן ת"ל זקנו

קידושין לה:

אמר אביי להשחתה לא מצית אמרת דיליף **פאת פאת** מבני אהרן מה להלן נשים פטורות אף כאן נשים פטורות

קידושין לו:

לפי שנאמר **(דברים יד, א)** לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת יכול לא יהא חייב אלא על בין העינים מנין לרבות כל הראש תלמוד לומר בראשם לחייב על הראש כבין העינים ואין לי אלא כהנים שריבה בהם הכתוב מצות יתירות ישראל מנלן נאמר כאן **קרחה** ונאמר להלן **קרחה** מה כאן חייב על כל קרחה וקרחה וחייב על הראש כבין העינים אף להלן חייב על כל קרחה וקרחה וחייב על הראש כבין העינים ומה להלן על מת אף כאן על מת

נזיר מ:

ר' אליעזר אומר אפילו ליקטו במלקט וברהיטני חייב מאי טעמייהו דרבנן דתניא **(ויקרא יד, ט)** זקנו מה ת"ל לפי שנאמר **(ויקרא כא, ה)** ופאת זקנם לא יגלחו יכול אפילו מצורע כן ת"ל זקנו

קידושין סד:

הרי בידו להשיאה אלמנה לכהן גדול וכו' סימאי דתניא ר' סימאי אומר מן הכל עושה ר' עקיבא ממזר חוץ מאלמנה לכהן גדול שהרי אמרה תורה **(ויקרא כא, ז)** לא יקח **(ויקרא כא, ו)** ולא יחלל חלולים עושה ואין עושה ממזרים

יבמות כא:

איסור קדושה אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט: ואמאי קרי להו איסור קדושה דכתיב **(ויקרא כא, ו)** קדושים יהיו לאלהיהם

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

קידושין עח:א

אמר רב יהודה כהן גדול באלמנה לוקה שתיים אחת משום (ויקרא כא, ז) לא יקח ואחת משום (ויקרא כא, ו) לא יחלל

נזיר מב:ב

איתיביה אבבי כהן שהיה לו מת מונח על כתיפו והושיטו לו מתו ומת אחר ונגע בו יכול יהא חייב ת"ל (ויקרא כא, ו) ולא יחלל במי שאינו מחולל יצא זה שהוא מחולל ועומד

יבמות כב:

אמר רבא אלמנה מן האירוסין נמי עשה ולא תעשה הוא דכתיב (ויקרא כא, ו) קדושים יהיו לאלהיהם

קידושין סח:א

לר"ע דאמר אין קידושין תופסין בחייבי לאוין כי תהיין במאי מוקים באלמנה לכ"ג וכו' סימאי דתניא רבי סימאי אומר מן הכל היה ר"ע עושה ממזר חוץ מאלמנה לכהן גדול שהרי אמרה תורה (ויקרא כא, ו) לא יחלל חילולים עושה ואין עושה ממזרות

קידושין עח:א

אמר רב יהודה כהן גדול באלמנה לוקה שתיים אחת משום (ויקרא כא, ז) לא יקח ואחת משום (ויקרא כא, ו) לא יחלל

יבמות צד:א

דתניא (ויקרא כא, ז) ואשה גרושה מאישה אפילו לא נתגרשה אלא מאישה פסולה לכהונה והיינו ריח הגט דפוסל בכהונה

יבמות נה:א

דחייבי לאוין דכהונה מנלן אתיא (ויקרא כ, יד) קיחה (ויקרא כא, ז) קיחה דחייבי עשה מנלן

קידושין סד:א

הרי בידו להשיאה אלמנה לכהן גדול וכו' סימאי דתניא ר' סימאי אומר מן הכל עושה ר' עקיבא ממזר חוץ מאלמנה לכהן גדול שהרי אמרה תורה (ויקרא כא, ז) לא יקח (ויקרא כא, ו) ולא יחלל חלולים עושה ואין עושה ממזרים

יבמות צב:א

אמרו לה מת בעליך ונתקדשה ואחר כך בא בעלה מותרת לחזור לו אע"פ שנתן לה אחרון גט לא פסלה מן הכהונה את זו דרש רבי אלעזר בן מתאי (ויקרא כא, ז) ואשה גרושה מאישה ולא מאיש שאינו אישה

יבמות כד:א

(ויקרא כא, ז) גרושה אין לי אלא גרושה חלוצה מנין ת"ל ואשה מדרבנן הוא וקרא אסמכתא בעלמא הוא

גיטין פב:ב

ורבי יוחנן אמר טעמא דר"א מהכא (ויקרא כא, ז) ואשה גרושה מאישה לא יקחו אפילו לא נתגרשה אלא מאישה נפסלה מן הכהונה אלמא הוי גיטא

יבמות נב:א

דתניא (ויקרא כא, ז) ואשה גרושה מאישה לא יקחו אפילו לא נתגרשה אלא מאישה לא יקחו

נדרים סב:

שרי ליה לצורבא מרבנן למימר צורבא מרבנן אנא שרו לי תיגראי ברישא דכתיב (שמואל ב ח, יח) ובני דוד כהנים היו מה כהן נוטל בראש אף תלמיד חכם נוטל בראש וכהן מנא לן דכתיב (ויקרא כא, ח) וקדשתו כי את לחם (ה') אלהיך הוא מקריב ותנא דבי רבי ישמעאל וקדשתו לכל דבר שבקדושה לפתוח ראשון ולברך ראשון וליטול מנה יפה ראשון

מועד קטן כח:ב

וכהן גופיה מנלן דתנא דבי ר' ישמעאל (ויקרא כא, ח) וקדשתו לכל דבר שבקדושה לפתוח ראשון ולברך ראשון וליטול מנה יפה ראשון

יבמות פח:ב

מתב רבא מנין שאם לא רצה דפנו ת"ל (ויקרא כא, ח) וקדשתו בעל כרחו

גיטין נט:ב

ר' חייא בר אבא אמר מהכא (ויקרא כא, ח) וקדשתו לכל דבר שבקדושה תנא דבי רבי ישמעאל וקדשתו לכל דבר שבקדושה לפתוח ראשון ולברך ראשון וליטול מנה יפה ראשון

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

פסחים עה:א

שריפה שריפה מבני אהרן מה להלן שריפת נשמה וגוף קיים אף כאן שריפת נשמה וגוף קיים

פסחים עה:א

והא גבי בת כהן דכתיב (ויקרא כא, ט) באש תשרף ואמר רב מתנה פתילה של אבר היו עושין לה שאני התם דאמר קרא באש תשרף תשרף לרבות כל שריפות הבאות מן האש וכ"ש אש עצמה

יומא יח:א

בשלמא שמא שכח לחיי אלא שמא לא למד מי מוקמינן כי האי גוונא והתניא (ויקרא כא, י) והכהן הגדול מאחיו שיהא גדול מאחיו בכח בנוי בחכמה ובעושר אחרים אומרים מנין שאם אין לו שאחיו הכהנים מגדלין אותו ת"ל והכהן הגדול מאחיו גדלהו משל אחיו

נזיר מח:א

מה ת"ל אמו בכהן גדול מופנה להקיש ולדון הימנו **זירה שוה** נאמר אמו בנזיר ונאמר אמו בכ"ג מה אמו האמור בנזיר במותם אינו מיטמא אבל מיטמא הוא לנגעם ולזיבתם אף אמו האמור בכ"ג במותם אינו מיטמא אבל מיטמא לנגעם ולזיבתם

נזיר מח:ב

נאמרו **כללות** בכ"ג ונאמרו **כללות** בנזיר מה כללות האמורות בכ"ג לאביו אינו מיטמא אבל מיטמא למת מצוה אף כללות האמורות בנזיר לאביו אינו מיטמא אבל מיטמא למת מצוה

נזיר מט:א

ואי כתב רחמנא אמו הוה אמינא אמו לא ליטמא לה דלאו אזיל זרעה בתרה אבל אביו כיון דאמר מר (במדבר א, ב) למשפחותם לבית אבותם אימא ליטמא ליה קא משמע לן (ויקרא כא, יא) ועל כל נפשות מת לא יבא למה לי על כל לאפוקי רחוקים מת לאפוקי קרובים נפשות לאפוקי רביעית דם שיצא משני מתים שמתמא באהל שנאמר על כל נפשות מת לא יבא

נזיר מד:א

וטומאה לא תותר מכללה **ק"ו** מיינ ומה יין שאינו סותר לא הותר מכללו טומאה שסותרת אינו דין שלא תותר מכללה ת"ל (ויקרא כא, יא) לאביו ולאמו לא יטמא לאביו ולאמו לא יטמא אבל מיטמא הוא למת מצוה

נזיר לח:א

מנין לרביעית דם שיוצאה משני מתים שהיא מטמאה באהל שנאמר (ויקרא כא, יא) ועל כל נפשות מת לא יבא וחמש חיורתא חלת נזיר ומצורע שנפסלו בשבת חלת רביעית שמן לחלה נזיר רביעית שמן לנזיר מצורע רביעית מים למצורע שנפסלו

נזיר מז:ב

דת"ר (ויקרא כא, יא) על כל נפשות מת לא יבא במה הכתוב מדבר אי ברחוקים **קל וחומר** הוא ומה כהן הדיוט שהוא מיטמא לקרובים אינו מיטמא לרחוקים כהן גדול שאינו מיטמא לקרובים אינו דין שאינו מיטמא לרחוקים אלא בקרובים הכתוב מדבר ולאביו הוא דאינו מיטמא הא מיטמא הוא למת מצוה

יבמות נט:א

כי קמיבעיא לי (ויקרא כא, יג) והוא אשה בבתוליה יקח מאי קיחה דקדושין בעינן או קיחה דנישואין בעינן

כתובות צז:ב

הא איפכא שמעינן להו דתניא (ויקרא כא, יג) והוא אשה בבתוליה פרט לבוגרת שכלו בתוליה דברי ר"מ ר' אלעזר ור' שמעון מכשירין בבוגרת

יבמות ס:א

ורבנן סברי אין חלל מחייבי עשה מ"ט דראב"י דכתיב (ויקרא כא, יד) אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם בתולה וגו' וכתיב ולא יחלל זרעו בעמיו

קידושין עז:א

ת"ר אלמנה אלמנה אינו חייב אלא אחת גרושה גרושה אינו חייב אלא אחת (ויקרא כא, יד) אלמנה וגרושה וחללה זונה בזמן שהם כסדר חייב על כל אחת ואחת זינתה ונתחללה ונתגרשה ונתארמלה אינו חייב אלא אחת

קידושין עז:ב

גופים מוחלקים בעינן וליכא (ויקרא כא, יד) אלמנה וגרושה וחללה זונה האי תנא מאי קסבר אי קסבר איסור חל על איסור איפכא נמי ואי קסבר אין איסור חל על איסור אפילו כסדר הזה נמי לא

יבמות נט:א

תנו רבנן (ויקרא כא, יד) אלמנה לא יקח בין אלמנה מן האירוסין בין אלמנה מן הנישואין פשיטא מהו דתימא לילף **אלמנה אלמנה** מתמר מה להלן מן הנישואין אף כאן מן הנישואין קמ"ל

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יבמות סא:א

ת"ר מנין שאם אירס את האלמנה ונתמנה להיות כהן גדול שיכנוס ת"ל (ויקרא כא, יד) יקח אשה א"ה שומרת יבם נמי אשה ולא יבמה

כתובות כט:ב

דתניא רבי סימאי אומר מן הכל עושה רבי עקיבא ממזרין חוץ מאלמנה לכהן גדול שהרי אמרה תורה (ויקרא כא, יד) לא יקח ולא יחלל חילולין הוא עושה ואין עושה ממזרין

קידושין עז:ב

תנא קמיה דרב ששת כל שהוא (ויקרא כא, יד) ביקח הרי הוא (ויקרא כא, יד) בלא יקח כל שאינו ביקח אינו בלא יקח פרט לכהן גדול שבא על אחותו אלמנה

קידושין עז:ב

תנא קמיה דרב ששת כל שהוא (ויקרא כא, יד) ביקח הרי הוא (ויקרא כא, יד) בלא יקח כל שאינו ביקח אינו בלא יקח פרט לכהן גדול שבא על אחותו אלמנה

יבמות עז:ב

דתני רבי זכאי קמיה דר' יוחנן (ויקרא כא, יד) כי אם בתולה מעמיו יקח אשה להביא גיורת מכנה שהיא כשרה לכהונה

יבמות נט:א

אירס את האלמנה ונתמנה להיות כהן גדול יכנוס שאני התם דכתיב (ויקרא כא, יד) יקח אשה הכא נמי כתיב אשה אחת ולא שתיים

קידושין עז:א

ישראל שנשא חללה:מנא הני מילי אמר ר' יוחנן משום ר' שמעון נאמר כאן (ויקרא כא, טו) ולא יחלל זרעו בעמיו ונאמר להלן (ויקרא כא, ד) לא יטמא בעל בעמיו מה להלן זכרים ולא נקבות אף כאן זכרים ולא נקבות

סוטה כו:ב

ופוסל בתרומה פשיטא מהו דתימא (ויקרא כא, טו) לא יחלל זרעו אמר רחמנא דאית ליה זרע ליחלל דלית ליה זרע לא ליחלל קמ"ל

קידושין עז:א

אלא מעתה בתו של כ"ג תישתרי מי כתיב בנו זרעו כתיב לא יחלל זרעו בעמיו בת בנו תישתרי כתיב לא יחלל זרעו מקיש זרעו לו מה הוא בתו פסולה אף בנו בתו פסולה

סוטה כג:ב

כהנת מתחללת כהן אין מתחלל:מנלן דאמר קרא (ויקרא כא, טו) ולא יחלל זרעו בעמיו זרעו מתחלל והוא אינו מתחלל

יבמות סט:א

אמר קרא (ויקרא כא, טו) לא יחלל זרעו בעמיו מקיש זרעו לו מה הוא פוסל אף זרעו נמי פוסל

יבמות סט:א

ואימא נבעלה לפסול לה אף מחזיר גרושתו לאיש זר אמר רחמנא מי שזר אצלה מעיקרא לאפוקי האי דלא זר אצלה מעיקרא הוא אי הכי חלל דלאו זר הוא מעיקרא לא לפסול אמר קרא (ויקרא כא, טו) לא יחלל זרעו בעמיו מקיש זרעו לו מה הוא פוסל אף זרעו נמי פוסל ואימא משעת הויה דומיא דכהן גדול באלמנה מה כהן גדול באלמנה בביאה אף האי נמי בביאה ואימ

מגילה כט:א

מאי דכתיב (תהלים סח, יז) למה תרצדון הרים גבנונים יצתה בת קול ואמרה להם למה תרצו דין עם סיני כולכם בעלי מומים אתם אצל סיני כתיב הכא גבנונים וכתוב התם (ויקרא כא, כ) או גבן או דק אמר רב אשי ש"מ האי מאן דיהיר בעל מום הוא

פסחים מב:א

מכאן אמרו כל המתפיס תמימים לבדק הבית עובר בעשה אין לי אלא בעשה בלא תעשה מנין ת"ל (ויקרא כב, א) וידבר ה' אל משה לאמר לימד על כל הפרשה כולה שיהא בלא תעשה דברי רבי יהודה

יבמות עב:ב

דתניא ר"ע אומר (ויקרא כב, ד) איש איש לרבות הערל

שבת סד:א

שרץ איתקש לשכבת זרע דכתיב (ויקרא כב, ד) איש אשר תצא ממנו שכבת זרע וסמיך ליה איש אשר יגע בכל שרץ וכתוב ביה בשכבת זרע וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע בגד ועור דכתב רחמנא בשרץ למה לי שמע מינה לאפנויי ואכתי מופנה מצד אחד הוא

יבמות עד:א

דתניא רבי עקיבא אומר (ויקרא כב, ד) איש איש לרבות את הערל בזרעו של אהרן הוי אומר זו תרומה

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יבמות עד:א

מנא הני מילי א"ר יוחנן משום ר' ישמעאל אמר קרא (ויקרא כב, ד) איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב וגו' אי זהו דבר ששוח

גזיר סב:א

א"ר יוחנן היא בנזיר אי הכי (ויקרא כז, ב) איש כי יפליא נדר בערכך בערכין למה לי מכדי האיתקש ערכין לנדרים דאמר קרא איש כי יפליא נדר בערכך והתניא גבי נדרים איש מה ת"ל (ויקרא כב, ד) איש איש לרבות את העובדי כוכבים שהן נודרים נדרים ונדבות כישראל

יבמות עא:א

צריכא (שמות יב, ט) ממנו ממנו למה לי לכדרבה א"ר יצחק אמר מר ר"ע אומר אינו צריך הרי הוא אומר (ויקרא כב, ד) איש איש לרבות את הערל ואימא לרבות את האונן א"ר יוסי בר' חנינא אמר קרא (ויקרא כב, י) וכל זר זרות אמרתי לך ולא אנינות אימא ולא ערלותה לי

יבמות עא:ב

רבי עקיבא אומר אינו צריך הרי הוא אומר (ויקרא כב, ד) איש איש לרבות הערל

חגיגה ד:ב

אלא ערל מנלן הא מני רבי עקיבא היא דמרבי לערל כטמא דתניא ר' עקיבא אומר (ויקרא כב, ד) איש איש לרבות את הערל

יבמות עג:ב

והיכא מוזהר על אכילתו איני יודע טומאת הגוף בהדיא כתיב ביה (ויקרא כב, ו) נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים הכי קמיבעיא ליה טומאת עצמו מנין ת"ל לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך

יבמות עד:ב

אמר רבא אמר רב חסדא תלתא קראי כתיבי כתיב (ויקרא כב, ו) ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים הא רחץ טהור וכתביב (ויקרא כב, ז) ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וכתביב (ויקרא יב, ח) וכפר עליה הכהן וטהרה הא כיצד כאן למעשר כאן לתרומה כאן לקדשים

יבמות עד:ב

אמר רבא אמר רב חסדא תלתא קראי כתיבי כתיב (ויקרא כב, ו) ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים הא רחץ טהור וכתביב (ויקרא כב, ז) ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וכתביב (ויקרא יב, ח) וכפר עליה הכהן וטהרה הא כיצד כאן למעשר כאן לתרומה כאן לקדשים

שבת יד:ב

טבול יום דאורייתא הוא דכתיב (ויקרא כב, ז) ובא השמש וטהר

ברכות ב:א

והא קמשמע לן דכפרה לא מעכבא כדתניא ובא השמש וטהר (ויקרא כב, ז) ביאת שמשו מעכבתו מלאכול בתרומה ואין כפרתו מעכבתו מלאכול בתרומה

פסחים לג:א

הזיד במעילה רבי אומר במיתה וחכמים אומרים באזהרה מאי טעמא דרבי אמר רבי אבהו גמר חטא חטא מתרומה מה תרומה במיתה אף מעילה במיתה ומינה מה תרומה בכזית אף מעילה בכזית

יבמות פו:א

אי מה תרומה חייבין עליו מיתה וחומש אף מעשר חייבין עליו מיתה וחומש אמר קרא (ויקרא כב, ט) ומתו בו כי יחלוהו ויסף חמישיתו עליו בו ולא במעשר עליו ולא על מעשר ורבנן מה תרומה טובלת אף מעשר ראשון נמי טובל

קידושין מב:ב

והדתניא שליח שלא עשה שליחותו שליח מעל עשה שליחותו בעל הבית מעל כי עשה שליחותו דבעל הבית בעל הבית מיהא מעל אמאי נימא אין שליח לדבר עבירה שאני מעילה דילפא חטא חטא מתרומה מה תרומה משוי שליח אף מעילה משוי שליח

קידושין סט:ב

הכי קאמר לא מידי דמיקרי קדש ולא מידי דמיקרי קדשים לא מידי דמיקרי קדש דכתיב (ויקרא כב, י) וכל זר לא יאכל קדש

יבמות עב:ב

א"ר יוסי בר' חנינא אמר קרא זר (ויקרא כב, י) וכל זר זרות אמרתי לך ולא אנינות אימא ולא ערלותה הא כתיב (ויקרא כב, י) תושב ושכיח ומה ראית מסתברא ערלות ה"ל לרבוויי שכן (מעשי"ם כרות"ם בדב"ר העב"ד) מחוסר מעשה ומעשה בגופו

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יבמות ע:א

תניא א"ר אלעזר מנין לערל שאין אוכל בתרומה נאמר (שמות יב, מה) **תושב ושכיר** בפסח ונאמר (ויקרא כב, י) **תושב ושכיר** בתרומה מה תושב ושכיר האמור בפסח ערל אסור בו אף תושב ושכיר האמור בתרומה ערל אסור בו

יבמות ע:ב

א"ר יוסי בר חנינא אמר קרא זר (ויקרא כב, י) וכל זר זרות אמרתי לך ולא אנינות אימא ולא ערלות הא כתיב (ויקרא כב, י) תושב ושכיר ומה ראית מסתברא ערלות הו"ל לרבוויי שכן (מעשי"ם כרות"ם בדב"ר העב"ד) מחוסר מעשה ומעשה בגופו

יבמות ע:א

צריכא (שמות יב, ט) ממנו ממנו למה לי לכדרבה א"ר יצחק אמר מר ר"ע אומר אינו צריך הרי הוא אומר (ויקרא כב, ד) איש איש לרבות את הערל ואימא לרבות את האונן א"ר יוסי בר' חנינא אמר קרא (ויקרא כב, י) וכל זר זרות אמרתי לך ולא אנינות אימא ולא ערלות לי

יבמות ס:א

אי מההיא הוה אמינא לאו הבא מכלל עשה עשה כתב רחמנא האי ללאו לאו (ויקרא כב, י) מוכל זר לא יאכל קדש נפקא

פסחים כג:א

והרי תרומה דרחמנא אמר (ויקרא כב, י) וכל זר לא יאכל קדש ותנן מערבין לנזיר ביין ולישראל בתרומה

כתובות כה:א

ה"ק לא במידי דאיכרי קדש דכתיב (ויקרא כב, י) וכל זר לא יאכל קדש ולא במידי דאיכרי קדשים דכתיב (ויקרא כב, יב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל ואמר מר במורם מן הקדשים לא תאכל

גיטין מג:א

ומנין שאע"פ שאינו שוה כלום ת"ל יליד בית מכל מקום ועדיין אני אומר יליד בית בין שיש בו שוה כסף בין שאין בו שוה כסף אוכל קנין כסף יש בו שוה כסף אוכל אין בו שוה כסף אינו אוכל ת"ל (ויקרא כב, יא) קנין כספו ויליד ביתו מה יליד בית אע"פ שאינו שוה כלום אוכל אף קנין כספו אע"פ שאינו שוה כלום אוכל

גיטין מג:א

ת"ש (ויקרא כב, יא) ויליד בית מה תלמוד לומר אם קנין כסף אוכל יליד בית **לא כ"ש**

גיטין מב:ב

איבעיא להו מעוכב גט שחרור אוכל בתרומה או אינו אוכל (ויקרא כב, יא) קנין כספו אמר רחמנא והאי לאו קנין כספו הוא או דלמא כיון דמחוסר גט שחרור קנין כספו קרינא ביה

כתובות נח:א

היבם אינו מאכיל בתרומה:מאי טעמא (ויקרא כב, יא) קנין כספו אמר רחמנא והאי קנין דאחיו הוא:עשתה ששה חדשים בפני הבעל:השתא בפני הבעל אמרת לא בפני היבם מיבעיא זו ואין צריך לומר זו קתני

כתובות נז:ב

אמר עולא דבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר (ויקרא כב, יא) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה טעם אמרו אינה אוכלת שמא ימזגו לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה

יבמות סו:א

וקנה עבדים שיאכלו בתרומה שנאמר (ויקרא כב, יא) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו

יבמות סז:ב

היבם: אי בת כהן לישראל היא פסיל לה (ויקרא כב, יג) ושבה אל בית אביה פרט לשומרת יבם אי בת ישראל לכהן היא לא מאכיל לה (ויקרא כב, יא) קנין כספו אמר רחמנא והאי קנין דאחיו הוא

יבמות נז:א

מנין לפצוע דכא כהן שנשא בת גרים שמאכילה בתרומה שנאמר (ויקרא כב, יא) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו וגו'

קידושין ה:א

אמר רב הונא חופה קונה **מקל וחומר** ומה כסף שאינו מאכיל בתרומה קונה חופה שמאכלת בתרומה אינו דין שתקנה וכסף אינו מאכיל והאמר עולא דבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר (ויקרא כב, יא) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו והאי קנין כספו הוא

סוטה כו:ב

ופוסל בתרומה פשיטא מהו דתימא (ויקרא כב, יב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר אמר רחמנא דבר הויה אין דלאו בר הויה לא קמשמע לן

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יבמות סח:א

מנא הני מילי אמר רב יהודה אמר רב אמר קרא (ויקרא כב, יב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר כיון שנבעלה לפסול לה פסלה האי מיבעי ליה דקאמר רחמנא בת כהן דמינסבא לזר לא תיכול ההיא (ויקרא כב, יג) מושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל נפקא מדקאמר רחמנא ושה אל בית אביה תאכל מכלל דמעיקרא לא אכלה

קידושין ט:ב

ולא מידי דמיקרי קדשים דאמר קרא (ויקרא כב, יב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל

יבמות פז:א

אמר רב חסדא אמר רבינא בר שילא מאי קרא (ויקרא כב, יב) היא בתרומת הקדשים לא תאכל במורם מן הקדשים לא תאכל

יבמות סח:ב

אמר רבינא בר רב שילא מאי קרא דכתיב (ויקרא כב, יב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל לא תאכל במורם מן הקדשים מי שיש לו אלמנות וגירושין בה יצאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין

כתובות כה:א

ה"ק לא במידי דאיכרי קדש דכתיב (ויקרא כב, י) וכל זר לא יאכל קדש ולא במידי דאיכרי קדשים דכתיב (ויקרא כב, יב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל מר במורם מן הקדשים לא תאכל

יבמות פז:א

ניסת לכהן תאכל בתרומה מת ולה הימנו בן תאכל בתרומה מת בנה מכהן לא תאכל בתרומה מת בנה מלוי לא תאכל במעשר מת בנה מישראל חוזרת לבית אביה ועל זו נאמר (ויקרא כב, יג) ושה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל

יבמות ע:א

ת"ר (ויקרא כב, יג) זרע אין לה אין לי אלא זרעה זרע זרעה מנין ת"ל זרע אין לה מכל מקום אין לי אלא זרע כשר זרע פסול מנין ת"ל זרע אין לה

יבמות סז:ב

היבם: אי בת כהן לישראל היא פסיל לה (ויקרא כב, יג) ושה אל בית אביה פרט לשומרת יבם אי בת ישראל לכהן היא לא מאכיל לה (ויקרא כב, יא) קנין כספו אמר רחמנא והא קנין דאחיו הוא

יבמות מה:א

דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון מנין לעובד כוכבים ועבד הבא על הכהנת ועל הלוייה ועל הישראלית שפסלוה שנאמר (ויקרא כב, יג) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה מי שיש לו אלמנות וגירושין בה יצאו עובד כוכבים ועבד שאין להם אלמנות וגירושין בה

יבמות סז:ב

העובר:אי בת כהן לישראל היא פסיל לה (ויקרא כב, יג) כנעוריה פרט למעוברת אי בת ישראל לכהן היא לא מאכיל לה ילוד מאכיל שאינו ילוד אינו מאכיל

קידושין עה:ב

והאמר רבי יוחנן משום ר' ישמעאל מנין לעובד כוכבים ועבד שבאו על הכהנת ועל הלוייה ועל בת ישראל שפסלוה שנאמר (ויקרא כב, יג) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה זרע אין לה מי שיש לו אלמנות וגירושין יצאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין

יבמות פז:ב

ונעשה מתים כחיים לענין תרומה מק"ו ומה במקום שלא עשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטרה מן הייבום עשה מתים כחיים מקום שעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטרה מן התרומה אינו דין שנעשה מתים כחיים ת"ל (ויקרא כב, יג) זרע אין לה

יוטה כז:ב

דאמר רבי יוחנן משום רבי ישמעאל מנין לעובד כוכבים ועבד שבאו על הכהנת ועל הלוייה ועל בת ישראל שפסלוה שנאמר (ויקרא כב, יג) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה מי שיש לו אלמנות וגירושין בה יצאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין

קידושין ד:א

אמר רבינא אם כן לימא קרא אן כסף מאי אין כסף לאדון זה אבל יש כסף לאדון אחר ומאן ניהו אב וממאי דדרשינן הכי דתניא (ויקרא כב, יג) זרע אין לה אין לי אלא זרעה זרע זרעה מנין ת"ל זרע אין לה עיין לה

יבמות סח:ב

מנין לעובד כוכבים ועבד שבא על בת ישראל ועל כהנת ולויה שפסלוה שנאמר (ויקרא כב, יג) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וגומר מי שיש לו אלמנות וגירושין בה יצאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יבמות סח:א

מנא הני מילי אמר רב יהודה אמר רב אמר קרא (ויקרא כב, יב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר כיון שנבעלה לפסול לה פסלה האי מיבעי ליה דקאמר רחמנא בת כהן דמינסבא לזר לא תיכול ההיא (ויקרא כב, יג) מושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל נפקא מדקאמר רחמנא ושה אל בית אביה תאכל מכלל דמעיקרא לא אכלה

פסחים לב:א

תניא אידיך (ויקרא כב, יד) ונתן לכהן את הקדש דבר הראוי להיות קדש פרט לאוכל תרומת חמץ בפסח שפטור מן התשלומים ומדמי עצים

פסחים לב:ב

ת"ר האוכל כזית תרומה משלם קרן וחומש אבא שאול אומר עד שיהא בו שוה פרוטה מ"ט דתנא קמא אמר קרא (ויקרא כב, יד) ואיש כי יאכל קדש בשגגה ואכילה בכזית ואבא שאול מאי טעמא אמר קרא ונתן ואין נתינה פחות משוה פרוטה

יומא פ:ב

אמר ר"ל זר שאכל תרומה אכילה גסה משלם את הקרן ואינו משלם את החומש (ויקרא כב, יד) כי יאכל פרט למזיק

נזיר כה:א

והלא דמי חטאת מעורבין בהן א"ר יוחנן הלכה היא בנזיר ר"ל אמר (ויקרא כב, יח) לכל נזריהם ולכל נדבותם התורה אמרה מותר נדר יהא לנדבה

יבמות קו:א

חליצה מעושיית וגט מעושה זימנין כשר וזימנין פסול הא דאמר רוצה אני הא דלא אמר רוצה אני דתניא (ויקרא כב, יח) יקריב אותו מלמד שכופין אותו יכול בעל כרחו ת"ל לרצונו

ביצה כז:ב

א"ל לא ומנא תימרא דגרמא אסור דתניא (ויקרא כב, כא) מום לא יהיה בו אין לי אלא שלא יהיה בו מום

ביצה כז:ב

מניין שלא יגרום לו על ידי דבר אחר שלא יביא בצק או דבלה ויניח לו על גבי האזן כדי שיבא הכלב ויטלנו ת"ל (ויקרא כב, כא) כל מום אמר מום ואמר כל מום

סוטה מו:א

כי איצטריך קרא להנך קדשים דפסלה בהו שנים וקדשים דלא פסלה בהו עבודה מהכא נפקא מהתם נפקא (ויקרא כב, כב) עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה לה' אלה אי אתה מקריב אבל אתה מקריב קדשים שנעבדה בהן עבודה

יומא סג:ב

רבינא אמר כגון שהומם וחיללו על אחר ומנא תימרא דפסיל ביה מומא דתניא (ויקרא כב, כב) ואשה לא תתנו מהם אלו החלבים אין לי אלא כולן מקצתן מנין ת"ל מהם מזבח זו זריקת דמים לה' לרבות שיעיר המשתלח

פסחים מב:א

רבי יהודה היא דתניא (ויקרא כב, כג) שור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אותו אותו אתה מתפיס לבדק הבית ואי אתה מתפיס תמימים לבדק הבית

שבת קיא:א

הכל מודים במחמץ אחר מחמץ שהוא חייב שנאמר (ויקרא ו, י) לא תאפה חמץ (ויקרא ב, יא) לא תעשה חמץ במסרס אחר מסרס שהוא חייב שנאמר (ויקרא כב, כד) ומעוך וכתות ונתוק וכתות אם על כרות חייב על נתוק לא כל שכן אלא להביא נתוק אחר כורת שהוא חייב

שבת קיב:ב

והתניא מניין לסירוס באדם שהוא אסור ת"ל (ויקרא כב, כד) ובארצכם לא תעשו בכם

יומא סד:א

אלא היינו טעמא דרב דיליף מבעל מום עובר בעל מום עובר לאו אע"ג דלא חזי השתא כי הדר מיחזי שפיר דמי הכא נמי לא שנא והתם מנא לן דכתיב (ויקרא כב, כה) כי משחתם בהם מום בם מום בם הוא דלא ירצו הא עבר מומן ירצו

סוטה מו:א

איצטריך ס"ד ה"מ היכא דעבד בהן עבודת היתר אבל עבודת איסור אימא ליתסרו צריכא והא נמי מהכא נפקא (ויקרא כב, כה) ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה אלה אי אתה מקריב אבל אתה מקריב קדשים שנעבדה בהן עבודה איצטריך ס"ד אמנא הני מילי היכא דעבד בהן כשהן חולין אבל עבד בהן כשהן קדשים אימא ליתסרו צריכא

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

שבת קלה:ב

שמנת ימים בבהמה אינו נפל שנאמר (ויקרא כב, כז) ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן וגו'

יומא סג:ב

ורמינהו (ויקרא כב, כז) ירצה לקרבן אשה לה' אלו אישים מנין שלא יקדישנו מחוסר זמן ת"ל קרבן לה' לרבות שעיר המשתלח

יומא סד:א

רבא אמר כגון שהיה לו חולה בתוך ביתו ושחט אמו ביום הכפורים וכי האי גוונא מי אסיר (ויקרא כב, כח) לא תשחטו אמר רחמנא והא לאו שחיטה היא הא אמרי במערבא דחיייתו לצוק זו היא שחיטתו

שבת לג:א

וכתיב בשבועת שקר (ויקרא יט, יב) ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך ובחלול השם כתיב (ויקרא כב, לב) ולא תחללו את שם קדשי ובחלול שבת כתיב (שמות לא, יד) מחלליה מות יומת ויליף חילול חילול משבועת שקר

ברכות כא:ב

מנין שאין היחיד אומר קדושה שנאמר (ויקרא כב, לב) ונקדשתי בתוך בני ישראל כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה מאי משמע דתני רבנאי אחוה דרבי חייא בר אבא אתיא תוך תוך כתיב הכא ונקדשתי בתוך בני ישראל וכתוב התם (במדבר טז, כא) הבדלו מתוך העדה הזאת מה להלן עשרה אף כאן עשרה

שבת לג:א

בעון שבועת שוא ושבועת שקר וחילול השם וחילול שבת חיה רעה רבה ובהמה כלה ובני אדם מתמעטין והדרכים משתוממין שנאמר (ויקרא כו, כג) ואם באלה לא תוסרו לי אל תקרי באלה אלא באלה וכתוב והשלחתי בכם את חית השדה וגו' וכתוב בשבועת שקר (ויקרא יט, יב) ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך ובחלול השם כתיב (ויקרא כב, לב) ולא תחללו את שם קדשי ובחלול שבת כתיב (שמות לא, יד) מחלליה מות יומת ויליף חילול חילול משבועת שקר

מגילה כג:ב

אין פורסין על שמע ואין עוברין לפני התיבה ואין נושאין את כפיהם ואין קורין בתורה ואין מפטירין בנביא ואין עושין מעמד ומושב ואין אומרים ברכת אבלים ותנחומי אבלים וברכת חתנים ואין מזמנין בשם פחות מעשרה ובקרקעות תשעה וכהן ואדם כיוצא בהן:גמ' מה"מ אמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן דאמר קרא (ויקרא כב, לב) ונקדשתי בתוך בני ישראל כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה מאי משמע דתני ר' חייא אתיא תוך תוך כתיב הכא ונקדשתי בתוך בני ישראל וכתוב התם (במדבר טז, כא) הבדלו מתוך העדה ואתיא עדה עדה דכתיב התם (במדבר יד, כז) עד מתי לעדה הרעה הזאת מה להלן עשרה אף כאן עשרה

ראש השנה כד:א

ר"נ בר יצחק אמר (ויקרא כג, ב) אלה הם מועדי הם יאמרו מועדי מקודש מקודש תרי זימני למה לי דכתיב מקראי קודש

ראש השנה כה:א

א"ל רבי תרשיני לומר לפניך דבר אחד שלמדתי אמר לו אמור אמר לו הרי הוא אומר (ויקרא כג, ב) אתם אתם אתם ג' פעמים אתם אפילו שוגגין אתם אפילו מזידין אתם אפילו מוטעין בלשון הזה אמר לו עקיבא נחמתני נחמתני

ראש השנה כד:א

וכל העם עונין אחריו מקודש מקודש מנלן אמר רב פפא אמר קרא (ויקרא כג, ב) אשר תקראו אותם קרי ביה אתם

שבת קלג:א

רבא אמר אמר קרא (שמות יב, טז) הוא לבדו יעשה לכם הוא ולא מכשירין לבדו ולא מילה שלא בזמנה דאתיא מק"ו רב אשי אמר (ויקרא כג, ג) שבתון עשה הוא והוא ליה י"ט עשה ול"ת ואין עשה דוחה את לא תעשה ועשה

יומא עו:א

הני חמשה ענויין כנגד מי אמר רב חסדא כנגד ה' ענויין שבתורה (במדבר כט, ז) ובעשור (ויקרא כג, כז) ואך בעשור (ויקרא כג, ג) שבת שבתון (ויקרא טז, לא) ושבת שבתון (ויקרא טז, כט) והיתה לכם הני חמשה

ראש השנה כה:א

שלח לו ר"ג גוזרני עליך שתבא אצלי במקלך ובמעוטיך ביוה"כ שחל להיות בחשבונך הלך ומצאו ר"ע מיצר אמר לו יש לי ללמוד שכל מה שעשה ר"ג עשוי שנאמר (ויקרא כג, ד) אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקראו אתם בין בזמנן בין שלא בזמנן אין לי מועדות אלא אלו

חגיגה יח:א

רבי עקיבא אומר אינו צריך הרי הוא אומר (ויקרא כג, ד) אלה מועדי ה' וגו' במה הכתוב מדבר אם בראשון הרי כבר נאמר שבתון אם בשביעי הרי כבר נאמר שבתון הא אין הכתוב מדבר אלא בחולו של מועד ללמדך שאסור בעשיית מלאכה

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

שבת קלא:ב

אמר מר לולב וכל מכשיריו דוחין את השבת דברי ר"א מנא ליה לר"א הא אי מעומר ושתי הלחם שכן צורך גבוה אלא אמר קרא (ויקרא כג, ז) ביום ביום אפילו בשבת ולמאי הלכתא אילימא לטלטול איצטריך קרא למישרי טלטול אלא למכשיריו

חגיגה יח:א

תניא איך (ויקרא כג, ז) כל מלאכת עבודה לא תעשו לימד על חולו של מועד שאסור בעשיית מלאכה דברי ר' יוסי הגלילי

שבת קלא:א

מה לעומר שכן אם מצא קוצר קוצר תאמר בשתי הלחם שאם מצא קוצר אינו קוצר לאי אפנויי מופני מכדי כתיב (ויקרא כג, ז) והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל הכהן ביום הביאכם למה לי ש"מ לאפנויי ואכתי מופנה מצד אחד הוא

ראש השנה יג:א

דבעו מיניה חברייא מרב כהנא עומר שהקריבו ישראל בכניסתן לארץ מהיכן הקריבוהו אם תאמר דעייל ביד נכרי (ויקרא כג, ז) קצירכם אמר רחמנא ולא קציר נכרי

שבת קלא:א

אמר ר' אליעזר מכשירי מצוה דוחין את השבת שהרי שתי הלחם חובת היום הן ולא למדן ר"א אלא מגזירה שוה דתניא ר' אליעזר אומר מניין למכשירי שתי הלחם שדוחין את השבת נאמרה **הבאה** בעומר ונאמרה **הבאה** בשתי הלחם מה הבאה האמורה בעומר מכשירין דוחין את השבת אף הבאה האמורה בשתי הלחם מכשירין דוחין את השבת

מגילה כ:ב

לסמיכה ולשחיטה: דכתיב (ויקרא ג, ח) וסמך ושחט וכתוב בה בשחיטה (ויקרא יט, ו) ביום זבחכם ולתנופה דכתיב (ויקרא כג, יב) ביום הניפכם את העומר ולהגשה **דאיתקש** לתנופה דכתיב (במדבר ה, כה) ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאות

ראש השנה ל:ב

בשיטת ר' יהודה אמרה דאמר (ויקרא כג, יד) עד עצם היום הזה עד עצמו של יום וקסבר עד ועד בכלל

סוכה מא:ב

(ויקרא כג, יד) עד עצם היום הזה עד עיצומו של יום וקסבר עד ועד בכלל ומי סבר ליה כוותיה והא מפליג פליג עליה (דתניא) משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא יום הנף כולו אסור אמר לו רבי יהודה והלא מן התורה הוא אסור דכתיב עד עצם היום הזה עד עיצומו של יום רבי יהודה הוא דקא טעי הוא סבר מדרבנן קאמר ולא היא מדאורייתא קאמר והא התקין קאמר מאי התקין דרש והתקין

פסחים כג:א

והרי חדש דרחמנא אמר (ויקרא כג, יד) לחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה ותנן קוצר לשחת ומאכיל לבהמה

חגיגה יז:ב

והאמר אביי מצוה למימני יומי דכתיב (ויקרא כג, טז) תספרו חמשים יום

שבת קלא:א

אמר ר' אליעזר מכשירי מצוה דוחין את השבת שהרי שתי הלחם חובת היום הן ולא למדן ר"א אלא מגזירה שוה דתניא ר' אליעזר אומר מניין למכשירי שתי הלחם שדוחין את השבת נאמרה **הבאה** בעומר ונאמרה **הבאה** בשתי הלחם מה הבאה האמורה בעומר מכשירין דוחין את השבת אף הבאה האמורה בשתי הלחם מכשירין דוחין את השבת

שבת קלא:א

לר' אליעזר דאמר מופנה מצד אחד למידין ומשיבין (ויקרא כג, יז) תביאו רבויא הוא למעוטי מאי אילימא למעוטי לולב והתניא לולב וכל מכשיריו דוחין את השבת דברי ר"א ואלא למעוטי סוכה והתניא סוכה וכל מכשיריה דוחין את השבת דברי ר"א ואלא למעוטי מצה והתניא מצה וכל מכשיריה דוחין את השבת דברי רבי אליעזר ואלא למעוטי שופר והתניא שופר וכל מכשיריו דוחין את השבת דברי ר"א אמר רב אדא בר אהבה למעוטי ציצית לטליתו ומזוזה לפתחו

חגיגה יז:ב

דבי ר"א בן יעקב תנא אמר קרא (ויקרא כג, כא) **וקראתם** (ויקרא כג, כב) **ובקצרכתם** איזהו חג שאתה קורא וקוצר בו הוי אומר זה חג עצרת

ראש השנה לב:א

מנין שאומרים מלכיות תניא רבי אומר (ויקרא כג, כב) אני ה' אלהיכם ובחדש השביעי זו מלכות רבי יוסי בר יהודה אומר אינו צריך הרי הוא אומר (במדבר י, ז) והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם שאין תלמוד לומר אני ה' אלהיכם ומה תלמוד לומר אני ה' אלהיכם זה בנה אב לכל מקום שנאמר בו זכרונות יהיו מלכיות עמהן והיכן אומרה לקדושת היום

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

גיטין יב:א

לא דמיגו דאי בעי מפקר להו לנכסיה והוי עני וחזי ליה ומיגו דזכי ליה לנפשיה זכי לחבריה אבל הכא לא ועד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא דכתיב (ויקרא כג, כב) לא תלקט לעני לא תלקט לו לעני אבל הכא לא ור"א האי לא תלקט מאי עביד ליה מיבעי ליה להזהיר לעני על שלו

חגיגה יז:ב

דבי ר"א בן יעקב תנא אמר קרא (ויקרא כג, כא) וקראתם (ויקרא כג, כב) ובקצרכם איזהו חג שאתה קורא וקוצר בו הוי אומר זה חג עצרת

ראש השנה לב:ב

ומנין שאומרים מלכיות זכרונות ושופרות ר"א אומר דכתיב (ויקרא כג, כד) שבתון זכרון תרועה מקרא קדש שבתון זה קדושת היום זכרון אלו זכרונות תרועה אלו שופרות מקרא קדש קדשהו בעשיית מלאכה

ראש השנה כח:ב

אבל הכא (ויקרא כג, כד) זכרון תרועה כתיב והאי מתעסק בעלמא הוא קמ"ל אלמא קסבר רבא מצות אין צריכות כוונה איתיביה היה קורא בתורה והגיע זמן המקרא אם כוון לבו יצא ואם לאו לא יצא

ראש השנה כט:ב

אמר רבי לוי בר לחמא אמר רבי חמא בר חנינא כתוב אחד אומר (ויקרא כג, כד) שבתון זכרון תרועה וכתוב אחד אומר (במדבר כט, א) יום תרועה יהיה לכם לא קשיא כאן ביר"ט שחל להיות בשבת כאן ביום טוב שחל להיות בחול

ראש השנה יא:א

בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנה מנלן א"ר אלעזר אתיא פקידה פקידה אתיא זכירה זכירה כתיב ברחל (בראשית ל, כב) ויזכור אלהים את רחל וכתוב בחנה (שמואל א א, יט) ויזכרה השם ואתיא זכירה זכירה מראש השנה דכתיב (ויקרא כג, כד) שבתון זכרון תרועה

ראש השנה לב:ב

אחת ושויין (תהלים מז, ט) במלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו שהיא אחת זכרון שיש בו תרועה כגון (ויקרא כג, כד) שבתון זכרון תרועה מקרא קדש אומרה עם הזכרונות ואומרה עם השופרות דברי ר' יוסי ר' יהודה אומר אינו אומרה אלא עם הזכרונות

ראש השנה לד:א

ושלש תרועות נאמרו בר"ה (ויקרא כג, כד) שבתון זכרון תרועה (במדבר כט, א) יום תרועה (ויקרא כה, ט) והעברת שופר תרועה ושתי תקיעות לכל אחת ואחת מצינו למדין שלש תרועות ושש תקיעות נאמרו בר"ה שתיים מדברי תורה ואחת מדברי סופרים

סוטה מ:ב

ברכות כהן גדול כיצד חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנה לו לראש הכנסת וראש הכנסת נותנה לסגן והסגן נותנה לכהן גדול וכ"ג עומד ומקבל וקורא (ויקרא טז, א) אחרי מות (ויקרא כג, כז) ואך בעשור וגולל את התורה ומניחה בחיקו ואומר יתר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן (במדבר כט, ז) ובעשור שבחומש הפקודים קורא על פה ומברך עליה שמנה ברכות

יומא עו:א

הני חמשה ענויין כנגד מי אמר רב חסדא כנגד ה' ענויין שבתורה (במדבר כט, ז) ובעשור (ויקרא כג, כז) ואך בעשור (ויקרא כג, ג) שבת שבתון (ויקרא טז, א) ושבת שבתון (ויקרא טז, א) והיתה לכם הני חמשה

יומא פא:א

יכול לא יהא ענוש כרת על תוספת מלאכה אבל יהא ענוש כרת על תוספת עינוי ת"ל (ויקרא כג, כט) כי כל הנפש אשר לא תעונה בעצם היום הזה ונכרתה על עיצומו של יום ענוש כרת ואינו ענוש כרת על תוספת עינוי

יומא פב:ב

אמר ריש לקיש האוכל אכילה גסה ביוה"כ פטור מ"ט (ויקרא כג, כט) אשר לא תעונה כתיב פרט למזיק

יומא פג:א

תניא רבי אומר כל השיעורין כולן בכזית חוץ מטומאת אוכלין ששינה הכתוב במשמען ושינו חכמים בשיעורין וראיה לדבר יוה"כ מאי שינה הכתוב במשמעו (ויקרא כג, כט) מלא תעונה ומאי שינו חכמים בשיעוריה ככותבת ומאי ראיה לדבר יוה"כ דאי מהתם הוה אמינא אורחא דקרא הוא

פסחים סח:ב

דתני חייא בר רב מדפתי (ויקרא כג, לב) ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש וכי בתשעה (תם) מתענין והלא בעשירי מתענין אלא לומר לך כל האוכל ושותה בתשעה בו מעלה עליו הכתוב כאילו מתענה תשיעי ועשירי

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יומא פא:ב

לכדתניא (ויקרא כג, לב) ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש יכול יתחיל ויתענה בתשעה ת"ל בערב אי בערב יכול משתחשך ת"ל בתשעה הא כיצד מתחיל ומתענה מבעוד יום מכאן שמוסיפין מחול על הקודש

ראש השנה כ:ב

אמר רב אשי לאכחושי סהדי אמר מר צריך שיהא לילה ויום מן החדש מנלן ר' יוחנן אמר (ויקרא כג, לב) מערב עד ערב ריש לקיש אמר (שמות יב, יח) עד יום האחד ועשרים לחדש בערב

ראש השנה ט:א

ביציאתו מנין ת"ל (ויקרא כג, לב) מערב עד ערב אין לי אלא יוה"כ שבתות מנין ת"ל תשבתו ימים טובים מנין ת"ל שבתכם

ראש השנה ט:א

מוסיפין מחול על קדש מנ"ל נפקא ליה מדתניא (ויקרא כג, לב) ועניתם את נפשותיכם בתשעה יכול בתשעה תלמוד לומר בערב אי בערב יכול משתחשך ת"ל בתשעה הא כיצד מתחיל ומתענה מבעוד יום מלמד שמוסיפין מחול על קדש

יומא פא:ב

ואין לי אלא בכניסתו ביציאתו מנין ת"ל (ויקרא כג, לב) מערב עד ערב

יומא פא:ב

אין לי אלא (ימים טובים שבתות) מנין ת"ל (ויקרא כג, לב) שבתכם

ברכות ח:ב

(ויקרא כג, לב) ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב וכי בתשעה מתענין והלא בעשרה מתענין אלא לומר לך כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו מתענה תשיעי ועשירי

יומא פא:ב

ואין לי אלא יוה"כ (ימים טובים) מנין ת"ל (ויקרא כג, לב) תשבתו

ביצה ל:ב

והאמר רב ששת משום ר' עקיבא מנין לעצי סוכה שאסורין כל שבעה שנאמר (ויקרא כג, לד) חג הסוכות שבעת ימים להשם

ביצה ל:ב

ותניא ר' יהודה בן בתירא אומר מנין שכשם שחל שם שמים על החגיגה כך חל שם שמים על הסוכה ת"ל **חג הסוכות שבעת ימים** להשם מה חג להשם אף סוכה להשם

סוכה ט:א

סוכה ישנה בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין ואיזו היא סוכה ישנה כל שעשאה קודם לחג שלשים יום אבל אם עשאה לשם חג אפילו מתחילת השנה כשרה: גמ' מ"ט דבית שמאי אמר קרא (ויקרא כג, לד) חג הסוכות שבעת ימים לה' סוכה העשויה לשם חג בעינין ובית הלל הוא מיבעי ליה לכדרב ששת דאמר רב ששת משום ר' עקיבא מנין לעצי סוכה שאסורין כל שבעה ת"ל חג הסוכות שבעת ימים להשם

ראש השנה כא:ב

ת"ר מנין שמחללין עליהן את השבת ת"ל (ויקרא כג, לז) אלה מועדי ה' אשר תקראו אותם במועדם יכול כשם שמחללין עד שיתקדשו כך מחללין עד שיתקיימו ת"ל אשר תקראו אותם על קריאתם אתה מחלל ואי אתה מחלל על קיומן

מגילה כ:ב

ולתקיעת שופר דכתיב (במדבר כט, א) יום תרועה יהיה לכם ולמוספין דכתיב (ויקרא כג, לז) דבר יום ביומו

ראש השנה כב:א

מי שראה את החדש ואינו יכול להלך מוליכים אותו על החמור אפי' במטה ואם צודה להם לוקחין בידן מקלות ואם היתה דרך רחוקה לוקחין בידם מזונות שעל מהלך לילה ויום מחללין את השבת ויוצאין לעדות החדש שנאמר (ויקרא כג, לז) אלה מועדי ה' אשר תקראו אותם במועדם

ראש השנה ז:א

אמר רב חסדא מהכא (ויקרא כג, לט) אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ איזהו חדש שיש בו אסיפה הוי ואומר זה תשרי

פסחים ה:א

שמע מינה לכדאמרן אי הכי התם נמי הראשון למה לי ותו התם דכתיב (ויקרא כג, לט) ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון אימר ראשון דמעיקרא משמע שאני התם דאמר קרא וביום השמיני שבתון מה שמיני שמיני דחג אף ראשון ראשון דחג

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יומא פא:א

ת"ל (ויקרא כג, ל) וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה על עיצומו של יום ענוש כרת ואינו ענוש כרת על תוספת מלאכה

יומא פא:א

למה נאמר מופנה להקיש ולדון ממנו גזרה שוה נאמר **עונש** בעינוי ונאמר **עונש** במלאכה מה מלאכה לא ענש אלא אם כן הזהיר אף עינוי לא ענש אלא אם כן הזהיר

סוכה מג:א

ור' אליעזר ביום ולא בלילה מנא ליה נפקא ליה מסיפא דקרא (ויקרא כג, מ) ושמתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים ימים ולא לילות ורבנן אי מהתם הוה אמינא לילף **ימים ימים** מסוכה מה להלן ימים ואפי' לילות אף כאן נמי ימים ואפי' לילות

יומא עד:ב

ואם נפשך לומר הרי הוא אומר (ויקרא כג, ל) והאבדתי את הנפש ההיא ענוי שהוא אבידת הנפש ואיזה זה זה אכילה ושתיה מאי ואם נפשך לומר וכי תימא בעריות קא מישתעי קרא הרי הוא אומר והאבדתי הנפש ענוי שיש בו אבידת נפש ואי זה זה אכילה ושתיה דבי רבי ישמעאל תנא נאמר כאן **ענוי** ונאמר להלן **ענוי** מה להלן ענוי רעבון אף כאן ענוי רעבון

סוכה מד:א

ערבה וניסוך המים הלכה למשה מסיני (דניאל ד, טז) אשתומם כשעה חדא ואמר שכחום וחזרו ויסדום

סוכה יא:ב

דתניא לולב בין אגוד בין שאינו אגוד כשר ר' יהודה אומר אגוד כשר שאינו אגוד פסול מ"ט דרבי יהודה יליף לקיחה לקיחה מאגודת אזוב כתיב התם (שמות יב, כב) ולקחתם אגודת אזוב וכתוב הכא (ויקרא כג, מ) ולקחתם לכם ביום הראשון מה להלן באגודה אף כאן נמי באגודה

סוכה מד:א

אמר רב זביד משמיה דרבא לולב דאורייתא עבדינן שבעה זכר למקדש ערבה דרבנן לא עבדינן לה שבעה זכר למקדש למאן אילימא לאבא שאול האמר (ויקרא כג, מ) ערבי נחל כתיב שתים אחת ללולב ואחת למקדש

יומא פא:א

נאמר מופנה להקיש ולדון ממנה גזירה שוה נאמר **עונש** בעינוי ונאמר **עונש** במלאכה מה מלאכה ענש והזהיר אף עינוי ענש והזהיר

סוכה כט:ב

קא פסיק ותני לא שנא ביו"ט ראשון ולא שנא ביום טוב שני בשלמא יבש הדר בעינן וליכא אלא גזול בשלמא יום טוב ראשון דכתיב (ויקרא כג, מ) לכם משלכם אלא ביום טוב שני אמאי לא א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי

שבת קלא:ב

ורבנן ההוא מיבעי ליה ביום ולא בלילה ור"א ביום ולא בלילה מנא ליה נפקא ליה (ויקרא כג, מ) מושמתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים ימים ולא לילות ורבנן איצטריך ס"ד אמינא נילף שבעת ימים מסוכה מה להלן ימים ואפילו לילות אף כאן ימים ואפילו לילות קמ"ל

סוכה לה:א

ת"ר (ויקרא כג, מ) פרי עץ הדר עץ שטעם עזו ופריו שוה הוי אומר זה אתרוג ואימא פלפלין

סוכה לג:ב

ת"ר (ויקרא כג, מ) ערבי נחל הגדילין על הנחל דבר אחר ערבי נחל שעלה שלה משוך נחל תניא איך ערבי נחל אין לי אלא ערבי נחל של בעל ושל הרים מניין ת"ל ערבי נחל מכל מקום

סוכה לג:א

דתניא לולב בין אגוד בין שאינו אגוד כשר ר' יהודה אומר אגוד כשר שאינו אגוד פסול מאי טעמא דר' יהודה יליף לקיחה לקיחה מאגודת אזוב כתיב הכא (ויקרא כג, מ) ולקחתם לכם ביום הראשון וכתוב התם (שמות יב, כב) ולקחתם אגודת אזוב מה להלן אגודה אף כאן אגודה

סוכה כז:ב

תניא ר' אליעזר אומר כשם שאין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון של חג בלולבו של חבירו דכתיב (ויקרא כג, מ) ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרין משלכם כך אין אדם יוצא ידי חובתו בסוכתו של חבירו דכתיב חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים משלך

סוכה מא:ב

מנה"מ דת"ר (ויקרא כג, מ) ולקחתם שתהא לקיחה ביד כל אחד ואחד לכם משלכם להוציא את השאול ואת הגזול מכאן אמרו חכמים אין אדם יוצא ידי חובתו ב"ט הראשון של חג בלולבו של חבירו אלא אם כן נתנו לו במתנה

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

פסחים ה:א

אלא מעתה (ויקרא כג, מ) ולקחתם לכם ביום הראשון הכי נמי ראשון דמעיקרא משמע שאני התם דכתיב ושמתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים מה שביעי שביעי לחג אף ראשון ראשון לחג

סוכה לד:ב

תניא רבי ישמעאל אומר (ויקרא כג, מ) פרי עץ הדר אחד כפת תמרים אחד עץ עבות שלשה ערבי נחל שתיים

סוכה מג:א

מן התורה בגבולין מנא לן דתניא (ויקרא כג, מ) ולקחתם שתהא לקיחה ביד כל אחד ואחד לכם משלכם להוציא את השאול ואת הגזול ביום ואפילו בשבת ראשון אפי' בגבולין

סוכה לב:א

תניא ר' יהודה אומר משום ר' טרפון (ויקרא כג, מ) כפות תמרים כפות אם היה פרוד יכפתנו אמר ליה רבינא לרב אשי ממאי דהאי כפות תמרים דלולבא הוא אימא חרותא בעינא כפות וליכא ואימא אופתא כפות מכלל דאיכא פרוד והאי כפות ועומד לעולם

מגילה כ:ב

מנלן דאמר קרא והימים האלה נזכרים ונעשים לקריאת ההלל דכתיב (תהלים קיג, ג) ממזרח שמש עד מבואו (רבי יוסי) אומר (תהלים קיח, כד) זה היום עשה ה' ולנטילת לולב דכתיב (ויקרא כג, מ) ולקחתם לכם ביום הראשון

סוכה לב:ב

תנו רבנן (ויקרא כג, מ) ענף עץ עבות שענפיו חופין את עצו ואי זה הוא הוי אומר זה הדס ואימא זיתא בעינן עבות וליכא ואימא דולבא בעינן ענפיו חופין את עצו וליכא ואימא הירדוף

פסחים לה:א

מתקיף לה רב פפא בשלמא עיסה דכתיב (במדבר טו, כ) עריסותיכם משלכם אתרוג נמי דכתיב (ויקרא כג, מ) ולקחתם לכם לכם משלכם יהא אלא מצה מי כתיב מצתכם

סוכה מה:ב

אמר רב הונא מ"ט דר' יוחנן בן ברוקה דכתיב (ויקרא כג, מ) כפות שנים אחת ללולב ואחת למזבח ורבנן אמרי כפת כתיב ר' לוי אומר כתמר מה תמר זה אין לו אלא לב אחד אף ישראל אין להם אלא לב אחד לאביהם שבשמים

ביצה יט:א

אמר עולא מחלוקת בשלמי חגיגה לסמוך ועולת ראייה ליקרב דבית שמאי סברי (ויקרא כג, מא) וחגותם אותו חג לה' חגיגה אין עולת ראייה לא וב"ה סברי לה' כל דלה' אבל נדרים ונדבות דברי הכל אין קריבין ב"ה

חגיגה ט:א

ומנין שאם לא חג יו"ט הראשון של חג שחוגג והולך את כל הרגל ויום טוב האחרון ת"ל (ויקרא כג, מא) בחדש השביעי תחגו אותו אי בחדש השביעי יכול יהא חוגג והולך החדש כולו ת"ל אותו אותו חוגג ואי אתה חוגג חוצה לו

פסחים ע:ב

ורבנן מ"ט לא דחי שבת הא ודאי קרבן ציבור הוא א"ר אילעא משום רבי יהודה בן ספרא אמר קרא (ויקרא כג, מא) וחגותם אותו חג לה' שבעת ימים בשנה שבעה שמונה הוו אלא מכאן לחגיגה שאינה דוחה את השבת

סוכה ו:ב

רבנן סברי יש אם למסורת (ויקרא כג, מב) בסכת בסכת הרי כאן ארבע דל חד לגופיה פשו להו תלתא שתיים כהלכתן ואתאי הלכתא וגרעתה לשלישית ואוקמה אטפח

קידושין לד:א

והרי סוכה דמצות עשה שהזמן גרמא דכתיב (ויקרא כג, מב) בסוכות תשבו שבעת ימים טעמא דכתב רחמנא האזרח להוציא את הנשים הא לאו הכי נשים חייבות אמר אביי איצטריך סלקא דעתך דכתיב בסוכות תשבו תשבו כעין תדורו מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו

סוכה ב:א

ורבא אמר מהכא (ויקרא כג, מב) בסוכות תשבו שבעת ימים אמרה תורה כל שבעת הימים צא מדירת קבע ושב בדירת עראי עד עשרים אמה אדם עושה דירתו דירת עראי למעלה מעשרים אמה אין אדם עושה דירתו דירת עראי אלא דירת קבע

סוכה מג:א

וסוכה גופה מנלן דת"ר (ויקרא כג, מב) בסוכות תשבו שבעת ימים ימים ואפי' לילות אתה אומר ימים ואפי' לילות או אינו אלא ימים ולא לילות ודין הוא נאמר כאן ימים ונאמר בלולב ימים מה להלן ימים ולא לילות אף כאן ימים ולא לילות או כלך לדרך זו נאמר כאן ימים ונאמר במלואים ימים מה להלן ימים ואפילו לילות אף כאן ימים ואפי' לילות נראה למי דומה דנין דבר שמצותו כל היום מדבר שמצותו כל היום ואל יוכיח דבר שמצותו שעה אחת

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

סוכה ט:ב

ת"ר (ויקרא כג, מב) בסוכות תשבו ולא בסוכה שתחת הסוכה ולא בסוכה שתחת האילן ולא בסוכה שבתוך הבית

סוכה לו:ב

ואמר רבא מ"ט דרבי יהודה קסבר לולב צריך אגד ואי מייתי מינא אחרינא הוה חמשה מיני ואמר רבא מינא אמינא לה דסיב ועיקרא דדיקלא מינא דלולבא הוא דתניא (ויקרא כג, מב) בסוכות תשבו סוכה של כל דבר דברי ר"מ ר' יהודה אומר אין סוכה נוהגת אלא בד' מינים שבלולב והדין נותן ומה לולב שאין נוהג בלילות כבימים אינו נוהג אלא בארבעת מינין סוכה שנוהגת בלילות כבימים אינו דין שלא תהא אלא בארבעת מינין

סוכה מג:ב

תשבו תשבו לגזרה שוה נאמר כאן **תשבו** ונאמר במלואים (ויקרא ח, לה) **תשבו** מה להלן ימים ואפי' לילות אף כאן ימים ואפילו לילות

סוכה כח:ב

והשתא דאמרת סוכה הלכתא קרא למה לי לרבות את הגרים סד"א (ויקרא כג, מב) האזרח בישראל אמר רחמנא ולא את הגרים קמ"ל

סוכה כח:ב

ת"ר כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי כיצד היו לו כלים נאים מעלן לסוכה מצעות נאות מעלן לסוכה אוכל ושותה ומטייל בסוכה מה"מ דת"ר (ויקרא כג, מב) תשבו כעין תדורו מכאן אמרו כל שבעת הימים עושה אדם סוכתו קבע וביתו עראי

סוכה כז:ב

וחכמים אומרים אע"פ שאמרו אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון בלולבו של חבירו אבל יוצא ידי חובתו בסוכתו של חבירו דכתיב (ויקרא כג, מב) כל האזרח בישראל ישבו בסוכות מלמד שכל ישראל ראויים לישב בסוכה אחת

סוכה כח:א

מה"מ דת"ר אזרח זה אזרח (ויקרא כג, מב) האזרח להוציא את הנשים כל לרבות את הקטנים

סוכה מג:א

ור' אליעזר ביום ולא בלילה מנא ליה נפקא ליה מסיפא דקרא (ויקרא כג, מ) ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים ימים ולא לילות ורבנן אי מהתם הוה אמינא לילף ימים ימים מסוכה מה להלן ימים ואפי' לילות אף כאן נמי ימים ואפי' לילות

עירובין ג:א

ורב נחמן בר יצחק הניחא אי לא סבירא ליה הא דרבה אלא אי סבירא ליה הא דרבה דאמר רבה כתיב (ויקרא כג, מג) למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי עד עשרים אמה אדם יודע שדר בסוכה למעלה מעשרים אמה אין אדם יודע משום דלא שלטא ביה עינא

סוכה ב:א

מנה"מ אמר רבה דאמר קרא (ויקרא כג, מג) למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל עד עשרים אמה אדם יודע שהוא דר בסוכה למעלה מעשרים אמה אין אדם יודע שדר בסוכה

פסחים עז:א

דכולהו ממועד אתו מנהני מילי דתנו רבנן (ויקרא כג, מד) וידבר משה את מועדי ה' מה תלמוד לומר לפי שלא למדנו אלא לתמיד ופסח שנאמר בהו במועדו ואפילו בשבת במועדו ואפילו בטומאה

ראש השנה כד:א

מנהני מילי א"ר חייא בר גמדא א"ר יוסי בן שאול אמר רבי אמר קרא (ויקרא כג, מד) וידבר משה את מועדי ה' מכאן שראש ב"ד אומר מקודש

שבת כב:ב

וקא מפיק להו לחולין מתיב רב ששת (ויקרא כד, ג) מחוץ לפרוכת העדות יערוך וכי לאורה הוא צריך והלא כל ארבעים שנה שהלכו בני ישראל במדבר לא הלכו אלא לאורו אלא עדות היא לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל

מגילה כא:א

ומה אני מקיים (ויקרא כד, ח) לפני ה' תמיד שלא יהא שולחן בלא לחם: דבר שמצותו בלילה כשר כל הלילה: לאתויי מאי לאתויי אכילת פסחים

יומא יז:ב

ונוטל חלה משתי חלות ארבע או חמש ממעשה לחם הפנים רבי אומר לעולם חמש שנאמר (ויקרא כד, ט) והיתה לאהרן ולבניו מחצה לאהרן ומחצה לבניו

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

סוטה כג:ב

האיש נסקל ערום כו' מ"ט (ויקרא כד, יד) ורגמו אותו מאי אותו אילימא אותו ולא אותה והכתיב (דברים יז, ה) והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההיא אלא אותו בלא כסותו ולא אותה בלא כסותה

פסחים צג:ב

קסבר מגדף היינו מברך השם וכתוב במברך את השם (ויקרא כד, טו) ונשא חטאו וגמר האי חטאו דהכא מחטאו דהתם מה להלן כרת אף כאן נמי כרת

יבמות קא:א

אמר רבי חנינא נאמר ברכה למטה ונאמר ברכה למעלה מה למעלה שאין בה שותפות אף למטה שאין בה שותפות

קידושין לב:ב

נאמר (שמות כא, יז) מקלל אביו ואמו מות יומת ונאמר (ויקרא כד, טו) איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו השהה הכתוב ברכת אב ואם לברכת המקום

חגיגה יא:ב

אלא מעתה דכתיב (ויקרא כד, טו) איש איש כי יקלל אלהיו (ויקרא כ, ט) איש איש אשר יתן מזרעו למולך הכי נמי אלא הנהו מיבעי ליה לרבות את הנכרים שמוזהרין על ברכת השם ועל ע"ז כישראל האי נמי מיבעי ליה לרבות את הנכרים שמוזהרין על העריות כישראל

נזיר מה:א

אשכחן כ"ג נזיר מנלן דתניא (במדבר ו, ו) כל ימי הזירו לה' על נפש מת לא יבא שומע אני אפי' נפש בהמה במשמע כענין שנאמר (ויקרא כד, יח) מכה נפש בהמה ת"ל על נפש מת לא יבא בנפש אדם הכתוב מדבר

כתובות לה:א

אמר ליה רב פפא לרבא הי מכה אילימא (ויקרא כד, כא) ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת האי בקטלא כתיב אלא האי מכה (ויקרא כד, יח) מכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש וסמך ליה ואיש כי יתן מום בעמיתו [כאשר עשה כן יעשה לו] והאי לאו

כתובות לב:ב

המביאן לידי מכות מביאן לידי תשלומין דברי ר"מ וחכמים אומרים כל המשלם אינו לוקה ונימא כל הלוקה אינו משלם א"ר אילעא בפירוש ריבתה תורה עדים זוממין לתשלומין היכן ריבתה תורה מכדי כתיב (דברים יט, יט) ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו (דברים יט, כא) יד ביד למה לי דבר הניתן מיד ליד ומאי ניהו ממון חובל בחבירו נמי מכדי כתיב (ויקרא כד, יט) כאשר עשה כן יעשה לו כן ינתן בו

כתובות לה:ב

א"ל רב חייא לרבא ולתנא דבי חזקיה דאמר מכה אדם ומכה בהמה ממאי דבחול כתיב וליכא לאיפלוגי דלמא בשבת כתיב דבהמה גופה איכא לאיפלוגי לא ס"ד דכתיב (ויקרא כד, כא) ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת היכי דמי אי דלא אתרו ביה מכה אדם אמאי יומת אלא פשיטא דאתרו ביה ואי בשבת מכה בהמה ישלמנה אלא לאו בחול

כתובות לה:א

אמר ליה רב פפא לרבא הי מכה אילימא (ויקרא כד, כא) ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת האי בקטלא כתיב אלא האי מכה (ויקרא כד, יח) מכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש וסמך ליה ואיש כי יתן מום בעמיתו [כאשר עשה כן יעשה לו] והאי לאו

כתובות לג:א

מתקיף לה רב סמא בריה דרב ירמיה אלא מעתה בן גרושה ובן חלוצה דלא מכאשר זמם קא מיתרבי ליבעי התראה אמר קרא (ויקרא כב, כב) משפט אחד יהיה לכם משפט השוה לכולכם

יבמות קכב:ב

דאמר רבי חנינא דבר תורה אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה וחקירה שנאמר (ויקרא כד, כב) משפט אחד יהיה לכם ומה טעם אמרו דיני ממונות אין צריכין דרישה וחקירה שלא תנעול דלת בפני לוי

קידושין סב:ב

אמר ר' יוחנן גר צריך שלשה מ"ט (ויקרא כד, כב) משפט כתיב ביה כדן מי יימר דמזדקקו ליה הני תלתא

דריים סא:ב

מכאן אמרו יובל אינו עולה למנין שבוע רבי יהודה אומר יובל עולה למנין שבוע אמרו לו לרבי יהודה הרי הוא אומר (ויקרא כה, ג) שנים תזרע שדך ואין כאן אלא חמש אמר להם לדבריכם הרי הוא אומר (ויקרא כה, כא) ועשת את התבואה לשלש השנים הרי כאן ארבע אלא איכא לאוקמה בשאר שני שבוע דילי נמי איכא לאוקמה בשאר שני שבוע

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

מועד קטן ג:א

ת"ל שדך לא כרמך לא כל מלאכה שבשדך לא וכל מלאכה שבכרמך לא יכול לא יקשקש תחת הזיתים ולא יעדר תחת הגפנים ולא ימלא נקעים מים ולא יעשה עוגיות לגפנים ת"ל שדך לא תזרע זריעה בכלל היתה ולמה יצתה **להקיש אליה** לומר לך מה זריעה מיוחדת עבודה שבשדה ושכרם אף כל שהיא עבודה שבשדה ושכרם מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא

ראש השנה ט:א

ר"ע אומר אינו צריך לומר חריש וקציר של שביעית שהרי כבר נאמר (**ויקרא כה, ז**) שדך לא תזרע וגו' אלא חריש של ערב שביעית הנכנס לשביעית וקציר של שביעית היוצא למוצאי שביעית

ראש השנה ט:א

ודמוסיפין מחול על קדש מנלן דתניא (**שמות לד, כא**) בחריש ובקציר תשבות ר"ע אומר אינו צריך לומר חריש וקציר של שביעית שהרי כבר נאמר (**ויקרא כה, ז**) שדך לא תזרע וגו' אלא חריש של ערב שביעית הנכנס לשביעית וקציר של שביעית היוצא למוצאי שביעית

ראש השנה ח:ב

ולשמיטין: מנלן דכתיב (**ויקרא כה, ז**) ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ וגמר שנה שנה מתשרי דכתיב (**דברים יא, יב**) מראשית השנה ולגמור שנה שנה מניסן דכתיב (**שמות יב, ב**) ראשון הוא לכם לחדשי השנה

ראש השנה ח:ב

ולשמיטין: מנלן דכתיב (**ויקרא כה, ז**) ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ

מועד קטן ג:א

רבא אמר אפילו תימא רבנן אבות אסור רחמנא תולדות לא אסור רחמנא דכתיב (**ויקרא כה, ז**) ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שדך לא תזרע מכדי זמירה בכלל זריעה ובצירה בכלל קצירה

מועד קטן ג:א

הרוצה לבטל יבוא ויבטל והני הלכתא נינהו קראי נינהו דתנן (**שמות לד, כא**) בחריש ובקציר תשבות ר' עקיבא אומר אין צריך לומר חריש וקציר של שביעית שהרי כבר נאמר (**ויקרא כה, ז**) שדך לא תזרע וכרמך לא תזמור אלא חריש של ערב שביעית

מועד קטן ג:א

ת"ל שדך לא כרמך לא כל מלאכה שבשדך לא וכל מלאכה שבכרמך לא יכול לא יקשקש תחת הזיתים ולא יעדר תחת הגפנים ולא ימלא נקעים מים ולא יעשה עוגיות לגפנים ת"ל שדך לא תזרע זריעה בכלל היתה ולמה יצתה **להקיש אליה** לומר לך מה זריעה מיוחדת עבודה שבשדה ושכרם אף כל שהיא עבודה שבשדה ושכרם מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא

סוכה מ:א

עלי קנים ועלי גפנים שגבנן לחובה על פני השדה לקטן לאכילה יש בהן משום קדוש' שביעית לקטן לעצים אין בהן משום קדושת שביעית שאני התם דאמר קרא (**ויקרא כה, ו**) לכם לאכלה לכם דומיא דלאכלה

חגיגה ד:ב

ת"ר טמא פטור מן הראייה דכתיב **ובאת שמה והבאתם** שמה כל שישנו בביאה ישנו בהבאה וכל שאינו בביאה אינו בהבאה

פסחים נב:ב

ולמה אמרו שלש ארצות לביעור שיהיו אוכלין בכל אחת ואחת עד שיכלה האחרון שבה מנא הני מילי אמר רב חמא בר עוקבא א"ר יוסי בר חנינא אמר קרא (**ויקרא כה, ז**) ולבהמתך ולחיה אשר בארצך כל זמן שחיה אוכלת מן השדה האכל לבהמה שבבית כלה לחיה אשר בשדה כלה לבהמתך מן הבית וגמירי דאין חיה שביהודה גדילה על פירות שבגליל ואין חיה שבגליל גדילה על פירות שביהודה

תענית ו:ב

דתנן עד מתי נהנין ושורפין בתבן ובקש של שביעית עד שתירד רביעה שניה מאי טעמא דכתיב (**ויקרא כה, ז**) ולבהמתך ולחיה אשר בארצך כל זמן שחיה אוכלת בשדה האכל לבהמתך בבית כלה לחיה מן השדה כלה לבהמתך מן הבית

שבת צו:ב

גמר העברה העברה מיו"כ כתיב הכא **ויעבירו** קול במחנה וכתוב התם (**ויקרא כה, ט**) **והעברת** שופר תרועה מה להלן ביום אסור אף כאן ביום אסור

ראש השנה ח:ב

וליובלות: יובלות באחד בתשרי הוא יובלות בי' בתשרי הוא דכתיב (**ויקרא כה, ט**) ביום הכפורים תעבירו שופר

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

ראש השנה כז:ב

אמר רב פפא לא תימא דהפכיה ככתונא אלא שהרחיב את הקצר וקיצר את הרחב מ"ט כדרב מתנה דאמר רב מתנה (ויקרא כה, ט) והעברת דרך העברתו בעינן

ראש השנה לא:

דרב הונא אהא אהא דכתיב (ויקרא כה, ט) ביום הכפורים תעבירו שופר בכל ארצכם מלמד שכל יחיד ויחיד חייב לתקוע

ראש השנה לד:א

ושלש תרועות נאמרו בר"ה (ויקרא כג, כד) שבתון זכרון תרועה (במדבר כט, א) יום תרועה (ויקרא כה, ט) והעברת שופר תרועה ושתי תקיעות לכל אחת ואחת מצינו למדין שלש תרועות ושש תקיעות נאמרו בר"ה שתיים מדברי תורה ואחת מדברי סופרים

שבת קלא:ב

ורבנן הוא מיבעי ליה ביום ולא בלילה ור"א ביום ולא בלילה מנא ליה נפקא ליה (ויקרא כה, ט) מביום הכפורים תעבירו שופר בכל ארצכם וגמרי מהדי וליכתוב רחמנא בשופר וליתו הנך וליגמרו מיניה מתקיעת שופר דראש השנה ליכא למיגמר שכן מכנסת זכרונות של ישראל לאביהן שבשמים מתקיעות שופר

ראש השנה לג:ב

תנו רבנן מנין שבשופר ת"ל (ויקרא כה, ט) והעברת שופר תרועה אין לי אלא ביובל בראש השנה מנין תלמוד לומר בחדש השביעי שאין תלמוד לומר בחדש השביעי ומה תלמוד לומר בחדש השביעי שיהיו כל תרועות של חדש שביעי זה כזה ומנין שפשוטה לפניה ת"ל והעברת שופר תרועה ומנין שפשוטה לאחריה ת"ל תעבירו שופר ואין לי אלא ביובל בראש השנה מנין ת"ל בחדש השביעי

דברים סא:א

יין שאני טועם יובל מאי שנת חמשים כלפני חמשים או כלאחר חמשים ת"ש דתניא פלוגתא דרבי יהודה ורבנן (ויקרא כה, ז) וקדשתם את שנת החמשים שנה שנת החמשים אתה מונה ואי אתה מונה שנת חמשים ואחת

ראש השנה ח:ב

מני רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא היא דתניא (ויקרא כה, ז) וקדשתם את שנת החמשים שנה מה ת"ל לפי שנאמר ביוה"כ יכול לא תהא מתקדשת אלא מיוה"כ ואילך ת"ל וקדשתם את שנת החמשים מלמד שמתקדשת והולכת מתחילתה

ראש השנה ט:ב

מ"ט אמר קרא (ויקרא כה, ז) וקראתם דרור בארץ וקסבר מקרא נדרש לפניו ולא לפני פניו דכולי עלמא דרור לשון חירות מאי משמע דתניא אין דרור אלא לשון חירות

קידושין לח:ב

שילוח עבדים חובת הגוף היא סד"א הואיל וכתוב (ויקרא כה, ז) וקראתם דרור בארץ בארץ אין בחוצה לארץ לא תלמוד לומר יובל היא מכל מקום אם כן מה תלמוד לומר בארץ בזמן שהדרור נוהג בארץ נוהג בחוצה לארץ אין דרור נוהג בארץ אינו נוהג בחוצה לארץ

ראש השנה כד:א

תניא פלימו אומר בזמנו אין מקדשין אותו שלא בזמנו מקדשין אותו ר"א [בר"ש] אומר בין כך ובין כך אין מקדשין אותו שנאמר (ויקרא כה, ז) וקדשתם את שנת החמשים שנים אתה מקדש ואי אתה מקדש חדשים

קידושין טו:א

אמר מר אי בנרצע הרי כבר אמור מאי היא דתניא (ויקרא כה, ז) ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו במה הכתוב מדבר אי במוכר עצמו הרי כבר אמור אי במכרוהו ב"ד הרי כבר אמור הא אין הכתוב מדבר אלא בנרצע שתיים ושלוש שנים לפני היובל שהיובל מוציא

קידושין נח:א

הניחא למאן דאמר אין מלמדין אלא למאן דאמר מלמדין מאי איכא למימר מיעוטי כתיבי כתיב הכא (דברים ז, כו) כי חרם הוא וכתוב התם (ויקרא כה, יא) יובל היא היא אין מידי אחרינא לא

ראש השנה ח:ב

מה תלמוד לומר לפי שנאמר וקדשתם את שנת החמשים יכול כשם שמתקדשת והולכת מתחילתה כך מתקדשת והולכת בסופה ואל תתמה שהרי מוספין מחול על קדש תלמוד לומר (ויקרא כה, יא) יובל היא שנת החמשים שנת החמשים אתה מקדש ואי אתה מקדש שנת החמשים ואחת

קידושין נג:א

והרי שביעית דכתיב בה (ויקרא כה, יב) יובל הוא קדש תהיה לכם ותנן המקדש בפירות שביעית מקודשת דלא כתיב ביה לה

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

סוכה מ:ב

ור' אלעזר האי קרא דר' יוחנן מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדתניא [\(ויקרא כה, יב\)](#) כי יובל היא קדש מה קדש תופס את דמיו אף שביעית תופסת את דמיה

קידושין נח:א

עבודת כוכבים הא דאמרן שביעית מאי היא [\(ויקרא כה, יב\)](#) יובל היא קודש תהיה לכם מה קודש תופס את דמיו אף שביעית תופסת דמיה אי מה קודש תופס את דמיו ויוצא לחולין אף שביעית תופסת דמיה ויוצא לחולין

סוכה מ:ב

אמר ר' אלעזר אין שביעית מתחללת אלא דרך מקח ורבי יוחנן אמר בין דרך מקח בין דרך חילול מ"ט דר' אלעזר דכתיב [\(ויקרא כה, יג\)](#) בשנת היובל הזאת וגו' [וסמך ליה](#) וכי תמכרו ממכר דרך מקח ולא דרך חילול ורבי יוחנן מ"ט דכתיב כי יובל היא קדש מה קדש בין דרך מקח בין דרך חילול אף שביעית בין דרך מקח בין דרך חילול

קידושין כ:א

דתניא רבי יוסי ברבי חנינא אומר בא וראה כמה קשה אבקה של שביעית אדם נושא ונותן בפירות שביעית לסוף מוכר את מטלטליו שנאמר [\(ויקרא כה, יג\)](#) בשנת היובל תשובו איש אל אחוזתו [וסמך ליה](#) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך דבר הנקנה מיד ליד לא הרגיש לסוף מוכר את שדותיו שנאמר [\(ויקרא כה, כה\)](#) כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו לא באת לידו עד שמוכר את ביתו שנאמר [\(ויקרא כה, כט\)](#) כי ימכור בית מושב עיר חומה

קידושין כו:א

ושאין להם אחריות אין נקנין אלא במשיכה: מנלן דכתיב [\(ויקרא כה, יד\)](#) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך דבר הנקנה מיד ליד ולר' יוחנן דאמר דבר תורה מעות קונות מאי איכא למימר תנא תקנתא דרבנן קתני

פסחים נא:ב

וחל"א כל הספיחין אסורים ותרוייהו אליבא דר' עקיבא דתניא [\(ויקרא כה, כ\)](#) הן לא נזרע ולא נאסוף את תבואתנו א"ר עקיבא וכי מאחר שאין זורעין מהיכא אוספין מכאן לספיחין שהן אסורין

נדרים סא:ב

מכאן אמרו יובל אינו עולה למנין שבוע רבי יהודה אומר יובל עולה למנין שבוע אמרו לו לרבי יהודה הרי הוא אומר [\(ויקרא כה, ג\)](#) שנים תזרע שדך ואין כאן אלא חמש אמר להם לדבריכם הרי הוא אומר [\(ויקרא כה, כא\)](#) ועשת את התבואה לשלש השנים הרי כאן ארבע אלא איכא לאוקמה בשאר שני שבוע דילי נמי איכא לאוקמה בשאר שני שבוע

ראש השנה יג:א

מתקיף לה רבי חנינא ומי מצית אמרת דהאי אסיף קציר הוא והכתיב [\(דברים טז, יג\)](#) באספך מגרנך ומיקבך ואמר מר בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר א"ר זירא הא מילתא הואי בידן ואתא רבי חנינא שדא ביה נרגא אלא מנלן דתניא רבי יונתן בן יוסף אומר [\(ויקרא כה, כא\)](#) ועשת את התבואה לשלש השנים אל תקרי לשלש אלא לשליש

ראש השנה יג:ב

והא מיבעי ליה לגופיה כתיב קרא אחרינא [\(ויקרא כה, כב\)](#) וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית תנן התם האורז והדוחן והפרגין והשומשמין שהשרישו לפני ר"ה מתעשרין לשעבר ומותרין בשביעית ואם לאו אסורין בשביעית ומתעשרין לשנה הבאה

גיטין מז:א

אמר רבה אע"פ שאין קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע מידי מעשר שנאמר [\(ויקרא כה, כג\)](#) כי לי הארץ לי קדושת הארץ

קידושין כ:א

דתניא רבי יוסי ברבי חנינא אומר בא וראה כמה קשה אבקה של שביעית אדם נושא ונותן בפירות שביעית לסוף מוכר את מטלטליו שנאמר [\(ויקרא כה, יג\)](#) בשנת היובל תשובו איש אל אחוזתו [וסמך ליה](#) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך דבר הנקנה מיד ליד לא הרגיש לסוף מוכר את שדותיו שנאמר [\(ויקרא כה, כה\)](#) כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו לא באת לידו עד שמוכר את ביתו שנאמר [\(ויקרא כה, כט\)](#) כי ימכור בית מושב עיר חומה

קידושין כ:א

לא באת לידו עד שמוכר את עצמו שנאמר [\(ויקרא כה, כה\)](#) וכי ימוך אחיך ונמכר לך לא לך אלא לגר שנאמר [\(ויקרא כה, מז\)](#) לגר ולא לגר צדק אלא לגר תושב שנאמר גר תושב משפחת גר זה עובד כוכבים כשהוא אומר לעקר

קידושין ט:א

אמר רבא התם מעניינא דקרא והכא מעניינא דקרא התם כתיב [\(ויקרא כה, כה\)](#) ומכר מאחוזתו במוכר תלה רחמנא הכא כתיב [\(דברים יג, יג\)](#) כי יקח בבעל תלה רחמנא

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

קידושין כ:ב

בעא מיניה רב הונא בר חיננא מרב ששת עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים נגאל לחצאין או אינו נגאל לחצאין גאולתו (ויקרא כה, כו) גאולתו משדה אחוזה גמר מה שדה אחוזה אינו נגאל לחצאין אף האי נמי אינו נגאל לחצאין או דילמא לקולא אמרינן לחומרא לא אמרינן

כתובות נז:ב

אמר רב חסדא דאמר קרא (בראשית כד, נה) ויאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור מאי ימים אילימא תרי יומי משתעי איניש הכי אמרו ליה תרי יומי אמר להו לא אמרו ליה עשרה יומי אלא מאי ימים שנה דכתיב (ויקרא כה, כט) ימים תהיה גאולתו

קידושין כ:א

דתניא רבי יוסי ברבי חנינא אומר בא וראה כמה קשה אבקה של שביעית אדם נושא ונותן בפירות שביעית לסוף מוכר את מטלטליו שנאמר (ויקרא כה, יג) בשנת היובל תשובו איש אל אחוזתו וסמך ליה וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך דבר הנקנה מיד ליד לא הרגיש לסוף מוכר את שדותיו שנאמר (ויקרא כה, כה) כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו לא באת לידו עד שמוכר את ביתו שנאמר (ויקרא כה, כט) כי ימכור בית מושב עיר חומה

נזיר ה:א

ונזיר עולם היכא כתיב דתניא רבי אומר אבשלום נזיר עולם היה שנאמר (שמואל ב טו, ז) ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון ומגלח אחד לשנים עשר חדש שנא' (שמואל ב יד, כו) ויהי מקץ ימים לימים ויליף (ויקרא כה, כט) ימים ימים מבתי ערי חומה מה התם י"ב חדש אף כאן י"ב חדש

מגילה ג:ב

א"ר ירמיה שיושבת בנחל וא"ר יהושע בן לוי כרך שישב ולבסוף הוקף נדון ככפר מ"ט דכתיב (ויקרא כה, כט) ואיש כי ימכור בית מושב עיר חומה שהוקף ולבסוף ישב ולא שישב ולבסוף הוקף

קידושין כא:ב

ת"ש מה ת"ל (ויקרא כה, מח) יגאלנו יגאלנו ג' פעמים לרבות כל הגאולות שנגאלות כסדר הזה מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עברי הנמכר לישראל לא בתי חצרים ושדה אחוזה בתי חצרים בהדיא כתיב בהו (ויקרא כה, לא) על שדה הארץ יחשב

קידושין כא:א

לא באת לידו עד שלוה ברבית שנא' (ויקרא כה, לה) וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך וסמך ליה אל תקח מאתו

נדרים סה:ב

אמר ר"מ פותחין לו מן הכתוב שבתורה ואומרינן לו אילו היית יודע שאתה עובר על (ויקרא יט, יח) לא תקום ועל לא תטור ועל (ויקרא יט, יז) לא תשנא את אחיך בלבבך (ויקרא יט, יח) ואהבת לרעך כמוך (ויקרא כה, לו) וחי אחיך עמך שהוא עני ואין אתה יכול לפרנסו אמר אילו הייתי יודע שהוא כן לא הייתי נודר הרי זה מותר

כתובות קי:ב

שכל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוה וכל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה שנא' (ויקרא כה, לח) לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים

מגילה י:ב

דתניא ר' אלעזר בר' יוסי אמר (ויקרא כה, ל) אשר לוא חומה אע"פ שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן

מגילה ה:ב

והכתיב (יהושע יט, לה) וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת וקיימא לן רקת זו טבריא היינו טעמא דמספקא ליה משום דחד גיסא שורא דימא הות אי הכי אמאי מספקא ליה ודאי לאו חומה היא דתניא (ויקרא כה, ל) אשר לו חומה ולא שור איגר סביב פרט לטבריא שימה חומתה לענין בתי ערי חומה לא מספקא ליה כי קא מספקא ליה לענין מקרא מגילה

קידושין טז:א

ביובל:דכתיב (ויקרא כה, מ) עד שנת היובל יעבד עמך

ראש השנה ו:ב

אלא למאן דלית ליה כסדרן היכי משכחת לה בשלמא לרבי משכחת לה בשנה מעוברת דתניא (ויקרא כה, ל) שנה תמימה רבי אומר מונה ג' מאות וששים וחמשה יום כמנין ימות החמה וחכ"א מונה י"ב חדש מיום ליום ואם נתעברה שנה נתעברה לו משכחת לה

מגילה ג:ב

והא תניא רבי אליעזר בר יוסי אומר (ויקרא כה, ל) אשר לוא חומה אף על פי שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן אלא מאי חרב שחרב מעשרה בטלנין ואמר ריב"ל

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

יומא סה:ב

גזירה היא גופה חטאת שעברה שנתה היא לא קשיא כרבי דתניא (ויקרא כה, ל) שנה תמימה מונה שלש מאות וששים וחמשה יום כמנין ימות החמה דברי ר' וחכ"א מונה שנים עשר חדש מיום ליום

קידושין יד:ב

אשכחן מכרוהו ב"ד הואיל ונמכר בעל כורחו מוכר עצמו מנלן יליף (דברים טו, יח) שכיר (ויקרא כה, מ) שכיר

קידושין כב:א

ת"ר (ויקרא כה, מא) ויצא מעמך הוא ובניו עמו א"ר שמעון אם הוא נמכר בניו ובנותיו מי נמכרים מכאן שרבו חייב במזונות בניו

קידושין כא:ב

יעשה בעל מום אמר רבה בר רב שילא אמר קרא (ויקרא כה, מא) ושב אל משפחתו למוחזק שבמשפחתו

קידושין כא:ב

יעשה בעל מום אמר רבה בר רב שילא אמר קרא (ויקרא כה, מא) ושב אל משפחתו למוחזק שבמשפחתו

קידושין טו:א

דתניא (ויקרא כה, מא) ושב אל משפחתו אמר ר"א בן יעקב במה הכתוב מדבר אי במוכר עצמו הרי כבר אמור אי בנרצע הרי כבר אמור הא אין הכתוב מדבר אלא במכרוהו ב"ד שתים ושלש שנים לפני היובל שהיובל מוציאו

יבמות מו:א

לא שנו אלא בלוקח מן העובד כוכבים אבל עובד כוכבים גופיה קני דכתיב (ויקרא כה, מה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו אתם קונים מהם ולא הם קונים מכם ולא הם קונים זה מזה ולא הם קונים מכם

קידושין סז:ב

כדתניא מנין לא' מן האומות שבא על הכנענית והוליד בן שאתה רשאי לקנותו בעבד תלמוד לומר (ויקרא כה, מה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו

יבמות עח:ב

מנין לאחד מן האומות שבא על הכנענית והוליד בן שאתה רשאי לקנותו בעבד שנאמר (ויקרא כה, מה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו יכול אפי' אחד מן הכנענים שבא על אחת מן האומות והוליד בן שאתה רשאי לקנותו בעבד ת"ל אשר הולידו בארצכם מן הנולדים בארצכם ולא מן הגרים בארצכם

סוטה ג:ב

יכול אף הכנעני שבא על אחת מן האומות והוליד ממנה בן שאתה רשאי לקנותו בעבד ת"ל (ויקרא כה, מה) אשר הולידו בארצכם מן הנולדים בארצכם ולא מן הגרים בארצכם ר"ע ממהם תקנו נפקא לעולם בהם תעבודו למה לי לחובה ורבי ישמעאל בהם ולא באחיכם

קידושין סז:ב

יכול אף עבד שבא על שפחה מן האומות והוליד בן שאתה רשאי לקנותו בעבד ת"ל (ויקרא כה, מה) אשר הולידו בארצכם מן הנולדים בארצכם ולא מן הגרים בארצכם

גיטין לז:ב

דאמר ריש לקיש מנין לעובד כוכבים שקנה את העובד כוכבים למעשה ידיו שנאמר (ויקרא כה, מה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו אתם קונים מהם

מגילה כג:ב

אמר רבי אבהו באומר דמי עלי דתניא האומר דמי עלי שמין אותו כעבד ועבד איתקש לקרקעות דכתיב (ויקרא כה, מו) והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לרשת אחוזה

כתובות מג:א

בת הניזונת מן האחין מעשה ידיה לעצמה אמר רב כהנא מ"ט דכתיב (ויקרא כה, מו) והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם אותם לבניכם ולא בנותיכם לבניכם מגיד שאין אדם מוריש זכות בתו לבנו

גיטין לט:א

אמר רב נחמן קסבר עולא עבדו דגר כי אשתו מה אשתו משתלחה בלא גט אף עבדיו משתלחים בלא גט אי הכי אפי' ישראל נמי אמר קרא (ויקרא כה, מו) והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לרשת אחוזה

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

גיטין לח:ב

אמר רב יהודה אמר שמואל כל המשחרר עבדו עובר בעשה שנאמר [\(ויקרא כה, מו\)](#) לעולם בהם תעבודו מיתבי מעשה בר' אליעזר שנכנס בבית הכנסת ולא מצא עשרה ושחרר עבדו והשלימו לעשרה מצוה שאני

קידושין טז:ב

דתניא [\(ויקרא כה, מו\)](#) והתנחלתם אותם לבניכם אחרים אותם לבניכם ולא בנותיכם לבניכם מכאן שאין אדם מוריש זכות בתו לבנו

קידושין טז:א

ומאי ניהו חזקה אמר קרא [\(ויקרא כה, מו\)](#) והתנחלתם אותם לבניכם אחרים אותם בחזקה ולא אחר בחזקה ואימא אותם בשטר ולא אחר בשטר

כתובות מג:ב

אמר רבי זירא א"ר מתנה אמר רב בת הניזונת מן האחין מעשה ידיה לעצמה דכתיב [\(ויקרא כה, מו\)](#) והתנחלתם אותם לבניכם אחרים אותם לבניכם ולא בנותיכם

קידושין כב:ב

מנלן דכתיב [\(ויקרא כה, מו\)](#) והתנחלתם אותם לבניכם אחרים לרשת אחוזה [הקישון](#) הכתוב לשדה אחוזה מה שדה אחוזה נקנה בכסף בשטר ובחזקה אף עבד כנעני נקנה בכסף בשטר ובחזקה

זיר סא:ב

ואימא טהרה הוא דלא הויה ליה טומאה הויה ליה א"ק ואיש אשר יטמא ולא יתחטא רב אחא בר יעקב אמר שאני הכא דא"ק [\(ויקרא כה, מו\)](#) והתנחלתם אותם לבניכם אחרים כל שיש לו נחלה יש לו טומאה וכל שאין לו נחלה אין לו טומאה

סוטה ג:א

[\(ויקרא כה, מו\)](#) לעולם בהם תעבודו רשות דברי רבי ישמעאל ר' עקיבא אומר חובה

סוטה ג:ב

דתנא דבי רבי ישמעאל כל פרשה שנאמרה ונישנית לא נישנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה [\(ויקרא כה, מו\)](#) לעולם בהם תעבודו רשות דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר חובה

סוטה ג:ב

דתניא מנין לאחד מן האומות שבא על הכנענית והוליד ממנה בן שאתה רשאי לקנותו בעבד ת"ל [\(ויקרא כה, מה\)](#) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו

קידושין כב:ב

אי מה שדה אחוזה חוזרת לבעלים ביובל אף עבד כנעני חוזר לבעלים ביובל תלמוד לומר [\(ויקרא כה, מו\)](#) לעולם בהם תעבודו

ברכות מז:ב

מעשה ברבי אליעזר שנכנס לבית הכנסת ולא מצא עשרה ושחרר עבדו והשלימו לעשרה שחרר אין לא שחרר לא תרי אצטריכו שחרר חד ונפיק בחד והיכי עביד הכי והאמר רב יהודה כל המשחרר עבדו עובר בעשה שנאמר [\(ויקרא כה, מו\)](#) לעולם בהם תעבודו לדבר מצוה שאני מצוה הבאה בעבירה היא מצוה דרבים שאני

קידושין כא:ב

לא באת לידו עד שמוכר את עצמו שנאמר [\(ויקרא כה, כה\)](#) וכי ימוך אחיך ונמכר לך לא לך אלא לגר שנאמר [\(ויקרא כה, מז\)](#) לגר ולא לגר צדק אלא לגר תושב שנאמר גר תושב משפחת גר זה עובד כוכבים כשהוא אומר לעקר

יבמות מו:א

אילימא למעשה ידיו אטו עובד כוכבים לא קני ליה לישראל למעשה ידיו והכתיב [\(ויקרא כה, מז\)](#) או לעקר משפחת גר ואמר מר משפחת גר זה העובד כוכבים אלא לאו לגופיה וקאמר רחמנא אתם קונין מהם אפילו גופיה פריך

קידושין טו:ב

אמר רב נחמן בר יצחק לעולם יליף שכיר ושכיר ושאני הכא דאמר קרא [\(ויקרא כה, מח\)](#) יגאלנו לזה ולא לאחר

קידושין כא:ב

ת"ש מה ת"ל [\(ויקרא כה, מח\)](#) יגאלנו יגאלנו יגאלנו ג' פעמים לרבות כל הגאולות שנגאלות כסדר הזה מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עברי הנמכר לישראל לא בתי חצרים ושדה אחוזה בתי חצרים בהדיא כתיב בהו [\(ויקרא כה, לא\)](#) על שדה הארץ יחשב

קידושין כב:ב

אמר ליה התם הא אהדריה קרא דתני דבי רבי ישמעאל הואיל והלך זה ונעשה כומר לעבודת כוכבים אימא לידחי אבן אחר הנופל תלמוד לומר [\(ויקרא כה, מח\)](#) אחרי נמכר גאולה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

קידושין כא:

ת"ש בכל גאולה תתנו לרבות בתים ועבד עברי מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עברי הנמכר לישראל לא עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים בהדיא כתיב ביה (ויקרא כה, מט) או דודו או בן דודו יגאלנו

יבמות נד:

אמר רבא אתיא דודו כתיב הכא (ויקרא כ, כ) ערות דודו גלה וכתבי התם (ויקרא כה, מט) או דודו או בן דודו יגאלנו מה להלן מן האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא מן האם והתם מנלן אמר קרא ממשפחתו יגאלנו משפחת אב קרויה משפחה משפחת אם אינה קרויה משפחה

קידושין טו:

אלא בהאי קרא קמיפלגי (ויקרא כה, מט) או דודו או בן דודו יגאלנו זה גאולת קרובים (ויקרא כה, מט) או השיגה ידו זה גאולת עצמו ונגאל זו גאולת אחרים ר' יוסי הגלילי סבר מקרא נדרש לפניו שדי גאולת קרובים אגאולת עצמו מה גאולת עצמו לשחרור אף גאולת קרובים לשחרור ור"ע סבר מקרא נדרש לאחריו שדי גאולת אחרים אגאולת עצמו מה גאולת עצמו לשחרור אף גאולת אחרים לשחרור

קידושין כא:

ת"ש בכל גאולה תתנו לרבות בתים ועבד עברי מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עברי הנמכר לישראל לא עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים בהדיא כתיב ביה (ויקרא כה, מט) או דודו או בן דודו יגאלנו

קידושין יז:

הנרצע והנמכר לעובד כוכבים אינו עובד לא את הבן ולא את האב: נרצע דכתבי (שמות כא, ו) ורצע אדוניו את אזנו במרצע ועבדו: לעולם ולא את הבן ואת הבת נמכר לעובד כוכבים מנין אמר חזקיה אמר קרא (ויקרא כה, ג) וחשב עם קונוה ולא עם יורשי קונוה

קידושין טז:

תנא וקונה את עצמו בכסף ובשוה כסף ובשטר בשלמא כסף דכתיב (ויקרא כה, נא) מכסף מקנתו שוה כסף נמי (ויקרא כה, נא) ישיב גאולתו אמר רחמנא לרבות שוה כסף ככסף

קידושין כא:

ת"ר נמכר במנה והשביח ועמד על מאתים מנין שאין מחשבין לו אלא מנה שנאמר (ויקרא כה, נא) מכסף מקנתו נמכר במאתים והכסף ועמד על מנה מנין שאין מחשבין לו אלא מנה תלמוד לומר (ויקרא כה, נב) כפי שניו אין לי אלא עבד הנמכר לעובד כוכבים הואיל ונגאל בקרובים ידו על התחתונה נמכר לישראל מנלן ת"ל שכיר שכיר לגזירה שוה

קידושין טז:

תנא וקונה את עצמו בכסף ובשוה כסף ובשטר בשלמא כסף דכתיב (ויקרא כה, נא) מכסף מקנתו שוה כסף נמי (ויקרא כה, נא) ישיב גאולתו אמר רחמנא לרבות שוה כסף ככסף

קידושין יד:

בד עברי נקנה בכסף מנלן אמר קרא (ויקרא כה, נא) מכסף מקנתו מלמד שנקנה בכסף

קידושין כב:

אמר רב נחמן בר יצחק תרי קראי כתיבי כתיב (ויקרא כה, נא) אם עוד רבות בשנים וכתבי (ויקרא כה, נב) ואם מעט נשאר בשנים וכי יש שנים מרובות ויש שנים מועטות אלא נתרבה כספו מכסף מקנתו נתמעט כספו כפי שניו

קידושין ח:

אמר רב יוסף מנא אמינא לה דתניא (ויקרא כה, נא) מכסף מקנתו בכסף הוא נקנה ואינו נקנה בתבואה וכלים

קידושין ח:

היכי דמי אילימא דלא מקנו בהו כלל (ויקרא כה, נא) ישיב גאולתו אמר רחמנא לרבות שוה כסף ככסף ואי דלית בהו שוה פרוטה מאי איריא תבואה וכלים אפי' כסף נמי אלא לאו דאית בהו שוה פרוטה וכיון דלא קייצי לא ואידך ה"ק בתורת כסף הוא נקנה ואין נקנה בתורת תבואה וכלים

קידושין כב:

אמר רב נחמן בר יצחק תרי קראי כתיבי כתיב (ויקרא כה, נא) אם עוד רבות בשנים וכתבי (ויקרא כה, נב) ואם מעט נשאר בשנים וכי יש שנים מרובות ויש שנים מועטות אלא נתרבה כספו מכסף מקנתו נתמעט כספו כפי שניו

קידושין כא:

ת"ר נמכר במנה והשביח ועמד על מאתים מנין שאין מחשבין לו אלא מנה שנאמר (ויקרא כה, נא) מכסף מקנתו נמכר במאתים והכסף ועמד על מנה מנין שאין מחשבין לו אלא מנה תלמוד לומר (ויקרא כה, נב) כפי שניו אין לי אלא עבד הנמכר לעובד כוכבים הואיל ונגאל בקרובים ידו על התחתונה נמכר לישראל מנלן ת"ל שכיר שכיר לגזירה שוה

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

קידושין טו:ב

ויקרא כה, נד ואם לא יגאל באלה רבי אומר באלה הוא נגאל ואין נגאל בשש שיכול והלא דין הוא ומה מי שאינו נגאל באלה נגאל בשש זה שנגאל באלה אינו דין שנגאל בשש ת"ל באלה באלה הוא נגאל ואין נגאל בשש

קידושין כב:ב

ור"ש ב"ר היה דורש את המקרא הזה כמין חומר מה נשתנה דלת ומזוזה מכל כלים שבבית אמר הקב"ה דלת ומזוזה שהיו עדים במצרים בשעה שפסחתי על המשקוף ועל שתי המזוזות ואמרת **כי לי בני ישראל עבדים** ולא עבדים לעבדים והוצאתים מעבדות לחירות והלך זה וקנה אדון לעצמו ירצע בפניהם

קידושין כב:ב

רבן יוחנן בן זכאי היה דורש את המקרא הזה כמין חומר מה נשתנה און מכל אברים שבגוף אמר הקב"ה און ששמעה קולי על הר סיני בשעה שאמרת ויקרא כה, נה כי לי בני ישראל עבדים ולא עבדים לעבדים והלך זה וקנה אדון לעצמו ירצע

מגילה כב:ב

ורב לא נפל על אנפיה מ"ט רב לא נפיל על אפיה רצפה של אבנים היתה ותניא ויקרא כו, א ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה עליה אי אתה משתחוה בארצכם אבל אתה משתחוה על אבנים של בית המקדש

קידושין סא:ב

בשלמא לר' מאיר היינו דכתיב ויקרא כו, ג אם בחקותי תלכו ויקרא כו, טו ואם בחקותי תמאסו אלא לר' חנינא בן גמליאל למה לי איצטריך ס"ד אמינא אם בחקותי תלכו ברכה אם בחקותי תמאסו לא ברכה ולא קללה קא משמע לן

תענית כב:ב

ת"ר ויקרא כו, ד ונתתי גשמיכם בעתם לא שכורה ולא צמאה אלא בינונית שכל זמן שהגשמים מרובין מטשטשין את הארץ ואינה מוציאה פירות

עירובין ב:א

והא כי כתיב ההיא במשכן כתיב אלא אשכחן מקדש דאיברי משכן ומשכן דאיברי מקדש בשלמא מקדש דאיברי משכן דכתיב ויקרא כו, ד ונתתי (את) משכני בתוכם אלא משכן דאיברי מקדש מנלן אילימא מדכתיב במדבר י, כא ונשאו הקהתים נושאי המקדש והקימו את המשכן עד בואם

תענית כב:ב

אמר רבי (יוחנן) מפני מה נענש יאשיהו מפני שהיה לו לימלך בירמיהו ולא נמלך מאי דרש ויקרא כו, ו וחרב לא תעבור בארצכם מאי חרב אילימא חרב שאינה של שלום והכתיב ונתתי שלום בארץ אלא אפילו של שלום

קידושין סא:ב

בשלמא לר' מאיר היינו דכתיב ויקרא כו, ג אם בחקותי תלכו ויקרא כו, טו ואם בחקותי תמאסו אלא לר' חנינא בן גמליאל למה לי איצטריך ס"ד אמינא אם בחקותי תלכו ברכה אם בחקותי תמאסו לא ברכה ולא קללה קא משמע לן

שבת לב:ב

בעון חלה אין ברכה במכונס ומארה משתלחת בשערים וזורעין זרעים ואחרים אוכלין שנאמר ויקרא כו, טז אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם אל תקרי בהלה אלא בחלה

גיטין לז:א

בולי אלו עשירים דכתיב ויקרא כו, יט ושברתי את גאון עוזכם ותני רב יוסף אלו בולאות שביהודה בוטי אלו העניים דכתיב דברים ח, ט העבט תעביטנו

שבת לג:א

בעון שבועת שוא ושבועת שקר וחילול השם וחילול שבת חיה רעה רבה ובהמה כלה ובני אדם מתמעטין והדרכים משתוממין שנאמר ויקרא כו, כג ואם באלה לא תוסרו לי אל תקרי באלה אלא באלה וכתוב והשלחתי בכם את חית השדה וגו' וכתוב בשבועת שקר ויקרא יט, יב ולא תשבועו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך ובחלול השם כתיב ויקרא כב, לב ולא תחללו את שם קדשי ובחלול שבת כתיב שמות לא, יד מחלליה מות יומת ויליף חילול חילול משבועת שקר

שבת לג:א

בעון עינוי הדין ועיוות הדין וקלקול הדין וביטול תורה חרב וביזה רבה ודבר ובצורת בא ובני אדם אוכלין ואינן שבעין ואוכלין לחמם במשקל דכתיב ויקרא כו, כה והבאתי עליכם חרב נוקמת נקם ברית וגו' ואין ברית אלא תורה שנאמר ירמיהו לג, כה אם לא בריתי יומם ולילה

פסחים לז:ב

ור' יהודה סבר אין לחם אלא האפוי בתנור מעיקרא וכיון דמעיקרא לאו בתנור אפייה לאו לחם הוא אמר רבא מאי טעמא דר' יהודה דכתיב ויקרא כו, כו ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד לחם האפוי בתנור אחד קרוי לחם ושאינן אפוי בתנור אחד אין קרוי לחם

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

פסחים לז:ב

ור' יהודה סבר אין לחם אלא האפוי בתנור מעיקרא וכיון דמעיקרא לאו בתנור אפייה לאו לחם הוא אמר רבא מאי טעמא דר' יהודה דכתיב **(ויקרא כו, כו)** ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד לחם האפוי בתנור אחד קרוי לחם ושאינן אפוי בתנור אחד אין קרוי לחם

מגילה כח:א

ועוד א"ר יהודה בית הכנסת שחרב אין מספדין בתוכו ואין מפשילין בתוכו חבלים ואין פורשין לתוכו מצודות ואין שוטחין על גג פירות ואין עושין אותו קפנדיא שנאמר **(ויקרא כו, לא)** והשמותי את מקדשכם קדושתן אף כשהן שוממין עלו בו עשבים לא יתלוש מפני עגמת נפש

שבת לג:א

בעון גלוי עריות ועבודת כוכבים והשמטת שמיטין ויובלות גלות בא לעולם ומגלין אותן ובאין אחרים ויושבין במקומן שנאמר **(ויקרא יח, כז)** כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ וגו' וכתוב ותטמא הארץ ואפקוד עונה עליה וגו' וכתוב **(ויקרא יח, כח)** ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה ובעבודת כוכבים כתיב **(ויקרא כו, ל)** ונתתי את פגריכם וגו' וכתוב והשמותי את מקדשיכם וגו' ואתכם אזרה בגוים בשמיטין ויובלות כתיב **(ויקרא כו, לד)** אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם וגו' וכתוב **(ויקרא כו, לד)** כל ימי השמה תשבות

שבת לג:א

בעון גלוי עריות ועבודת כוכבים והשמטת שמיטין ויובלות גלות בא לעולם ומגלין אותן ובאין אחרים ויושבין במקומן שנאמר **(ויקרא יח, כז)** כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ וגו' וכתוב ותטמא הארץ ואפקוד עונה עליה וגו' וכתוב **(ויקרא יח, כח)** ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה ובעבודת כוכבים כתיב **(ויקרא כו, ל)** ונתתי את פגריכם וגו' וכתוב והשמותי את מקדשיכם וגו' ואתכם אזרה בגוים בשמיטין ויובלות כתיב **(ויקרא כו, לד)** אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם וגו' וכתוב **(ויקרא כו, לד)** כל ימי השמה תשבות

שבת לג:א

בעון גלוי עריות ועבודת כוכבים והשמטת שמיטין ויובלות גלות בא לעולם ומגלין אותן ובאין אחרים ויושבין במקומן שנאמר **(ויקרא יח, כז)** כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ וגו' וכתוב ותטמא הארץ ואפקוד עונה עליה וגו' וכתוב **(ויקרא יח, כח)** ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה ובעבודת כוכבים כתיב **(ויקרא כו, ל)** ונתתי את פגריכם וגו' וכתוב והשמותי את מקדשיכם וגו' ואתכם אזרה בגוים בשמיטין ויובלות כתיב **(ויקרא כו, לד)** אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם וגו' וכתוב **(ויקרא כו, לד)** כל ימי השמה תשבות

מגילה יא:א

ושמואל אמר **(ויקרא כו, מד)** לא מאסתים ולא געלתים לכלותם לא מאסתים בימי יוונים ולא געלתים בימי נבוכדנצר לכלותם בימי המן להפר בריתי אתם בימי פרסיים כי אני ה' אלהיהם בימי גוג ומגוג

חגיגה יא:א

תניא רבי אליעזר אומר יש להם על מה שיסמכו שנאמר **(ויקרא כז, ב)** כי יפליא **(במדבר ו, ב)** כי יפליא שתי פעמים אחת הפלאה לאיסור ואחת הפלאה להיתר

זיר סב:א

א"ר יוחנן היא בנזיר אי הכי **(ויקרא כז, ב)** איש כי יפליא **נדר בערכך** בערכין למה לי מכדי האיתקש ערכין לנדרים דאמר קרא איש כי יפליא נדר בערכך והתניא גבי נדרים איש מה ת"ל **(ויקרא כז, ד)** איש איש לרבות את העובדי כוכבים שהן נודרים נדרים ונדבות כישראל

זיר סא:א

אמר מר דבר אל בני ישראל ולא לעובדי כוכבים וכל היכא דכתיב ישראל עובדי כוכבים לא והא גבי ערכין דכתיב **(ויקרא כז, ב)** דבר אל בני ישראל ותניא בני ישראל מעריכין ואין העובדי כוכבים מעריכין

זיר סב:א

לכדתניא היתר נדרים פורחין באויר ואין להן על מה שיסמכו רבי אליעזר אומר יש להם על מה שיסמכו שנא' **(ויקרא כז, ב)** איש כי יפליא **(במדבר ו, ב)** כי יפליא שתי פעמים אחד הפלאה לאיסור ואחד הפלאה להיתר

מגילה יא:א

ואין מך אלא עני שנאמר **(ויקרא כז, ח)** ואם מך הוא מערכך

תענית ז:ב

נעשה שונאו של הקב"ה מך ואין מך אלא עני שנאמר **(ויקרא כז, ח)** ואם מך הוא מערכך ואין מקרה אלא הקב"ה שנאמר **(תהלים קד, ג)** המקרה במים עליותיו

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

קידושין סא:א

המקדיש שדהו בשעת היובל נותן בזרע חומר שעורים חמשים שקל כסף היו נקעים עמוקים עשרה טפחים או סלעים גבוהים עשרה טפחים אין נמדדין עמה פחות מכאן נמדדין עמה והוינן בה נהי דבהדי ארעא לא קדשו נקדשו באפי נפשייהו וכי תימא כמה דלא הוי בית כור לא חשיב ורמינהו שדה מה ת"ל לפי שנאמר (ויקרא כז, טז) זרע חומר שעורים בחמשים אין לי אלא שהקדיש בענין הזה מנין לרבות לתן וחצי לתן סאה תרקב וחצי תרקב ואפי' רובע מנין ת"ל שדה מכל מקום

שבת עז:ב

אמר רבא בר עולא (ויקרא כז, יח) ונגרע מערכך איבעיא להו אוממות או עוממות אמר רב יצחק בר אבדימי (יחזקאל לא, ח) ארזים לא עממוהו בגן אלהים איבעיא להו מאמצין תנן או מעמצין א"ר חייא בר אבא אמר רבי יוחנן (ישעיהו לג, טו) ועוצם עיניו מראות ברע

קידושין כט:א

מאי טעמא לא יהא כח הדיוט חמור מהקדש פדאו במאתים ולא הספיק למושכו עד שעמד במנה נותן מאתים מאי טעמא (ויקרא כז, יט) ונתן הכסף וקם לו פדאו במנה ולא הספיק למושכו עד שעמד במאתים מה שפדה פדוי ואין נותן אלא מנה אמאי ה"נ נימא לא יהא כח הדיוט חמור מהקדש אטו הדיוט לאו במי שפרע קאי

פסחים לה:ב

פשיטא לעולם דנפדו ומאי לא נפדו שלא נפדו כהלכתן מעשר שני שפדאו על גב אסימון דרחמנא אמר (דברים יד, כה) וצרת הכסף דבר שיש לו צורה והקדש שחיללו על גבי קרקע דרחמנא אמר (ויקרא כז, יט) ונתן הכסף וקם לו

קידושין ה:א

ומנין שאף בשטר ודין הוא ומה כסף שאין מוציא מכניס שטר שמוציא אינו דין שמכניס מה לכסף שכן פודין בו הקדש ומעשר שני תאמר שטר שאין פודין בו הקדש ומעשר שני דכתיב (ויקרא כז:יט) ונתן הכסף וקם לו אמר קרא (דברים כד:ב) ויצאה והיתה מקיש הויה ליציאה מה יציאה בשטר אף הויה נמי בשטר

קידושין כט:א

ת"ר כיצד רשות הגבוה בכסף גיזבר שנתן מעות בבהמה אפי' בהמה בסוף העולם קנה ובהדיוט לא קנה עד שימשוך כיצד אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט האומר שור זה עולה בית זה הקדש אפי' בסוף העולם קנה בהדיוט לא קנה עד שימשוך ויחזיק משכו במנה ולא הספיק לפדותו עד שעמד במאתים נותן מאתים מאי טעמא (ויקרא כז, יט) ונתן הכסף וקם לו משכו במאתים ולא הספיק לפדותו עד שעמד במנה נותן מאתים

ברכות מז:ב

פשיטא לא צריכא שנפדו ולא נפדו כהלכתן מעשר שני כגון שפדאו על גבי אסימון ורחמנא אמר (דברים יד, כה) וצרת הכסף בידך כסף שיש (לו) עליו צורה הקדש שחללו על גבי קרקע ולא פדאו בכסף ורחמנא אמר (ויקרא כז, יט) ונתן הכסף וקם לו

גיטין מח:א

מנין ללוקח שדה מאביו והקדישה ואח"כ מת אביו מניין שתהא לפניו כשדה אחוזה ת"ל (ויקרא כז, כב) אם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה

קידושין נד:ב

ת"ש משך הימנו מעשר בסלע ולא הספיק לפדותו עד שעמד בשתים נותן סלע ומשתכר בסלע ומעשר שני שלו מני אילימא ר"מ אמאי משתכר בסלע (ויקרא כז, כג) ונתן את הכסף וקם לו אמר רחמנא

קידושין יז:א

ר' שמעון אומר חמשים כחמשים שבערכין מאי טעמיה דרבי שמעון גמר **נתינה נתינה** מערכין מה להלן חמשים אף כאן חמשים

גיטין לח:ב

ת"ש (ויקרא כז, כח) אך כל חרם וגו' מאדם אלו עבדיו ושפחותיו הכנענים הכא במאי עסקינן דאמר לדמי אי הכי אידך נמי דאמר לדמי א"ה אין הגזברים רשאים להוציאן לחירות גזברים מאי עבידתייהו ותו אבל מוכרין אותן לאחרים ואחרים מוציאין אותן לחירות

כתובות לז:ב

אי מה להלן בקופיץ וממול עורף אף כאן בקופיץ וממול עורף אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר קרא (ויקרא יט, יח) ואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתתה יפה (ויקרא כז, כט) כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה למה לי מיבעי ליה לכדתניא מנין ליוצא ליהרג ואמר אחד ערכו עלי מנין שלא אמר כלום שנאמר כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה יכול אף קודם שנגמר דינו כן ת"ל מן האדם ולא כל האדם

קידושין נד:ב

מ"ט דב"ה גמרי (ויקרא יט, כד) **קודש** (ויקרא כז, לב) **קודש** ממעשר מה מעשר יש לו חומש ויש לו ביעור אף כרם רבעי יש לו חומש ויש לו ביעור וב"ש

תלמוד בבלי על ספר ויקרא

מגילה ב:ב

איתימא רבי חייא בר אבא מנצפ"ך צופים אמרום ותסברא והכתיב (ויקרא כז, לד) אלה המצות שאין נביא רשאי לחדש דבר מעתה

יבמות כ:א

ואמאי קרי ליה איסור מצוה דכתי' (ויקרא כז, לד) אלה המצות איסור קדושה שניות מדברי סופרים

שבת קד:א

והכתיב (ויקרא כז, לד) אלה המצות שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה אלא מיהוה הואי מידע לא הוה ידעין הי באמצע תיבה הי בסוף תיבה ואתו צופים תקנינהו ואכתי אלה המצות שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה אלא שכחום וחזרו ויסדום גופא

יומא פ:א

שיעורין של עונשין הלכה למשה מסיני אחרים אומרים בית דינו של יעבץ תיקנום והכתיב (ויקרא כז, לד) אלה המצות שאין נביא רשאי לחדש דבר מעתה אלא שכחום וחזרו ויסדום

יומא פ:א

שיעורין של עונשין הלכה למשה מסיני אחרים אומרים בית דינו של יעבץ תיקנום והכתיב (ויקרא כז, לד) אלה המצות שאין נביא רשאי לחדש דבר מעתה אלא שכחום וחזרו ויסדום

קידושין נג:א

מעשר שני בין בשוגג בין במזיד לא קידש דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר שוגג לא קידש מזיד קידש וכו': מנא הני מילי אמר רב אחא בריה דרבא משמיה דגמרא (ויקרא כז, ל) וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ לה' הוא קדש לה' לה' הוא ולא לקדש בו אשה